

வங்க இளைப்பைப்
கட்டு வாங்குங்கள்!

கல்கி

Volume 1, No. 20 / 2.50

**பதும் பணர்வேளாம்
ஆருள் பெறுவேளாம்**

முற்றிலும் சிறந்த விவால்டி ரெடிமேடுகள்

விவால்டி

ஷர்ட் டீஸ்

பாம்பே டைமிங்

ஸ்தாபிதம் 1879

சட்டைத்துணி நிபுணர்கள் உடனடி அணியும் ஷர்ட்ஸ் செய்ய நிச்சயித்ததின் முழுமையான பயனை உங்கள் கண்ணாடிகளில் காண்கிறீர்கள். பாம்பே டைமிங் வழங்கும் விவால்டி ஷர்ட்ஸ் அருமையான பருத்தி, பாலியெஸ்டர்-பருத்தி நெசவுகளிலிருந்து சட்டையின் ஒவ்வொரு அம்சங்களையும் அதன் கடைசி பட்டன்வரை தரத்தின் உள்ளத்தினத உணர்ந்து செயலாக்குகிறோம். ஏனெனில் எங்களுக்குத் தெரியும் நிபுணர்களான நீங்கள் எதை விரும்புவீர்கள் என்று.

-----விவால்டி, தரமான இனழகன் இணைந்து ஒருங்கமயந்தது-----

படத்தை உற்றுப் பாடுங்கள்.
ரொம்ப உயர்வாயமாக ஒருவர் பொடி
போடுவது தெரிகிறது.

பழங்காலத்து ஆசாமி, புரிகிறது.
இன்னும் சற்றுக் கவனமாகப் பார்த்தால்
அவர் அரியக்குடி ராமானுஜ அய்யங்கார்
தான் என்பது அந்நாளைய மனிதர்களுக்கு
விளங்கும்!

இதை மேதை ராமானுஜ அய்யங்காரை
தேர் கோணத்தில் படம் எடுத்தவர் உண்டு;
பாடும் போது படம் எடுத்தவரும் உண்டு.
பேசும் போதும் தன் பக்காடும் சேர்ந்
திடுக்கும் போதும் போட்டோ பிடித்தவர்கள்
இடுக்கிறார்கள்.

ஆனால் பொடி போடும் போது படம்
பிடிக்கும் துணிவு ஒருவருக்குத்தான் இருந்
தது!

அவர், ஆர். எஸ். நாகராஜராவ்.
ஒரு கார்ட்டூன் சித்திரம் கூட இத்தனை
சிறப்பாக அமையும், சந்தேகம்தான்!
எனவேதான் அந்நாளைய கார்ட்டூன்
மேதை மாஸி, நாகராஜராவைத் தலை மீது
தூக்கி வைத்துக் கொண்டாடினார். அது
பட்டுமல்ல, "எனக்கு போட்டோ பிடிக்கக்

கற்றுக் கொடுங்கள்" என்று கார்ட்டூன்
மேதை, போட்டோ மேதைவிடம் கிஷ்கராக
அறிந்தார்!

இப்படி படம் பிடித்தால் அய்யங்காருக்

**மேதைகள் வியந்த
மேதை!**

குக் கோபம் லராபிதா? வரவில்லை! மாறாக ரசித்தார். "காமிராவைக் கைவாள்வதற் கென்றே கடவுள் நாகராஜராவைப் படைத் திருக்கிறார்" என்று அவரைப் பாராட்டி, பிறி மெனதயாக்கினார்!

பத்திரிகைகளுக்குப் புகைப்படங்கள் எடுப்பவராகத்தான் கலை வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தார் நாகராஜராவ். சீக்கிரமே சினிமா துறை அவர் இறமயை உணர்ந்து நன் பக்கம் இழுத்துக் கொண்டது. ஏராள அம்சங்களுக்கு அந்த துறையில் கொடி கட்டிப் பறந்தார். ஆனாலும் அய்யப்பப்பாது பத்திரிகைகளுக்குப் படம் எடுத்து வந்தார். சூரீப் பாகக் கல்வி.

அமெரிக்காவிலிருந்து வந்து இங்கு தமிழ்ப் படங்களை இயக்கிவரக் கெயினில் ஆர். டங்கன், பக்த மீரா, மத்திரி குமாரி போன்ற படங்கள் அக் காலத்தில் அவர் ஆற்றலில் உருவாகி, ஸ்டாக்கெனிலும் ஒளிப்

பதிவிலும் திருப்பு முனைகளாக அமைத் தன. "இத்தியாவின் மகத்தான புகைப்பட திபுணர்களில் ஒருவர்" என்று நாகராஜ ராவை டங்கன் வர்ணித்தார்.

எம். ஜி. ஆர். முதலமைச்சர் ஆனதும் கோட்டைடில் தமது காரியாலய அறையில் வைத்துத் தம்மைப் படமெடுக்க முதலில் நாகராஜராவைத்தான் அழைத்தார். அவர் இறமயையில் மட்டுமின்றிக் கை ராசியிலும் அத்தனை தம்பிக்கை!

இன்று என்பது வயதான நாகராஜராவிடம், "ஒரு புகைப்படக்காரருக்கு அவசியத் தேவை என்ன?" என்று கேட்டால், "entertainment" என்று பதிலளிக்கிறார்.

அதாவது, அடுத்தது இன்ன நடக்கப் போகிறது என்று ஊகித்து, எதிர்பார்த்து, காமிராக் கண்ணால் அந்தக் காணத் தயாராகி நிற்கும் நிலை.

— நீலம்

அப்பறம்
என்ன
ஆச்சு?

பம்பாய் ஷண்முகானந்தா கலைவரங் கம் கடத்த சிபிப்ரவரியில் ஒரு பங்கரைத் தீவிபத்தால் பாதிக்கப்பட்டது அங் கவலா... இப்போது அந்த அரசுகத்தைச் செப்பனிடும் பணிகள் ஷண்முகானந்தா தடைபெற்று வருகின்றன.

திரு வார்த்தில் உள்ள 'கென்னடி நகரம்' என்ற அரசின் மொகந்தரில் ஷண்முகானந்தா அரசங்கைச் செக்ஸப் போகிறார்கள். மிகச் சிறப்பான ஒளிபெருக்கி வசதிகளைச் செய்வதுடன், ஸ்டீவ், தகும்மெனட, வினாக்கூகன் குயிர்க் காதன வசதி... என்று எய்வாமே 'ஸெட்

டப்ட்' தொழில் துட்பத்தில் அமைப்பப் போகின்றனவாம்.

ஷண்முகானந்தா அரசினில் நடத்த விபத்து, சமீப காலமாக நம் நாட்டில் நிகழ்ந்து வரும் இத்தகைய விபத்துக் களுள் முதலாவது. விபத்துக்களுக்கு முற்றுப்புள்ளி வித வேண்டும் என்று பிரார்த்திப்பதோடு, இந்த பம்பாய்க் கலைவரங்கத்தில் நடக்க இருப்பது போன்ற கறுகறுப்பான சீரமைப்புப் பணிகளும் இன்னும் அதிகப்படியாக விபத்துக் காப்பு நடவடிக்கைகளும், பாதிக்கப்பட்ட இதர கட்டடங்களிலும் நடக்கும் என்று எதிர்பார்க்கலாமா...

இரண்டு திகழ்ச்சிகளுக்கிடையே ஒரே நேரத்தில் வெறுமையாகி விடும்போது பொன் மொழிகளும் அறிவுரைகளும் எழுதப்பட்டுள்ளன. இவையெனத் திரப்ப அட்டைகளை ம. வி. மில் காண்பிக்கிறார்கள். இப்படிக் காண்பிக்கப்படுகிறவை பயனுள்ள கருத்துக்களாக - நடைமுறை வாழ்க்கைக்கு உபயோகமுள்ளவையாகவே இருக்கின்றன. ஆனால் - ஆழிய முகத்தில் காணப்படும் அம்மைத் தழும்புகளாகச் சந்திப் பிழைகள் மனிதநிலப்பதுதான் துயரமான அம்மை. உதாரணத்துக்கு:

"போக்குவரத்து விதிகளை கடைபிடிப்புகள்."

பல நாட்கள் தொடர்ந்து கவனித்த பின்னரே இதைக் குறிப்பிட வேண்டியுள்ளது. அத்தனை பேர் பணிவாற்றும் தொலைக் காட்சி நிலையத்தில் இதைக் கவனித்து எடுத்துச் சொல்லித் திருந்துவதற்கு ஆளே இல்லையா?

இப்படிக் காண்பிக்கப்படும் அட்டைகளில் இவ்வொன்று தாகூரின் வரிகளைக் கொண்டது:

"இன்பம் பணித்துளி போன்றது. சிரிக்கும் போதே அது உலர்ந்து விடுகிறது."

இதனைத் தொடர்ந்து ஒளிப்படமான பாலமுரளி கிருஷ்ணாவின் இளைத்திகழ்ச்சியின் முடிவில் இவர்களின் பொதித்துள்ள உண்மையை அனுபவப்பூர்வமாக உணர முடிந்தது என்பதாக எதிரொலிக்கு ரசிகர் ஒருவர் வடிவம் எழுதியிருந்தார்.

உண்மைபாலமுரளி கிருஷ்ணாவின் அன்றைய திகழ்ச்சி அட்டைகாம். அதுவும் குறிப்பாக, மோகனாம்பி ராகத்தை மிகச்சிறிதானமாக அனுபவித்து ஆலாபனை செய்து, விளம்பு காலத்தில் கருதியுடன்குழைந்து இளைத்து பாடியது மோகனமான மயக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அடுத்து வந்த முகாபியில் ஒரே வான வேடிக்கை. பாடல் முடிந்த சில தொடிகளுக்குப் பின்னரும் அந்தக் கிரக்கப் தீடித்தது. ஆனால் - அத்துடன் அந்த திகழ்ச்சி முடிந்துவிட்டது என்பது தெரிந்தபோது, பெய்சுற்றுக்கு வந்த ஏர் பஸ் விபானத்தில் பயணம் செய்து விட்ட உணர்வு!

அது என்ன அரைமணி நேரம்?

பெரும்பாலான திகழ்ச்சிகளுக்கு ஒரே மாதிரியான கால வரையறை என்? அது என்ன. அரைமணி நேரம் என்று ஒரு கணக்கு? புரியவில்லை.

மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் அடங்கியது என்ற பதால் இருக்கக் கூடிய சில தடைகள்தான் காரணம் என்பது பதிலானால், அளிக்கப்படப் போவதாகக் கூறிக் கொண்டிருக்கும் நன்னாட்டி அமலாகும் போது இந்த நிலையில் ரசனை உணர்வுடன் கூடிய மாற்றங்கள் ஏற்படுமா? அல்லது, இந்த 'அரக அலுவலரின் அணுகுமுறை' வே தீங்குமா?

பேரிதும் உதவிகரமான ஒரு பகுதி 'வேலை வாய்ப்புச் செய்திகள்' என்றாலும், நிலையத்தில் அதனைப் படிப்பவர்கள் அந்தப் பகுதியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்துள்ளதாகவே தெரியவில்லை. பள்ளிக் குழந்தைகள் விட்டுப் பாடம் படிப்பதைப் போலவே இந்தச் செய்திகளை வாசிக்கிறார்கள்.

வேலையில்லாமல் தவிப்பவர்களுக்கு நம்பிக்கையும் உற்சாகமும் அளிப்பது போல் உணர்ச்சியுடன் படிக்கக் கூடாதா?

— இச்சாமி

அடுத்த இதழில்...

மற்றும்

● விளவங்கோடு தொகுதி எப்படியிருக்கிறது?

— தனது தோடி விபி

இலவச இணைப்பாக

பரமஹம்சர் சொன்ன அமுதக் கதைகள்.

‘தர்ட்டி ஃபார்ட்டி’

நெடுகண்டிாவுக்கு உயிர் வாழ்வதின் அர்த்தம் விடைத்துவிட்டது. பிடிஏ அலுவலக சிவண்ணாவிடமிருந்து போன் வந்து விட்டது. ஆபீசுக்கு அரை நான் மீது போட்டு விட்டு உடனே புறப்பட்டார். மண்ணை விடம் தேற்றைக்குத்தான் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். “எனக்கு என்னவோ இந்த முறை விடைத்துவிடும் போல இருக்கிறது கோதாவரி.”

“ஏதோ ராகவேந்திரர் விருகை இருந்தால் விடைக்கும்” என்றான் அவன்.

பெங்களூரில் பெரும்பாலான குடும்பத் தலைவர்களின் கணவுகளில் முதல் ஸ்தானம் வகிப்பது ‘பிடிஏ ஸைட்’ என்று சொல்லப்படுகின்ற விட்டுவதுதான். தகரத்தை மைதூர் பாது போய் கூறுபோட்டு, விட்டு வசதி வாரியம் ஆலிரக்கணக்கான மனைகளை ஒதுக்கி செய்தாலும், தகர மக்களின் மனையாசையைத் திருப்தி செய்ய இயலவில்லை. ஆர்ட்டி நகர், ஜேப்பி நகர், பசுவேசுவர நகரம், விஜய நகரம், பணசங்கரி, மடிவாளம், கோரமங்கலம், கோடிஹள்ளி என்று பெயர் வைத்து மனை விலை, தகர மைதூர்திரிந்து இருப்பதைத் திரிவிடமிட்டர் வரை பரத்து விசித்திரப்பினும் இன்னும் இன்னும் என்று தகர மக்கள் மனைப்பதி திராமம் கேட்டுக் கொண்டு இருந்தார்கள்.

ஒரு தர்ட்டி ஃபார்ட்டி ஸைட்டு, அதில் ஒரு தென்னை மரம், ஒரு வீடு, நெருப்புப் பெட்டி போல ஒரு ஹால், கிச்சன், பெட்ரூம், பூஜா ரூம்... இதுபோதும், பெங்களூர் வாசியின் ஆத்மசாந்திக்கு.

தஞ்சைட்டரால் இதுவரை ஆறு முறை மறு செய்தும் மனை கிட்டாதவர். இந்த முறை அழைப்பு வந்து, தேவகட்டளைப் போல இனித்தது.

பிடிஏ அலுவலகத்தில் சிவண்ணாவின் மனைவைத் தேடிச் கண்டுபிடிப்பதற்குள் இரண்டு மணி யாகிவிட்டது.

“வாரும் ராயரே, உங்களைப் பற்றி நம்ம ரங்கதாத்தான் போன் பண்ணியிருந்தார்.”

“அவது அவது” என்று தலையாட்டி, ஆர்வத்துடன் காத்திருந்தார் தஞ்சைட்டரால்.

“உங்க அபிளிகேஷன் நம்பர் என்ன?”

ரால் பிடிஏ அலுவலகத்திலிருந்து அஞ்சல் அட்டையைக் காட்டினார். அதை அவர் ஒருமுறை பார்த்துவிட்டு, “இது இப்ப

அலாட் ஆதில்லை” என்றார்.

“மின்னே எதற்கு அழைத்தீர்கள்?” என்றார் தஞ்சைட்டரால் ஏமாற்றத்துடன்.

“ஒரு கார்டர் ஸைட் பிளஸ்கே தர்ட்டி ஃபார்ட்டி இருக்கு. வேணுமா?”

“எத்தனை?”

“என்ன, ஒரு அனுபதாரிரம்தான். தர்ட்டி ஃபார்ட்டி.”

“அனுபதாரிரமா?”

“அந்த ஏரியாலில் ஸைட்டு என்ன விலை தெரியுமா? ரெண்டு லட்சம்! தலை வடிகரான இடம். முதல் ஸைட்டைப் பாருங்க!”

“அலாட் மெண்ட் எம்பெர்ல வகுமா?”

“அதெல்லாம் பார்த்துக்கலாம். ஆக்கஷன் ஸைட்டு இப்ப மாற்றாவிட்டாலும் டாகு மெண்டில் எல்லாம் உங்கிட்ட கொடுத்துப் போஸ்ட்டேட் பண்ணி டிரான்ஸ்பர் டாகு மெண்டில்லு கைபெழுத்துப் போட்டு...”

அவர் இதைப் பக்கம் அந்தப் பக்கம் பார்த்துச் சொன்னார்: “பார்ட்டி பம்பாய்ல செட்டில் ஆஸ்ட்ராங்க. கல்யாண அவசரமா விக்க நாங்க. இல்லவன்னா அனுபதாரிரத்துக்கு ஒப்புத்துக் காட்டார், முதல் ஸைட்டைப் பாருங்க. கிருஷ்ணப்பா! இவரோட போய்க் காட்டுப்பா. பிடிச்சிருந்தாக் காதும் காதும் வைத்துப்பல காரியத்தை முடிக்கலாம்.”

“பக்காதானே?”

“ஸ்வாமி! நான் பிடிஏ ஆள். ரங்கதாத்த சொன்னாரே என்று உங்களுக்கு உதவி பண்ணப் போகிறேன். இப்ப நீங்க இல்லவன்னா எட்டுப் பேர் காத்திருக்காங்க. முழுத் தொகையோட...”

தஞ்சைட்டரால், “இதோ இப்பவே போகிறேன்” என்றார்.

“ஸைட் டைப் பார்த்துப் பிடிச்சிருந்தால் ரெண்டு தானில் பணம் கொடுக்க வேண்டி வரும்... டாக்குமெண்ட்ஸை வாங்கிண்டு பணம் கொடுத்தால் போதும்.”

“கிருஷ்ணப்பா, சர்வே, பிடிஏ நம்பர் எல்லாம் சரியாப் பார்த்து வெக்கடு. அண்ணாவைக் கொண்டு காட்டு” என்றார்.

“செலக்ட் ஆனால் கிருஷ்ணப்பாவுக்குத் திண்டி காப்பிக்கு ஏதாவது கொடுக்க, சந்தோஷப்படுவான்.”

அனுமத்தகர், பணசங்கரி முதல் ஸ்டேட் தாண்டி ஒரு கோடியில் இருந்தது அந்தப் பிரதேசம். இங்கொன்றும் அங்கொன்றும் வீடுகள் முனைத்திருந்தன. அதில் சர்வே நம்பர், ஸைட் நம்பர் எல்லாம் சூழ்ப் மாகத்தான் இருந்தன.

“பொட்டலாக இருக்கும் போல”

என்றால் மனைவி.

"எல்லாக் காலனியும் ஆரம்பத்திலே அப்படித்தான் இருக்கும். ஒரு பரிலாஸ் துத்தான் மெயின் ரோடு, கடைகண்ணி, பன்னி, போஸ்ட் ஆபீஸ் எல்லாம் இருக்கிறது." என்றார் கிருஷ்ணப்பா.

"ஒரு வருஷத்தில் இந்த ஏரியாவில் ஒரு தியேட்டர், ஒரு டூயனிங் காவேஜ் வருகிறது. பஸ் ரூட் நிறுத்தலுமூனு பத்து நிமிஷத்துக்கு ஒரு பஸ் போகிறது. பக்கத்துக் கிராமத்திலிருந்து ஏராளமாகப் பாலும் காய்கறிகளும் கிடைக்கும்."

"அப்படியா?"

"அனுபதாரித்துக்கு தர்ப்பு சிபாரிசு ரொம்ப மலிவு! காரணம் ஊட்டு, அயலான

ஊட்டு, அடுத்தது எண்பதடி ரோடு, பாரூக், கன், இப்போதே விளக்குப் போட்டு விட்டார்கள். சரியாகப் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள், இதுதான் ஊட்டு."

சொன்னது போல நல்ல மனைதான் அது. சமையக நிலம் வெள்ளைக் கற்கள் வைத்து... நடுகண் பராவில் களவுகூத்த ஏற்பம்...

நடுத்தண்டராய் அப்போதே, 'இங்கே கிச்சன், இங்கே பெட்ரூம், இங்கே பூஜைரூம்' என்று மனைத்தன் கட்டத் துவங்கி விட்டார்.

வீட்டுக்குத் திரும்பிய போது, "இந்த மாதிரி சான்ஸ் கிடைக்காது, விசாரித்

“ஏற்கனவே செய்த தவறுகளை மீண்டும் செய்ய மாட்டோம் என்று மக்களுக்கு வாக்குக் கொடுத்து நாம் ஆட்சிக்கு வந்திருப்பதால், அந்தத் தவறுகளை மீண்டும் செய்யாமல், புதிய தவறுகளைச் செய்யுமாறு கட்சிக் கள் மணி களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்!”

— ஞா. ஞானமுத்து.

துப் பார்த்துவிட்டேன். அங்கே தர்ட்டி லீபார்ட்டி ஒண்ணரை வட்சத்துக்குக் குறைபாடாம்.

“நமக்கு மட்டும் எதற்கு அறுபதாயிரத்துக்குக் கொடுக்கிறார்களாம்!” என்றான் மனைவி.

“ரங்கநாத் மூலமாகப் போனதால் தான்.”

“எனக்கு என்னவோ அப்படித் தோன்ற வில்லை. நீங்கள் எதற்கும் வக்கில் மாமாவிடம் ஒரு வார்த்தை கேட்டு விடுங்கள். வில்லங்கம் ஏதாவது இருக்கப் போகிறது.”

ராத்திரிவக்கிலையப்பார்த்தபோது, “டாக்கு மெண்டல் வாய்க்கிக் கொண்டு ஒரு ப்ராயி வரி நோட்டு அறுபதாயிரத்துக்குப் பக்கா ரசீது, போஸ்ட் டெட் பண்ணிய டிரான்ஸ் பர் டாக்குமெண்டல், அதுகூட வேண்டாம்; பத்திரம் நம் கையில் வந்தால் போதும்” என்றார். “பெங்களூரில் இது சகஜம் நானே கூட இப்படித்தான் சைட் வாங்கினேன்” என்றார் வக்கில் சோம்பபா.

“ஆனால் அறுபதாயிரத்துக்கு முப்பது நாற்பதா அதுவும் பண்ணுகிறீயில்! நம்ப முடியவில்லை!” என்றார். “எதற்கும், பணம் கொடுத்தவுடன் நான் பானைக் கம்பம் நட்பு, முன்வேலி போட்டுவிடு! இல்லாவிடில்... குடிசை... கிடிகை போட்டிருந்ததா மனைவியிடம்...?”

“அதெல்லாம் இல்லை!”

“அறுபதாயிரமா? ரொம்ப சீப்!”

மறுநாள் ப்ராவிடண்ட் பண்டில்லோன் எடுத்தார். யூனிட் பத்திரங்களில் மேல் யோன் போட்டார். நம் மனைவியின் நகைகளின் மேல் கிக்பேட்டையில் கடன் வாங்கினார். பெண் சாவீத்திரியின் கல்யாணத்துக்குச் சேர்த்து வைத்திருந்த எக்ஸ்டிரின் பேரில் நாற்பதாயிரம் எடுத்து திரப்பி அறுபத்து ஐயாயிரம் சேகரித்து விட்டார். சிவண்ணாவின் வீட்டுக்கு எடுத்துக் சென்றார்.

சிவண்ணா, கொடுத்த பணத்

துக்குப் பவர் ஆஃப் அட்டர்னி சார்பாக ரசீது கொடுத்துவிட்டு, பம்பாய்க்காரனின் அலாட்மெண்ட் காகிதங்களையும் கையோடு கொடுத்து விட்டார். நற்கண்டராஸ் வக்கில் சோம்பபாவை உடன் அழைத்து வந்திருந்ததால், அவர் காகிதங்களைப் பார்த்து “ஆல் இன் ஆர்டர்” என்று சொல்லி விட்ட.

சிவண்ணா, “இதுவரை முப்பது பேருக்கு ஸைட் வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறேன். அதை ஒரு பொதுதலச் சேவைவாகவே செய்கிறேன்” என்று காப்பீட்டிபன் கொடுத்தார். வக்கில், “நற்கண்டா! நீ ரொம்ப வக்கி! அனுமாருக்கு அரிச்சனை பண்ணி விடு” என்றார்.

ஒரு வாரத்துக்குள் சைட்டில் வேலி போடச் சென்ற போது, அதே இடத்தில் வேறு ஒருவர் வேலி போட்டுக் கொண்டிருந்தார். நற்கண்டராஸ்துக்கிட்டு அருகில் சென்று விசாரிக்க, ஒரர் எதிர்பஸ் ஸ்டான்டிஷிடுத்து வலுவதற்காகக் காத்திருந்ததில் அவருக்குக் காட்டப்பட்ட மனை அது அல்ல என்றார். சரிவே நம்பர் பார்த்து, “இது அடுத்த மனை” என்றார்.

அடுத்த மனையைப் பார்த்தால் அதன் தட்ட தடுவில் பெரிய பாளையிருந்தது. பார்த்தால் சைட் போலவே தோன்றவில்லை. ஒரு சின்ன குன்று போல இருந்தது.

“சிவண்ணா என்று பீடி ஏல ஒடுத்தர் இந்த மனை. காரணம் ஸைட்டைக் காட்டினாரே?”

“இந்த ஸைட்டையா? காரணம் ஸைட் டையா? சுவாமி. ஏமாந்து போயிருக்கீங்க. இந்த மனை அஞ்ச் வருஷமா எம் பேரில் பக்கர்வா அலாட் ஆனது. நேத்துத் தான் யாரோ தப்பா இதைப் பார்த்துக்கிட்டு இருந்தாங்களன்று சொன்னதும், வேலி போட வந்தேன். சரிவாப் பாருங்க. உங்க சர்வே நம்பர் இந்தக் கல் குன்று. ஒரு நிமிஷம்! உங்களுக்கு கிறிந்து பம்பாய் பார்ட்டியா?”

“ஆமாம்.”

“புரியுது! எத்தனை கொடுத்தீங்க.”

“அறுபதாயிரம்.”

“ஆய்யோ! அய்யா என்டிட்ட இதே ஸைட்டு வந்தது. முப்பதுக்கு மேலே கிடையாதுன்னுட்டேன். சுவாமி! இந்தக் கல் ஸைட் பேர்க்கவே நாற்பதாயிரம் செலவாகுமே! எப்படி ஏமாந்தீர்?”

நற்கண்டராஸ் சரிவாகப் புரியாமல் மறுபடி சிவண்ணாவிடம் மறுநிலைச் சென்ற போது, சிவண்ணா வீட்டில் இல்லை பம்பாய் போயிருப்பதாகத் தெரிந்தது. ஒரு வாரம் ஆகும் என்றார்கள். பீடி ஏ போன போது, கிருஷ்ணப்பா தென்பட். அவரை விசாரித்ததில், “அப்படியா? சர்வே

ஓர் போஸ்ட் கார்ட் போதும்!

நேதும் வீட்டிலிருந்து
படியே, ஒன்று தோத்தில்
தபால் ஓயும் ஜெய்தீயம்
கிந்தி விடுபு கிடுகம்.
ரேனில் பாய்ச்சிபற்றிய
தகவல் புத்தகத்தையும்,
விண்ணாபி மொழியையும்
மென்சாந்தி வெளிக்
உடனே சிவப்பாணயத்தையும்
இப்படிக்கு,
கந்தி வெளியே

NO 4
DO NOT
WRITE THE CODE
IN RED INK

வினாக்கொண்டதா கல்வி நிலையம்

தபால் ரிப்யூ ரீன்: 4986

9. மெட்லி கோடு, தி. நகர்.

சென்னை 600017

உங்களுக்கும் உங்களது முன்னற்றத்
திற்கும் இடையில் இப்பொழுது
உள்ள தூரம் ஒரு போஸ்ட் கார்டு
தான் என்று நாங்கள் கூறினால் அது
சற்று மிகையாகத் தோன்றும். ஆனால்
உண்மை அதுதான்.

நீங்கள் வாழ்க்கையில் முன்னேறு
வதற்கு ஆங்கில மொழியில்
போதிய பயிற்சியின்மை ஒரு தடை
யாக இருத்திருந்தால்.....

மற்றவர்கள் ஆங்கிலத்தில் பேசும்
போது அதை ஓரளவு புரிந்து கொண்
டும், அதற்கு ஆங்கிலத்திலேயே பதில
ளிக்க முடியவில்லையே என்ற குறை
உங்களிடம் குடி கொண்டிருந்தால்.

பல புத்தகங்களைப் படித்தும் ஆங்
கிலத்தில் பேச முடியவில்லையே என்ற
சலிப்பு உங்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்தால்.

நீங்கள் எதிர்பார்க்கும் முன்னேற்
றத்தை இப்பொழுது அடைய ஒரே
ஒரு போஸ்ட் கார்டு போதும்...ஆமாம்!

ஆங்கிலத்தில் இலக்கணப் பிழை
யின்றி கடிதங்கள் கட்டுரைகள் எழுத
வேண்டும். தயக்க மின்றி சரணமாகப்

பேசவேண்டும் என்ற உங்களது
விருப்பத்தை ஒரு போஸ்ட் கார்டில்
எழுதி தமிழகத்தின் தலைநகரத் தலைநிலையம் என்று போற்றப்படும்
விவேகானந்தா கல்வி நிலையத் திற்கு
இன்றே அனுப்புங்கள்.

நீங்கள் மேற்கொள்ள வேண்டிய
பயிற்சியைப் பற்றியும் மற்ற தகவல்
களையும் உடனே உங்களுக்கு
அனுப்பி வைப்பார்கள்.

விட்டிலிருந்த படியே ஒய்வு
நேரத்தில் தபால் மூலம் இந்த எளிய
பயிற்சி முறையை நீங்கள் மேற்
கொள்ளலாம்.

"நேர்முகப்பயிற்சியும் உண்டு."

என்ன?.....எங்கே கிளம்பி விட்டீர்
கள்? போஸ்ட் கார்டு வாங்கத்தானே?

உங்களது முன்னேற்றத்தின் முதல்
முயற்சி துவங்கிவிட்டது.

நீங்கள் கடிதம் எழுத வேண்டிய
முகவரி

விவேகானந்தா கல்வி நிலையம்

9, மேட்லி கோடு,

தி. நகர், சென்னை - 17.

நம்பர் தப்பா?" என்றார்.

"அப்படித்தான் போலிடுக்கிறது. நீங்கள் காட்டிய ஸைட்டு வேற நம்பர். ஒவரே சொன்னார்."

"நான் விசாரிக்கிறேன். தயவுசெய்து பதா தீங்க. ஸைட்டு இருக்கியில்?"

"ஸைட் இருக்கு. ஆனா அதில விடு கட்ட முடியுமாது!"

"ஏன்?"

"வெறும் பாறை!"

"அதுக்கென்ன சேரா உடைக்கட்டா போறது..."

"அது வேற பேச்சு. நீங்க காட்டின ஸைட்டு தப்பு! அதைப் பார்த்துத்தான் பணம் கொடுத்துதேன்."

"அப்ப அது வேண்டாமா உங்களுக்கு?"

"என் பணம் வேண்டும்."

"பணம் எங்கேயும் போகாது. விவண்ணா வந்ததும் சொல்லிறேன்."

தினம் போன் பண்ணியதில், விவண்ணா ஊரிலிருந்து வரவில்லை. பெய்ரே சொன்னார்கள். வக்கீலிடம் போய்க் கேட்ட போது வீசுவாக ஏதும் செய்ய முடியாது. பக்கத்து ஸைட்டாக இருந்தால் என்ன, தர்ட்டி ஃபார்ட்டி சீப் தானே..." என்று அபிப்பிராயம் சொன்னார்.

"பக்கத்து ஸைட்டில் ஒரு பெரிய பாறை குன்று போல இருக்கு வக்கீல் சார்!"

"அப்படியா? ஏமாத்திட்டானா? அடப் பாவி!"

"விவண்ணாவைக் கேட்கங்களா?"

"அவன் ஊரிலேயே இல்லை. தினம் போன் பண்ணுகிறேன்!"

"போஸ் பண்ணாதீர்! அறிவிப்பில் 'லாமல் தேரே போய்ப் பாரும்."

அப்படியே பார்த்ததில் விவண்ணா சிக்கிக் கொண்டார்.

"வாங்க, ராய்! கட்ட ஆரம்பித்தீர் களா. வீடு?" என்றார்.

"இல்லை விவண்ணா, ஸைட் நம்பர் தப்பாகக் காண்பித்துப் பக்கத்து மனைவையே பார்த்துப் பணம் கொடுத்து விட்டேன்! இப்போது சரி பார்த்தால் எல்லாமே பாறை!"

"பாறையா?"

"ஆமாம்!"

விவண்ணா கடும் கோபம் கொண்டு, "ஏய், இருஷ்ணப்பா! சாருக்கு எத்த ஸைட் ஸைட் காண்பித்தாய்?" என்றார்.

"காரணர் ஸைட். அதான் காரணர் ஸைட்டு."

"உங்க ஸைட் நம்பரைச் சொல்லுங்கொ..." விவண்ணா தோடு தோடாகப் பரூ பரிஸ்ட் வரைபடத்தில் பார்த்து, "ஆமாம், காரணர் ஸைட் இல்லை. அதுக்குப்

முதல்பம்: ஷாச்சுர் ஷிமர்ச்சா

பித்யம் வரிசையில் முன்றாவது கதை 'தர்ட்டி ஃபார்ட்டி' மத்தியதரவகுப் பிரிவில் ஆசா பாய்ச்சன், கணவுகள், கைராக்கியம், பலவீனம் என்று பல கோணங்களை இந்தத் தொடர் சிறு கதைகள் எதிரிக்கும்.

இக்கதைகளைக் கவனமாகப் படித்து கஜாதா தேர்தெடுத்ததுள்ள கதைக்கு, அவர் கதை சொல்வது கையாண்டுள்ள வுத்தி, நடை, பாத்திரப் படைப்பு என்று ஏதேனும் ஒர் அம்சத்தை மட்டுமே தேர்தெடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அந்த அம்சத்தை விமர்சித்துத் தபால் கார்டில் எழுதி அனுப்புங்கள். கதையில் ஏதேனும் குறை இருப்பதாகப் பட்டால் அதையும்

பக்கத்து" என்றார்.

"முழுக்க முழுக்கப் பாறை..."

"இருக்காதே! பாறையா இருந்தால் பிடி ஏ அலாட் பண்ண மாட்டாய்களே. நீங்க எதுக்கும் திங்கட்பிழைமை வாங்க. நான் இன்னைக்குச் சாயங்காலம் போய்ப் பார்த்துட்டு வரிறேன்."

"இல்லை விவண்ணா, என் பணத்தைத் திரும்பக் கொடுத்துடுங்க. என் ஸைட்ப் சேவிக் எல்லாத்தையும் தீர்த்துட்டேன். எனக்கு மேலே சங்கடம் இருக்கிறது. ஏற்கெனவே பல ரெவின்யூ ஸைட்டுகளில் ஏமாந்திருக்கேன். பணத்தைக் குடுத்துடுங்க..." என்று தல்கண்டராய் கெஞ்ச...

"அதுக்கென்ன, பம்பாய் பார்ட்டிக்கு ட்ரங்கால் பெரிடிறேன். பத்து நான்ல ட்ரங்கட் அனுப்பிச்சுக் கொடுக்க. நீங்க பொங்க. பத்திரத்தைக் கொண்டு வாங்க."

பத்து நாட்கள் ஆகின. விவண்ணாளை மேனாசலிலேயே காணோம். செக்ஷன் மாற்றியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவ்கே போனால் அது லிதான் சொதலாகி இருந்தது. பிடி ஏ சேர் மனைப் பார்த்துச் சிட்டு அனுப்பிப் பார்த்தார் நஞ் கண்டராய். அப்பாயின்ட் மெண்ட் லிண்டக் கலில்லை.

தாம் ஞாபகவழங்க ஏமாற்றப்பட்டு விட்டோம் என்பது களக்க அலகுக்கு மேலும் ஒரு வாரமாவிற்று.

வக்கீல் சோமப்பாவும் மனைவியும் அவரை மாற்றி மாற்றிக் கேட்டார்கள்:

"சரிவாய் பார்த்தீர்களா இந்தப் பாறையை வாங்குவீர்களா? எப்போதும் இவர் இப்படித்தான். எத்தனை இந்த மாநிலி ஏமாத்து போலிடுக்கிறோம். கணக்கில்லை. ரெவின்யூ ஸைட்டையே எத்தனை பணம் விட்டாக்கி!"

"தஞ்செண்டா! அவன் மேல வீசலா

கட்டிக்காட்டி விமர்சிக்கலாம்.

பிரசுரமாகும் விமர்சனம் வந்துள்ளது. 25/- சன்மாணம். சிறந்த விமர்சனம் ரூ. 50/- சிறப்புப் பரிசு பெறும். தபால் சார்ட்டில் மட்டுமே எழுதலாம்.

தர்பட்டி ஸ்பார்ட்டி கதைக்கான விமர்சனம் வந்து சேரவேண்டிய கடைசித் தேதி: 8.5.90.

மத்யமம் வரிசையில் இரண்டாவதாக புது மோதிரம் கதையில் விமர்சனங்கள் அடுத்த இதழில் இடம்பெறும். கலாநாயகின் அடுத்த விழாகை 20.5.90 இதழில் இடம்பெறும்.

கைவாக்க ருடியாது. வாங்கிண்ட பணத்துக்கு ரகசிய கொடுத்திருக்கான். டாக்டர் மென்ட் கொடுத்திருக்கான். சர்வே நம்பர் தப்பாகக் காட்டிவருகிறது எந்த அந்தாட்சியும் இல்லை. ஹி இஸ் கன்ன்..

அதிலே எதுவும் கட்டவே முடியாது? என்றான் கோதாவரி.

கொம்பா சிரிப்பை அடக்கி. "அனுமாத் கோவில்தான் உச்சியிலே கட்டலாம். அத்தனையும் பாணா?" என்றான்.

மெளனமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த நஞ்சண்டராவின் கவராக மூக்கு துடித்துப் பெரிதாக மூக்கலிடத் துவங்கினார். ரூகம் சிவந்து. கைநடுங்க. "அந்தச் சிவண்ணாவை... சிவண்ணாவை..."

"ஒண்ணும் பண்ண முடியாது" என்றார் வக்கீல்.

"ரூடியும். முடியும்" என்று மூக்குத்தக் கோவை வைத்துக் கொண்டு ஒரு மாதிரி பார்த்து, கோபத்தால் உதடுகள் துடிக்க. "ரூடியும்" என்றார் தீர்மானமாக.

கோதாவரி கவனமையோடு. "போனாப் போறது வாங்கோ. என்னவோ பகவான் சோதனை" என்றான்.

"அப்படியே ஒரு கடப்பாறையை எடுத்து அந்தச் சிவண்ணா வீட்டுக்குப் போய் அப்படியே அவன் மண்ணையைப் பிளந்து இறும்..."

"எதுக்கும் நான் ஒரு பப்ளிக் சர்வீஸ் லிட்டிகேஷன் மாதிரி போடவாமா பார்த்திருக்கிறேன். இவ்வை ஒரு வெட்டர்ஸ் குதி எடிட்டராவது எழுதுவோம்.. பாறையா இருந்தாலும் மைட்டுண்டு ஒண்ணு இருக்கே!" - சமாதானமாய்ச் சொன்னார் வக்கீல்.

ராத்திரி ஏழு மணிக்கு வக்கீலுக்கு போன் வந்தது. "யாமா, கோதாவரி பேசுறேன். சேக்கிரம் வாங்கோ."

"என்ன ஆச்சு?"

"சாவங்காலம் சொன்னாரே அதுபோலக் கடப்பாறையை எடுத்துண்டு சிவண்ணாவின் டிக்குக்கிணம்பிப் போயிருக்கார். எனக்கு ரொம்பப் பதற்றமா இருக்கிறது. மத்தி யானத்திலிருத்தே சரீரில்லை. அவர் ஒரு வாரமாகியே தனக்கு என் பிளையே பேசினிருக்கார். எனக்கு என்னவோ விபரீதமா புத்தி போறது. சேக்கிரம் வாங்கோ."

வக்கீல் காரை எடுத்துக் கொண்டு கடலே சென்றார்.

"சிவண்ணா வீடு எங்கே தெரியுமா அவருக்கு?" என்றார் கோதாவரி மீடம் —

"பணம் கொடுக்கும் போது பேர்மிருக்கிறாரே..."

"அடா! தெரியுமா?"

"எனக்குத் தெரியாதே. அப்போ. ராக வேந்திரா! இது என்ன சோதனை! பணம் போனால் போகிறது. உரிக்கு ஆபத்தாக வல்லவா போய்விட்டது. ஏதாவது ஒண்ணு விடக்க ஒண்ணு செய்து விட்டால்... பெரிசாக கடப்பாறை வாங்கி வந்தார். எதுக்குண்டு கேக்கறதுக்குள்ள ஆட்டோவில் புறப்பட்டுப் போய்விட்டார்."

"போய் எத்தனை மணி இருக்கும்?"

"எட்டு மணிவாச்சே! கண்வரா பரமேஸ்வரன்..."

சோமப்பா கடைக்கடலில் ஒரு பிடியை அதிகாரியைத் தேடி. அவரிடமிருந்து சிவண்ணாவின் விவரம் கிடைத்தது என்ற கேட்பதற்குள். கோதாவரி பவத்தில் அடி ஆய்கின்றான்.

"வதம் பண்ணப்பவதான் கிளம்பினார்... அதா வந்திரே!"

தஞ்சண்டராவ் கையில் கடப்பாறை யுடன் வீழ்த்த சட்டையுடன் ஆட்டோவில் வந்து இறங்க.

தஞ்சண்டர் என்ன இது. ஸப்த தியக்கார வேலையெல்லாம்...

"அப்போ. ஏன் இப்படி மிரச மிரசப் பார்த்திருக்க? என்ன பண்ணீங்க?"

"தஞ்சண்டா எங்கே போனே? கொல்லு! சிவண்ணாவைக் கோபத்தில் என்ன செஞ்சே? கொல்லு..."

"அங்கதான் போயிருத்தேன்" என்றார் தஞ்சண்டராவ்.

"சிவண்ணா வீட்டுக்கா?"

"இல்லை என் மனைக்கு. என் சொந்த தர்பட்டி ஸ்பார்ட்டி கடைக்கு."

"எதுக்கு?"

"அந்தப் பாறையைக் கடப்பாறையால் தட்டிப் பார்த்தேன். கொஞ்சம் கொஞ்சமா கடைக்கரலாம். நாளையிலிருந்து நீயும் வா, கோதாவரி - ஒத்தானைக்கு. இரண்டு பேருமாத் சேர்ந்துண்டு கடைக்கரலாம்!"

கல்கி

1980 மே 6
மலர் : 48 இதழ் : 40
பிரமோதன சித்திரை 13

யார் அந்த எம். எல். ஏ.?

இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்னர், "தெலுது சித்தனை தாட்டைக் கொடுத்தும்" என்ற தலையடிக் ஒரு தலையங்கம் எழுதியிருந்தோம். அதிலே, 'தமது சட்டமன்ற உறுப்பினர் கள் ஏதேனோ குழிப்பிடி சண்டைகளில் ஈடுபடுகிறார்கள்' என்று, ஆக்ஷேபமாகச் சித்திப்ப திடுகை; உருப்படியான யோசனைகளை வழங்குவதில்லை' என்று குறைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தோம். இதற்கு நேர்மாறாக ஒரு எம். எல். ஏ. ஆக்ஷேபமாகச் சித்தித்து, சிறந்த யோசனைகளையும் வெளியிட்டால் அதனை வரவேற்க வேண்டியதும் தம் உடனடியாகிறது. மேற்படி தலையங்கம் வெளியாகி சரியாக ஒரு வாரத்துக்குப் பிறகு, ஒரு எம்.எல்.ஏ., தஞ்சாவூர் நிர்வாகங்களுக்கான பட்டினி விவாதத்தில் பங்கேற்று, அருமைவாய்ப்பு பெறியிருக்கிறார். குறிப்பாகச் சொன்ன மாதிரி அவை நிலைமையைப் பட்டப்பிடித்துக் காட்டியதுடன், அவற்றை நிவர்த்திக்க என்ன வழிகள் உள்ளன என்பதையும் நிரம்ப விவரித்திருக்கிறார்:

* செட்டம்பர் இறுதியில் மாதகராட்சி தேர்தல்கள் நடக்கும் என்று அரசு அறிவித்தது. அதற்கு முன்பாக சென்னைவில் துளத் தொகை அதிகரித்திருப்பதைக் கருத்தில் கொண்டு இதுவரை பிரிவுகளாக தகவல் பிரிக்க வேண்டும்.

சென்னை மாதகராட்சிக்கு என்று 33 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளபோதிலும், போக்குவரத்து நெருக்கடி, நில ஆக்கிரமிப்பு, தடைபாதைகள் இல்லாத குறை, தகர்த்து விழும் கார்ப்பரேஷன் பங்களிகள், கவனிக்கப்படாத பூங்காக்கள் என்று ஏராளப் பிரச்சனைகள் பூதாகரமாக வடிவெடுத்து நிற்கின்றன.

* தடைபாதை இல்லாத சாலைகள் இல்லை' என்பது மாதகராட்சியில் குறிக்கோளாக இருக்க வேண்டும். தடைபாதைகளில் உண்மைகள், குடிசைகள் அகற்றப்பட வேண்டும், தடைபாதை இல்லாததாலோ அல்லது ஆக்கிரமிப்புக்கு உள்ளாகி இருப்பதாலோ தக்க சாலைகள் தடக்க, விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன.

* ஒய்வொரு கார்ப்பரேஷன் பூங்காவிலும் ஒரு கவி வைத்தால், அதைக் காணக்கூடக் கூடுவார்கள். அதனால் பூங்கா கவனிப்பாரியின்றி இராது. மேலும் மக்கள் உடமாட்டம் இல்லாத பூங்காக்கள் தவறான வழிகளில் பயன்படுத்தப்படுவதைத் தவிர்த்து முடியும்.

* கார்ப்பரேஷன் பங்களிகள் உயர்த்தவர், தாழ்த்தவர் என்ற வேறுபாடின்றி அவைவருமே வெறுக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம், இடிபாடடைந்த கட்டடங்கள், 99 சதவீதம் பங்களிகளில் போதிய பெஞ்சு வசதிகள் கூட மாணவர்களுக்கு இல்லை. காரதர வசதிகள் போதுமானதாய் இல்லை. இவற்றைச் சீர்கெடுத்துடன், ஓர் ஆவிரியரின் சித் தித்தனை மாணவர்கள் தான் படிக்கலாம் என்று ஓர் உச்சவரம்பு விதிக்கப்பட வேண்டும்.

* சென்னை நகரின் பெரிய தலைவிகளுக்கு ஒன்று, தாதுமாறாகச் சாலைகளில் வண்டி வரும் ஆடு மாடுகள், தாங்கள், பங்களிகள் முதலியன, மாடுகளால் ஏற்படும் தொய்வைகள் கொஞ்ச நஞ்செய்தல், பாதைகள் சாக்கடைகளில் அடைப்பு ஏற்படுவதில் தொடங்கி, நோய் பரவுதல், விபத்துக்கள் தேர்வது வரை பல வகையானவை. பம்பாயில் உண்டான போல் இங்கும் மாடுகளுக்குத் தடை விதித்து, நெருக்கு வெளியே மாட்டுப் பண்ணை தொடங்கி, அங்கே எல்லா மாடுகளையும் கொண்டு போய் விடலாம்.

* அயல்தாடுகளில் இரு காடுகள் தீவனங்கள் எனக் கூடும். இங்கே அயல்தாடு இல்லாவிட்டாலும் குறைந்தபட்சம் இறந்தவர்களுக்கு இதுதான் உடன் கொடுத்த செல்லம் மக்களுக்கு அங்குள்ள வெட்டியவர்களின் பேராகையால் இரட்டைத் துன்பம் ஏற்படுவதை கவனம் தருக்கலாம்.

* விவிமா போஸ்ட்டினை சென்னை சென்னை வேண்டும். போஸ்ட்டிகள், வானை ஒட்டுவோரின் கவனத்தைத் தினை திருப்பி விபத்துக்களுக்கு வழிவகுக்கின்றன.

* மாதகராட்சி வேறு; குடிநீர் - வடிகால் வாரியம் வேறு; எம். எம். டி. ஏ. வேறு என்றாகி விட்டதால் பல சிக்கல்கள் மக்களுக்குத் தோன்றியுள்ளன. ஒன்றுடன் ஒன்று ஒத்துழைத்துக் கொரியக்கூடாத செல்ல பிரதமக் காரியத்திரி கட்டத்தில் ஓர் உயர் அதிகாரி நினைக்கப்பட வேண்டும்.

சென்னை காரிகளின் குறைகள் எல்லாவற்றையும் அந்த எம். எல். ஏ. பட்டிய லிட்டு விடவில்லைதான். குறிப்பாக குளிப்பெருக்கி, ஹாசன் தொய்வைகள், ஒன்றும் குழியுள்ள சாலைகள் முதலியன, என்றாலும் 'தமது தலையில் அக்கறை கொண்ட ஒரு எம். எல். ஏ. இருக்கிறாரே' என்று சென்னைவாசி மகிழ்ந்து போகிறான்.

நிறைமக்கு அகண போகும் வறுமை

“வதா:” பதினாறாவதுக்கு எங்கே போகுவோம்?”

பெண்கள் இன்னும் அங்கவனவாகப் பிரகாசிக்காத விண்ணாபட்டுவற்றை ஒன்று கால்படுத்து. என்னும் மாதிலப் பெண்கள் கால்படுத்து அணி ஒன்று உடுத்து. இந்த அணிக்கு ஆடும் வாய்ப்பு வதாவுக்குப் பதினைந்தாவது வயதிலேயே விடைபட்டது. சாரதா விதவாலயா பள்ளியில் படித்து வந்த போகிற நன்றாகக் கால்படுத்து ஆடும் வதா, பிறகு தமிழ்நாட்டு அணியில் செத்து கோனா, ராஜஸ்தான், உத்தரப்பிரதேசம், பீஜார், மேற்கு வங்காளம் போன்ற மாதிலங்களுக்குச் சென்று பத்தவங்கலில் ஆடி அனுபவமும் தலை பெறும் சம்பாதித்து வந்தார்.

“நான் அங்கவப்போது பத்தவங்கலில் விளைவாடக் கொண்டு விட்டதால் என் படிப்பு கூட பாதிக்கப்பட்டது. பின்னர் தனிப்பட்ட முறையில் படித்து முடித்தேன்” என்று கூறும் பத்தொன்பது வயது வதாவுக்கு இப்போது ஒரு பெரிய பிரச்சனை விளம்பிவிடுகிறது.

அவரோ விவரித்தார்: “அடுத்த மாதம் சென்மாரக் நாட்டில் கலகப் பெண் கள் கால்படுத்து போட்டி நடக்கிறது என்று அறியப் படுகிறது. அதில் பங்கு பெறப் போகும் இந்திய அணி யில் ராஜஸ்தான், உத்தரப்பிரதேசம், பீஜார், மேற்கு வங்காளம் போன்ற மாதிலங்களுக்குச் சென்று பத்தவங்கலில் ஆடி அனுபவமும் தலை பெறும் சம்பாதித்து வந்தார். இந்த அணிக்கு ஆடும் வாய்ப்பு வதாவுக்குப் பதினைந்தாவது வயதிலேயே விடைபட்டது. சாரதா விதவாலயா பள்ளியில் படித்து வந்த போகிற நன்றாகக் கால்படுத்து ஆடும் வதா, பிறகு தமிழ்நாட்டு அணியில் செத்து கோனா, ராஜஸ்தான், உத்தரப்பிரதேசம், பீஜார், மேற்கு வங்காளம் போன்ற மாதிலங்களுக்குச் சென்று பத்தவங்கலில் ஆடி அனுபவமும் தலை பெறும் சம்பாதித்து வந்தார்.

எனக்கு என்று ஒன்றைப்பற்றும் தாலாபிரம் ரூபாய் தேவைப்படுமே!”

“இவ்வளவு ரூபாய்க்கு நான் எங்கே போகுவேன்? எனக்குத் தந்தை கிடையாது. என் தாயோ ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியை. எங்களுக்குப் பெரிய சொத்து ஒன்றுமில்லை யாது. இந்த நிலையில் எங்களுக்கு வாரி கூன் கொடுப்பார்கள்? தூண்டு மாதம் ஒன்றாய் தெரி இந்திய அணி வெளிநாட்டுக்குக் கொம்பு வேண்டும். என்னால் இன்ன முன் ஆவிரம் ரூபாய் கூடப் புரட்ட முடிய வில்லை. என்ன செய்யப் போகிறேன் என்றே தெரியவில்லை...” - இதைச் சொல் லும் போது வதாவின் கண்கள் கலங்கி விட்டன.

தேவ கால்படுத்து அணியில் பங்கு பெற்றிருக்கும் முதல் தமிழகத்துப் பெண் வதாதானாம். தன் தலைமையை விளக்கிப் பெரிய உட்பெண்களின் அதிபர்கள், தமிழ் நாடு இளைஞர் மற்றும் விளைவாட்டுத் துறை அடரக்டர், வங்கி உயர் அதிகாரிகள் ஆகியோருக்கு, விவரமான கடிதத்தை அனுப்பும் திருக்கிறார் வதா. இன்னமும் மிகச்சிறி தாக்கடிப பதில் எதுவும் வர வில்லை.

இந்த விளைவாட்டுப் போட்டிக்காகவும் இந்திய அணி ஒன்று அங்குதாடு செல்வதா லின். அணி உறுப்பினர்களைத் தனியார் நான் ஆதரித்து அனுப்பி வைக்க வேண்டும். மத்தியமாதில அடகன் செலவுகளை ஏற்க மாட்டார்கள். 15, 15, 15 கஷாஸப் போன்ற கோபல்களை ‘ஸ்பான்ஸர்’ செய்யப் போட்டி போட்டுக் கொண்டு திறுவனங்கள் முதலாளிகள், ஆனால் ஆரம்ப நிலை ஆட்டக்காரை வதா போன்றவர்கள் அதாவது விட்டாமல் அழகுபெப் போகும் எத்தியக்கதுகள் பலமானவை.

பார்ப்போம், வதா அடிக்கும் கோரிக்கைப் பத்து எந்த திறுவனத்தின் பீடப் போஸ் உடையவது கோல் போஸ்ட்டாக மாற்று கிறது. கோல் வீழ்கிறதா என்று!

— ப்ரியன்
படம்: ராஜன்

“கலைஞருக்கு எங்களைக் கலந்தாலோசிப்பது கசப்பாக இருக்கிறது!”

— தி. மு. க. அரசுக்கு எச்சரிக்கைக் குரல் விடுக்கிறார்
இடது கம்யூனிஸ்ட் சட்டமன்ற உறுப்பினர் பாப்பா கமநாத்.

“சென்ற சட்டமன்றத் தேர்தலில் இடது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் தி. மு. க.முகூழ்ம் தொகுதி உட்படாறு வைத்துக் கொண்டன என்ற ஒரு காரணத்தாலேயே தி. மு. க. ஆட்சி என்ன தவறுகள் செய்தாலும் கட்டிக்கட்டாமல் இடது முயற்சித் தோழனாகக் கிடையாணாலும் நாங்கள் ஆக்கப் பட்டவமான எதிர்க்கட்சியாகவே செயல்பட விரும்புகிறோம். நட்புடன் நாங்கள் இடித்துரைக்கும் போது தி. மு. க. சிறந்த ஆலோசனைகளை ஏற்று நல்லாட்சி வழங்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

“ஆனால் தி. மு. க. விவர் எங்களை எந்த விஷயத்திலும் கலந்தாலோசிப்பது கிடையாது. மத்தியில் உள்ள தேசிய முன்னணியில் தி. மு. க. ஓர் அங்கம். அங்கே தேசிய முன்னணிக்கு நிபந்தனை இல்லாத ஆதரவு கொடுக்கிறது இடது கம்யூனிஸ்ட். இதற்கு அனுசரணையாகப் பிரதமரும் ஆதரவு தரும் கட்சிகளைக் கலந்தாலோசித்து அணைத்துக் கொண்டு போகிறார். இங்கே கவனக்குத் அப்படி கொல்லாத வது சரப்பாக இருக்கிறது.

“தனந்தப்பட்டு மக்களை நேரடிமாகப் பாதிக்கும் அரசாங்கத்தில் முடிவெடுக்கும் போதாவது கவனஞ் எங்களைக் கலந்து ஆலோசிக்கலாம்! ஆனால் அவர் அப்படிச் செய்வதில்லை.

பல் கட்டண உயர்வுக்கு முன்னாலும், சிகிமா கட்டணத்தை ஏற்றுவதற்கு முன்னாலும் கலைஞர் எங்கள் குத்துக்

களைக் கேட்க அரசு இல்லையே. தி. மு. க. அரசு பல் கட்டணத்தை உயர்த்தியதற்காகத் தமிழகம் முழுவதும் மக்கள் வருத்தம் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“கொள்கை ரீதியாகவும் தி. மு. க. வுக்கும் எங்களுக்குத் வேற்றுமைகள் உண்டு. தமிழகத்தில் மேல்சனப் வருவதை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம். ஆனால் இது சம்பந்தமாகத் தி. மு. க. வினர் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தோற்றுவிடாமல் இருக்க, வேட்டெடுப்பு அன்று நாங்கள் சட்டசபைக்குச் செல்லவில்லை. இப்படியாக எங்கள் எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்திய அதே சமயத்தில் தோழனம் கட்சியை விட்டுக் கொடுக்காமலும் இருந்தோம்.

“இந்திய ராணுவத்தை முதல்வர் வரவேற்பு போகாததை நாங்கள் வெளிப்படை யாகவே ஆட்சிப்பித்தோம். முதல்வர் ராணுவத்தைச் சற்று அவதூறாகவும் பேசினார். இதை நாங்கள் கடுமையாகக் கண்டிக்கிறோம்.

“இவை எல்லாவற்றையும் விட எங்களைக் கோப்படுத்துவது விஷயம். தொழிற்சாலைகள், அலுவலகங்கள் ஆகியவற்றின் வாயிலில் ஈழியர்கள் தங்கள் எதிர்ப்பை துணையாக ரீதியில் தெரிவிப்படுத்துவதற்குத் தடை போட்டதைத்தான்! சம்பந்தப்பட்ட இடங்களுக்கு அருகில் எதிர்ப்பைத் தெரிவித் தாவதன் நல்ல பலனிருக்கும் அதை விட்டு விட்டு, ஆவடி தொழிற்சாலை விவகாரத் துக்குச் செப்பாக்கம் விணையாட்டு

மமதானம் எதிரில் நின்று கத்தினால் என்ன-
பிரயோஜனம்?

"சட்டசபையில் இந்தப் பிரச்சனை
எழுப்பப்பட்ட போது அ. தி. மு. க. வும்
எங்கிலோடு சேர்ந்து வெளிப்படப்ப் செய்தது.
உடனே தி. மு. க. வினர் 'புது அணி யோ?'
என்று கிண்டலடித்தனர். இப்படி பல
பிரச்சனைகளில் எங்களுக்கு நிலைமை அவர்
களால் புரிந்து கொள்ளவே முடியவில்லை.

"திமுகமெங்கும் தி. மு. க. அரசின்
மீது பரவலான அதிருப்தி இருக்கிறது. அது
வளர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. இவர்
களது இலகவ அரிசித் திட்டம் எதிர்பார்த்த
ஆதரவைத் தரவில்லை. மாறாக வெளி
மார்க்கெட்டில் ஏற்று அரிசி விலையைக்
கண்டு மக்கள் கொதித்துப் போகிடுக்கிறார்

கள். லஞ்ச வாவண்பத் தொடர் கதை;
முடிவுகளை எடுப்பதில் மெத்தனம்.
அதிகாரத்தைக் கண்டித்து ஆட்சி செய்பு
மைதிகள் அரசுக்கு வரவில்லை.

"தி. மு. க. மைனாரிட்டி போர்டுக்கள்
பெற்று ஆட்சிக்கு வந்த கட்சி. 'எங்களுக்கு
போர்டுப் போடாதவர்களுக்குத் தான்
முதல்வராக இருந்து செயல்படுவேன்' என்
தார் கவலுதர். அந்த எண்ணத்தை அமுல்
படுத்தச் சிறந்த வுர். எங்களைப் பொன்ற
தொழுகை உணர்வு கொண்ட எதிர்க் கட்சி
வினையர் தலத்தாலொலித்துச் செயல்படு
வதுதான்.

சந்திப்பு: திவ்யப்பா
படம்: ராஜன்

UCC

தலைவர்கள் செய்திகள்:

உடுபெற்றி மையத்திருத்தார்கள். உடைய
வாதவர்களையும் சேர்த்துக் கொண்டால்
சண்டிகர் முதல் பிகார் வரை ஜாட்
முன்னணி செய்வாக்கு ஒகோ என்று
இருக்கும் என்பது திட்டம். அறித்திங்கி
டமும் ஆதரவு தேட்டிடுக்கிறார் 'தாய்'.
'ஜடயா தந்திரத்தான் இருக்கிறது'
என்று முதலில் அறித்திங் சொன்னா
லும், தேவ்வால் ஏன் தம்மிடம் இப்போது
குழுகிறார் என்று யோசிக்க வைத்த
தாம். வி. பி. சிங்கை மீரட்டிப் பணிய
வைக்கத்தான் இந்த ஜாட் முன்னணி
யோசனை என்று. 'தாய்' அணிவினர்
திட்டமிடுவது அறித்திங்குக்குத் தெரிந்து
விட்டது. எனவே யோசனையை ஏற்க
இறுதியில் மறுத்து விட்டாராம்.

● அரசியல் விவகாரக் குழுவின்
அனுமதி இன்றி இ. காங்கிரஸ் எம். பி.க்
கள் எந்த விவகாரத்தையும் மக்களவை
யில் பேசக் கூடாது என்கிறது ஐர்
அறிக்கை. ராஜீவின் ஜாய்ராக்கன்தான்
இதை வெளிகிட்டிருக்கிறார்கள் என்று
சொல்லப்படுகிறது. சில சமயம், கட்சி
யின் கொள்கை என்ன என்றே தெரியாத
அவருக்கு, ஆளுக்கு ஆள் பேசுவதால்
தான் இந்த அறிக்கையாம். இவ் தம்மி
டம் எல்லா எம்.பி.க்களும் ஒரு மணி
நேரம் இனசரி, தாங்கள் பேசப் போதும்
பிரச்சனை துரித்து விவாதிக்கலாம் என்று
ராஜீவ் சொன்னாராம். ஒரு மணி நேரத்
தில் எல்லாருமே சேர்த்து ராஜீவிடம்
என்ன பேச முடியும் என்பதுதான் இ.
காங்கிரஸ் எம். பி.க்களின் இப்போதைய
முரட்சனை!

தொகுப்பு: சித்தாரத்

எதிரிகளின்

சந்திப்பு

● ஏப்ரல் மாதம் பன்விரண்டாய் தேதி
யும், பதினாறாம் தேதியும், பாய் எதிர்
களான அறித்திங் சிங்குத் தேவ்வாலும்
சந்தித்துப் பேசிக் கொண்டார்கள்.
காணவடிவவசுச் சந்திப்பு. திடீர் திடீ
ரென்று சாமியாட்டம் ஆடுகிற தேவி
வாதிடம், பாயோ போய் ஜாட்
முன்னணி அமைக்கலாம் என்று சொல்வி

ஏன் வந்தி ஒண்ப்புகள்

சற்பலையில் கூட எதிர்பார்த்ததில்லை. பார்வதி இருந்தால் இப்படிப் பேசுவானா என்று துக்கம் ஏற்பட்டது.

பார்வதி பட்டென்று போய்விட்டதும் தான் பிள்ளை வந்து என்னை அழைத்துக் கொண்டான்.

நான் வேண்டி பார்த்து ஓய்வு பெற்ற அந்தக் காஞ்சிபுரத்தில் நண்பர்கள் நிறையப் பேர் இருந்தார்கள். அங்கே யாரும் "கம்மா தொண்டொணங்காம ஒரு பக்கம் இருக்க" என்று சொல்லவில்லை.

தேவையில் கிரிக்கெட் விளையாடும் பையன்களின் சப்தம் கேட்க ஆரம்பித்து விட்டது. சாயத்திரம் துத்து மணி என்று அந்தம்... ஏழு மணி இருட்டில் பத்து காணாமல் போகும்படி இனி இறைச்சுவாக இருக்கும்.

சேம்பு நாற்காலியை வராத்தரையில் போட்டுக் கொண்டு உட்கார்த்த போது இன்னும் இறங்கு மணிதேரம் பொழுது போய்விடும் என்று சத்தொலையாக இருந்தது.

கூடவே அவ்வப்போது தலைதாக்கும் என்னமும் வந்து பக்கத்தில் உட்கார்த்த விட்டது.

அடிபத்தித்து வருஷ வாழ்வில் இது தவறான முடிவோ? ரவியோடு திரைத்திரமாக வந்து இருக்க ஒப்புக் கொண்டிருக்கக் கூடா தோ? எத்தனையோ முடிவுகளை எடுத்திருக்கிறேன்... வேலையில், வீடு உட்டுவதில், வீட்டில் நடத்த உய்வாணங்கலில்... எதுவுமே திரும்பி முகத்தில் அடித்ததில்லை....

இப்போதுதான் நிறம் வளிக்க வளிக்க முகத்தில் அடிக்கிறது. உங்களுக்குத்தான் வயசாகிடுச்சி இல்லை. கம்மா தொண்டொணங்காம ஒரு பக்கம் கம்மா இருக்கோன்." - இப்படிக்கே கேட்கிறேனும் என்று

நீமா வேகமாக வாசத்தனைவத் திரிந்து இகாண்டு உள்ளே வந்தான். பத்து நிமிஷத்தில் பூனரிப்பார்க்கைக் கழற்றி கலரி டிரஸ்கில் புத்து கொண்டு, டிபன் சாப்பிட்டுவிட்டு சைக்கிளை எடுத்துக் கொண்டு எங்கே யாவது கிளம்பிவிடுவான். இவனுக்குக் கூட என்னோடு கொஞ்ச தேரம் பேசப்பிடிப்ப தில்லை.

"சைக்கிளை அடங்குவது வேகமாக ஓட்டாதே ரமா."

"போ தாத்தா... உனக்குக் கம்மா வேற வேலையெ இல்லை?"

"ரமா, கணக்கு நேரம் ஒ ர் க் இருக்க கம்மா? தாத்தா சொல்லிக்குக்கவா?"

"அப்பா, அயனோட நியு மாத்தமாடிக்க எண்க்கே புரியலை. உங்க இண்டர்பீடியட் கணக்கு இல்லவப்பா இது... அவளுக்கு நல்ல டிச்சர் கிட்டே டிபூஷன் வச்சிருக்கேன்" ரவியே குறுக்கே வொட்டுகிறான்.

எப்படி இங்கே இருக்கப் போகிறேன்? எத்தனை காலத்திற்கு? எப்படி மனம் ஒன்றாத இடத்தில் வாழ்தான் முழுமையும்

சி.கே.பத்மா

‘டாங்குகள் என்ற பொருளாகவே
கண் 1915 - இல் பிரித்தானியர்கள் முத
லில் செய்கப்பட்டன. இதை எதிரிகள்
தெரிந்து கொண்டுவிட்டு உடனே என்
பதற்காக, வாராயறு கேட்டாய் காரை
பாணையகத்திலுள்ள பிரிட்டிஷ் துருப்
பூக்களுக்குத் தண்ணீர் கொண்டு
போகக் கட்டப்பட்ட வண்டி என்று
சொல்லும்படியாக எக்ஸ்போசுக்கும் உத்
தரவிடப்பட்டிருந்தது. அதன்படி
‘டாங்கு’ என்ற பெயரில் அதனை
ஈழமுத்தவர், தானகையில் அந்தப்
பெயரே நிலவந்துவிட்டது!

— எஸ். முகம்மது ஜகம்.

இருக்க முடியும்....?

கேள்விகளுக்குத் தடை போடுகிற மாதிரி
ரமா வந்து எதிரே நின்றான்.

“நாத்தா... என்ன கண்ணைத் திறந்து
கிட்டே தூங்கியா?”

“இ... இன்னவையே கண்ணு... என்ன
வேணும்?”

“உங்கிட்டே கொஞ்சம் பேசணும்..”

“என்ன?” என்றேன் நம்பிக்கை இங்
லாமல். என்னிடம் பேசுவதற்குக் கூட ஒரு
தீவன் இருக்கிறதா?

அடுத்த வினாடி உன்னைவிடுத்து இங்
கொரு பிரம்பு நாற்காலியைத் தூக்கிக்
கொண்டு வந்தான்.

எதிரில் உட்கார்ந்து காங்கேஸ் கால்
போட்டுக் கொண்டான்.

“உங்கிட்டே பேசணும்மென்..” என்று
குனிந்து முகத்திற்குப் பக்கத்தில் இரைத்
தான்.

“ஓஓ... மெதுவா... எனக்குக் காது
டமாரம் இல்லை” என்றேன். என்ன பேசப்
போகிறான்...? நேற்று பீக்கட் செபாஸித்
புதுப்பித்த ரகிது கண்ணில் பட்டிருக்குமோ.
ஏதாவது சாமான் வாங்கப் பணம் கேட்
பாளோ, ரவியோ இல்லை இவன்
அம்மாவோ சொல்வதில் கொடுத்திருக்க
லாம். நாத்தாவிடமிருந்துப் பார் என்று...

“...ம்ம்... வந்து... நாத்தா, நீ இன்னிக்கு
என்ன சாப்பிட்டே?” என்றான் கண்ணைச்
சுருக்கிக் கொண்டு.

“நீ யுபன் பாக்கிவ சாப்பிட்டதை நான்
தட்டுவ சாப்பிட்டேன்.” — என்ன திடீர்
பரிவு?

“அப்பறம் வந்து... மத்தியானம் தூங்
கினியா? என்ன கண்டி வந்தது?”

“ம்ம்... துலிண்டு படிச்சேன்... அது சரி
உன் கைகென் ரிப்பேரா... என்ன இந்தக்
கிழவன்ட்ட வம்பு பண்ணே?”

7மா தகைதாதக் கடித்தான். உடனே
அதைத் தடுக்க வேண்டும் போலிருந்தது.
கொன்னால் கோபித்துக் கொண்டு எழுந்து
போய்விடுவானோ என்று கஷ்டப்பட்டுப்
பொறுத்துக் கொண்டேன்.

“வந்து... நான் இன்னும் உன்னைட
பேசப் போறேன்... சாயத்திரம் ஒரு மணி
தொம்... அதான்” என்றான். முகத்தில்
கசகம் எட்டிப் பார்த்தது. இப்போது
கைகென் வலப்பறப் பின்னால் கருண்டு
நின்றது.

“சொல்லு நாத்தா... நீ கிரிக்கெட் ஆடி
கிருக்கியா?” மனக் பரபரத்தது. நம்ப முடியா
வீயவை. என்ன இந்தத் திடீர் கரிசனம்.

“சரி நாத்தா... கிரிக்கெட்-க்ளாக்
ஆடுகிறேன்... நாளைக்குச் சொல்லு மினை”

“ஏம் இங்கே யா... யாரு சொல்லிக் குடுத்த
து இதைல்லாம்?” கைகென் பற்றிக்
கொண்டேன். “அப்பாவா?”

அவன் “ஆமாம்” என்று சொல்லவேண்டு
மென்று எக்கமாக இருந்தது.

7மாவின் தலை இல்லை என்று ஆடியது.

“இரண்டு நாள் முன்னாய் நான் எங்க
கிடின பேயிருத்தேனே... எங்கேன்னு
செக்கலையே?”

“நீ எங்ககிடின போனதே எனக்குத்
தெரியாதே?”

“சார் நாத்தா... இனிமே உங்கிட்டே
எங்கலாம் சொல்றேன். எங்க ஸ்கூல்ல
எங்களை ஒரு நொழுக்கு அழைச்சிட்டுப்
போனாங்க. அங்கே உன்னை மாதிரி நின்றய
நாத்தா. பட்டடி எல்லாம் இருக்காங்க.
அவங்களுக்குக்கெல்லாம் யாரும் ஸ்பிரண்ட்ஸோ
இல்லைலாம். அதனால நாங்க அ ய ரு
களுக்கு பிள்கட், பழம் இதெல்லாம் குடுத்த
துட்டு. அவங்கனோட ஜானியா ஒரு நாள்
பேசிக்கிட்டிருந்தோம். அவங்க எங்கனோட
விளையாடினாங்க. சாயத்திரம் நாங்க கினை
யினதும் சில பேர் அழ ஆரம்பிக்கிட்டாங்க.
தாங்க இனிமேல் அடிக்கடி வரதொம்ன்னு
சொல்லிட்டு வந்தோம்.

“அப்பறம்?”

“அங்கே எங்க ஸ்கூல் நெலர். எம். மாதிரி
ஒரு வயதான ஆண்டி இருந்தாங்க.
அவங்க எங்கிட்டே உங்க வீட்டுல இந்த
மாதிரி நாத்தா. பட்டடி இருக்காங்களா?
நீங்க அவங்கனோட விளையாடுவீங்க
என்னு நினைவுக் கேட்டாங்க. பாவம்,
உனக்குத் யாரும் ஸ்பிரண்ட்ஸோ
இல்லைலையே... அதனால இன்னும் உன்னோட
ஒரு மணி நேரமாவது பேசிக்கிட்டிருப்பேன்.
அப்பத்தான் எங்க மச்சர், என்னை ‘குட்
கை’னு சொல்லுவாங்க.”

**எப்போதும் உணர்ந்த உணர்வு+
மும்மடங்கு சர்ப்பு**

பெரிமாதான் எனக்கு அளிக்கிறது
அந்த உண்மையான தூய உண்மையும்.
உலர்ந்த தன்மையையும்

ஆம்... அதிலேயே நோய் தீர விரிமையாக இருப்பது தனித்தனியே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்தொழில்நுட்பம் மூலமாக நோய்கள் - இத்தொழில்நுட்பம் மூலமாக நோய்கள் தடுக்கப்படும்.

குறிஞ்சிநகரின் பிறந்தநாளை
நாளை ஒத்தினைத்துவிட்டு
வாழ்த்துகிறேன்

உலகத்தின் மேலதிகமான
வரத்தை உருவாக்கித்
தொழில்படுத்துகிறது.
உலகத்திற்கு தரப்பட
உயர்மானவையும் உலகத்தின்
தொழில்படுத்துகிறது
உலகத்திற்கு.

திரு. துரை : -
அதன் இடம் தரும் வளவற்ற ஓரங்களை
கருவிப் பாதுகாப்பு அளித்திடும்
தொலை தீது பிரகாசிக்க வளவாம்.

வித்யாநாதன்
ஒரு அறிஞன்
பி. 1 காலம்

வினாக்கள்: 1310, 1311, 1312, 1313, 1314, 1315, 1316, 1317, 1318, 1319, 1320, 1321, 1322, 1323, 1324, 1325, 1326, 1327, 1328, 1329, 1330, 1331, 1332, 1333, 1334, 1335, 1336, 1337, 1338, 1339, 1340, 1341, 1342, 1343, 1344, 1345, 1346, 1347, 1348, 1349, 1350, 1351, 1352, 1353, 1354, 1355, 1356, 1357, 1358, 1359, 1360, 1361, 1362, 1363, 1364, 1365, 1366, 1367, 1368, 1369, 1370, 1371, 1372, 1373, 1374, 1375, 1376, 1377, 1378, 1379, 1380, 1381, 1382, 1383, 1384, 1385, 1386, 1387, 1388, 1389, 1390, 1391, 1392, 1393, 1394, 1395, 1396, 1397, 1398, 1399, 1400, 1401, 1402, 1403, 1404, 1405, 1406, 1407, 1408, 1409, 1410, 1411, 1412, 1413, 1414, 1415, 1416, 1417, 1418, 1419, 1420, 1421, 1422, 1423, 1424, 1425, 1426, 1427, 1428, 1429, 1430, 1431, 1432, 1433, 1434, 1435, 1436, 1437, 1438, 1439, 1440, 1441, 1442, 1443, 1444, 1445, 1446, 1447, 1448, 1449, 1450, 1451, 1452, 1453, 1454, 1455, 1456, 1457, 1458, 1459, 1460, 1461, 1462, 1463, 1464, 1465, 1466, 1467, 1468, 1469, 1470, 1471, 1472, 1473, 1474, 1475, 1476, 1477, 1478, 1479, 1480, 1481, 1482, 1483, 1484, 1485, 1486, 1487, 1488, 1489, 1490, 1491, 1492, 1493, 1494, 1495, 1496, 1497, 1498, 1499, 1500, 1501, 1502, 1503, 1504, 1505, 1506, 1507, 1508, 1509, 1510, 1511, 1512, 1513, 1514, 1515, 1516, 1517, 1518, 1519, 1520, 1521, 1522, 1523, 1524, 1525, 1526, 1527, 1528, 1529, 1530, 1531, 1532, 1533, 1534, 1535, 1536, 1537, 1538, 1539, 1540, 1541, 1542, 1543, 1544, 1545, 1546, 1547, 1548, 1549, 1550, 1551, 1552, 1553, 1554, 1555, 1556, 1557, 1558, 1559, 1560, 1561, 1562, 1563, 1564, 1565, 1566, 1567, 1568, 1569, 1570, 1571, 1572, 1573, 1574, 1575, 1576, 1577, 1578, 1579, 1580, 1581, 1582, 1583, 1584, 1585, 1586, 1587, 1588, 1589, 1590, 1591, 1592, 1593, 1594, 1595, 1596, 1597, 1598, 1599, 1600, 1601, 1602, 1603, 1604, 1605, 1606, 1607, 1608, 1609, 1610, 1611, 1612, 1613, 1614, 1615, 1616, 1617, 1618, 1619, 1620, 1621, 1622, 1623, 1624, 1625, 1626, 1627, 1628, 1629, 1630, 1631, 1632, 1633, 1634, 1635, 1636, 1637, 1638, 1639, 1640, 1641, 1642, 1643, 1644, 1645, 1646, 1647, 1648, 1649, 1650, 1651, 1652, 1653, 1654, 1655, 1656, 1657, 1658, 1659, 1660, 1661, 1662, 1663, 1664, 1665, 1666, 1667, 1668, 1669, 1670, 1671, 1672, 1673, 1674, 1675, 1676, 1677, 1678, 1679, 1680, 1681, 1682, 1683, 1684, 1685, 1686, 1687, 1688, 1689, 1690, 1691, 1692, 1693, 1694, 1695, 1696, 1697, 1698, 1699, 1700, 1701, 1702, 1703, 1704, 1705, 1706, 1707, 1708, 1709, 1710, 1711, 1712, 1713, 1714, 1715, 1716, 1717, 1718, 1719, 1720, 1721, 1722, 1723, 1724, 1725, 1726, 1727, 1728, 1729, 1730, 1731, 1732, 1733, 1734, 1735, 1736, 1737, 1738, 1739, 1740, 1741, 1742, 1743, 1744, 1745, 1746, 1747, 1748, 1749, 1750, 1751, 1752, 1753, 1754, 1755, 1756, 1757, 1758, 1759, 1760, 1761, 1762, 1763, 1764, 1765, 1766, 1767, 1768, 1769, 1770, 1771, 1772, 1773, 1774, 1775, 1776, 1777, 1778, 1779, 1780, 1781, 1782, 1783, 1784, 1785, 1786, 1787, 1788, 1789, 1790, 1791, 1792, 1793, 1794, 1795, 1796, 1797, 1798, 1799, 1800, 1801, 1802, 1803, 1804, 1805, 1806, 1807, 1808, 1809, 1810, 1811, 1812, 1813, 1814, 1815, 1816, 1817, 1818, 1819, 1820, 1821, 1822, 1823, 1824, 1825, 1826, 1827, 1828, 1829, 1830, 1831, 1832, 1833, 1834, 1835, 1836, 1837, 1838, 1839, 1840, 1841, 1842, 1843, 1844, 1845, 1846, 1847, 1848, 1849, 1850, 1851, 1852, 1853, 1854, 1855, 1856, 1857, 1858, 1859, 1860, 1861, 1862, 1863, 1864, 1865, 1866, 1867, 1868, 1869, 1870, 1871, 1872, 1873, 1874, 1875, 1876, 1877, 1878, 1879, 1880, 1881, 1882, 1883, 1884, 1885, 1886, 1887, 1888, 1889, 1890, 1891, 1892, 1893, 1894, 1895, 1896, 1897, 1898, 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904, 1905, 1906, 1907, 1908, 1909, 1910, 1911, 1912, 1913, 1914, 1915, 1916, 1917, 1918, 1919, 1920, 1921, 1922, 1923, 1924, 1925, 1926, 1927, 1928, 1929, 1930, 1931, 1932, 1933, 1934, 1935, 1936, 1937, 1938, 1939, 1940, 1941, 1942, 1943, 1944, 1945, 1946, 1947, 1948, 1949, 1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1

ALL ABOUT THE NEW 2007

மனக் தெளித்துப் போனது. பிஞ்சுகளின் உள்ளத்தில் நல்ல விஷயங்களை விதைப் பவர்களும் இருக்கிறார்களா? அவர்களைப் பார்த்து வரவேண்டும்.

"கூர்ணக்கம் மேடம்... நீக்கதான் இந்த முதிவோர் இயல்புதோட திரிவாரியா?"

"ஆமாம் சார்."

"என் பேத்தி உங்களைப் பத்திச் சொன்னா. ஒரு நல்ல உபாஸத்தைக் குழி தைக்க மனசை விதைச்சிருக்கீங்க. அதுக்காக உங்களைப் பாராட்டவும், அப்படியே ஒரு விஷயம் கேக்கவும் வந்தேன்."

"என்ன விஷயம்?"

"வந்து, இப்பே வந்து தங்கியிட வேண்டும் என்கோட விருப்பம். அதற்கு என்ன கட்டணம் என்விறத்தைப் பற்றி...."

"மன்னிக்க வேண்டும். உங்களுக்கு மகன், மருமகன்து உங்களைப் பாத்துக்க ஒரு குடும்பம் இருக்கு. அப்படியிருக்க...."

"மேடம்... அது வேறு விஷயம்... நான் கடைசி வரை கொளவமா இருக்க ஆசைப், படுகிறேன்... நீ கம்மா உன் வேலையைப் பார்த்துக் கொண்டிரு அப்படித்து என்னை அலட்சியப்படுத்துற. அந்தத் தனிமை மிக்க வீட்டுவ வகிக்க எனக்கு விருப்பமில்லை... இந்தக் குழிணயலில் எனக்குத் துணை இருக்கும்னு தோணுது...."

"நீங்க மறுபடியும் மன்னிக்கணும் சார்... இது உறவு முறையில் யாருமில்லாதவர்களுக்கான தொண்டு திறுவனம். உறவு மனிதர்கள் இருக்கும்போது அவர்களோடு வாழப் பிடிக்காதவர்களுக்கானது அல்ல."

"ரொம்ப சந்தோஷம்.... என்னுடைய வேதனையைப் புரிஞ்சுக்கிற சக்தி இல்லாதவர் நீங்க... உங்களைச் சொல்லியும் தப்பில்லை... என்கோட நேரம்.. நான் வரேன்." என்றுதேன்.

"சாரி சார், உங்களைப் புண்படுத்தறது என் நோக்கமில்லை. உங்களுடைய வகுத்தம் என்னன்னு எனக்குச் சரியாப் புரியலை. இந்த விடுதியில் வந்து தங்குகிற அவசியம் உங்களுக்கு இல்லைவந்து நினைக்கிறேன். உங்க பிரச்சனை என்ன?"

"என்னால என் மகன் குடும்பத்தோட ஒட்டமுடியலை. நான் எது சொன்னாலும்

அது அவர்களுக்கு பிடிக்கலை. காரண முடிக்கிட்டுச் கம்மா இருந்து சொல்றாங்க. என் மனைவி இறந்த பிறகு மகனோடு வந்து இருக்கிற திரிப்பத்தம் ஏற்பட்டுப் போச்சு. ஆனா வீட்டுவ எனக்கு எந்த மரியாதையும் இல்லை."

"எங்கள் பேச்சு நீண்டு வேறு விஷயங்களுக்குத் திரும்பியது. அந்தப் பெண்மணி மின் பெயர் ராதா. அவளும் ஏதோ ஓர் அரசாங்க அலுவலகத்தில் பறப்புக் காவிற்குனோடு போராடி ஒவ்வொரு பெற்றவன் தான். இளம் வயதில் கணவர் மறைந்த பிறகு வேறு உறவுகள் இல்லை என்றான்.

"நான் ஒன்னு சொல்றேன். நீங்க அதை விடுப்பு வெறுப்பு இல்லாம யோசித்தப் பாக்கறீங்களா?" என்றான் ராதா நினைவோடு.

"சொல்லுங்க."

"நாம் வயசை மூத்தவங்க. உங்க மகனோ, மருமகனோ. பெரக் குழந்தைகளோ உங்க வயசை இன்னும் அடைவலை. ஆனா நாம் அவங்க வயசைத்தான்டி ரொம்பத் தொலைவு வந்துட்டோம். அவர்களால நம்ம வெறுப்புக்கு ஏறி வந்து நம்ம கவலையை, வருத்தத்தை, தனிமையை உணர முடியாது. ஆனா நம்மால அவங்க இளமையோட பிடிவாதத்தை, சுதந்திரத்தை, வேகத்தைப் புரிஞ்சுக்க முடியும் இல்லையா?"

"ஆமாம்."

"அதனால் வாழ்க்கையை அவங்க பார்வையில் கவனிப்புக சார், அப்பத்தான் நீங்க அவங்களை ஒருத்தரானீங்க, ரமாவிட்டே பேசும் போது ஒரு குழந்தையோட வாய்க் வேறுவதான் நான் பேசுவேன். உனக்கு நிறைய பிரேண்ட்ஸ் இருக்காங்க. நாத்தாவுக்கு பிரேண்ட்ஸ் இல்லை. நீ 'குட் கோர்ன' வரணும்கா நாத்தாவுக்கு நீ பிரேண்டாகணும்னு சொன்னேன். அது வேலை செய்ய ஆரம்பிச்சிருக்கா இல்லையா?"

"நான் ராதையை ஆழ்ந்து நோக்கினேன். பிரச்சனையின் மறுகோணத்தை அப்போது நான் என் அறிவு கண்டு கொண்டது. வாழ்க்கையைப் பற்றி இதுவரை நான் நிதித்திராத ஒரு கண்ணோட்டத்தை எனக்கு அளித்தமைக்காக ராதையை நோக்கி நன்றியுடன் கரம் உப்பினேன்."

ஆரணி தொகுதி வாசகர்களே!

கவிதின் மாதம் ஒரு தொகுதி என்ற திட்டத்தின்படி உங்கள் தொகுதி நினைவை மற்றும் அபிவிருத்திக்கான யோசனைகளை எழுதி அனுப்பக் கடைசித் தேதி: 9.5.80

உடனதின் மேல் மாதம் ஒரு தொகுதி என்று கண்டிப்பாகக் குறிப்பிட வேண்டும்!

— ஆதிதேவ்.

மாதம் ஒரு தொகுதி

விபரங்கள் இலவசம் இலவசம்

தயாலில்
ஆங்கிலம்
பயில
இதோ எளியவழி!

கடலில் திசை தெரியாமல் தவிப்பவர்களுக்கு
“கலங்கரை விளக்கு” ஒளி தந்து வழிகாட்டும்
அதுபோல் வாழ்வில் மனம் காணாத துடிப்பவர்களுக்கு
முன்னேற்றத்திற்கான வழிகளை
காண்கள் கூறுகிறோம்.

பள்ளிக்கூடத்தில், கல்லூரியில் படித்து விட்டு
ஆங்கிலத்தில் இலக்கணப் பிழைகளின்றி பேச
முடியாமல் தவிக்கிறீர்களா?

சாதாரண தொழிலாளியாக இருந்து கொண்டு
ஆங்கில அறிவை எப்படியாவது படித்து
முன்னேற வேண்டும் என்று நினைக்கிறீர்களா?

சரலோகம் ஆங்கிலத்தில் பேசும்போது
சம்மரல் நானு வார்த்தை கூட பேச
முடியவில்லையே என்று ஏங்குகிறீர்களா?

படிக்கக்கூடிய காலத்தில் படிக்காமல் தற்போது
தொழில் or வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டு இனி
எப்படி படிக்க முடியும் என்று ஆழ்ந்த யோசனை
வில் முழுகுகிறீர்களா?

கவலைப் பிடுங்குங்கள் முன்னேற்றத்திற்கான
எளிய வழிகள் இதோ! எளிய முறைதில் தமிழ்
மூலம் தயாலில் ஆங்கிலம் பயிலுவதற்கான

சிறந்த பயிற்சியை இந்தியாவிலேயே
தலைசிறந்த ஆங்கில கல்வி நிறுவனமாகிய...

“தி அமெரிக்கன் இன்ஸ்டிடியூட்” என்ற
பயிற்சிக்கான கௌரவர்களுக்கு மிகச் சிறந்த
பயிற்சி அளித்து வருகிறது. பல்வேறு ஆங்கில
பேராசிரியர்களே இப்பயிற்சியை பாடாட்டி
புள்ளிகள் என்றும் பார்த்துக் கொள்ளுங்களேன்.

நீங்கள் செய்ய வேண்டியது ஒரு போஸ்ட்
கார்டும் உங்கள் முகவரியை எழுதி
தி அமெரிக்கன் இன்ஸ்டிடியூட், என்லிஸ் நகர்,
மதுரை-16, என்ற முகவரிக்கு அனுப்புங்கள்.
இலவச விபரங்கள் வந்து சேரும்.

இது தவிர தமிழ் மூலம் தயாலில் கணக்கர்
பயிற்சி பெற்றும் ஒவ்வொரு ஊரிலும் கணக்கர்
வேலைக்கு ஏராளமானவர்கள் தேவைப்படுவது
தான் இதில் மாதம் ரூ. 2000 வரை சம்பாதிக்க
வாய்ப்புண்டு, எளிய உயமான வேலை வாய்ப்பு.

தமிழில் தயால் மூலம் சிறப்பாக ஆங்கிலம்
பயிலுவதற்கும், தமிழில் தயால் மூலம் கணக்கர்
பயிற்சி பெறவும் உடனே தயால் கார்டும்
எழுதவும்.

தி அமெரிக்கன் இன்ஸ்டிடியூட்,
P.B. No. 16, என்லிஸ் நகர், மதுரை-16.

பணிகளை பார்க்க

17

மீனிதல் பிறக்கும்போது சுதந்திரமாகத்தான் பிறக்கிறான். ஆனால் அதற்குப் பின் எல்லா இடங்களிலும் அவன் சங்கிலிகளோடுதான் இருக்கிறான்.

— இது யார் சொன்னது?

புல் மேட்டிற்குப் போதும் பஸ் மெதுவாக மலைவேறிக் கொண்டிருந்தது. தலைமுடி வாய் பிடித்துக் கொண்டு போவது போல் மலைக்காற்று அடித்தது.

கொண்ட தலைவிலிருந்து உலா உலா விடுகளும் மரங்களும் வயல்களும் சிறுத்துக் கொண்டே செல்வதை மேயோட்டமாக வேடிக்கை பார்த்தவாறு போகித்தான். சட்டென்று பிடிவிட்டது.

சூயோ! சமுதாய ஒப்பந்தம் என்ற புத்தகத்தில், என்ன பொருத்தமான காக்கு!

விட்டலாபுரத்தின் சங்கிலிகள் மட்டுமல்ல. புல்மேட்டிலும் அவனையப் பந்தப் படுத்தும் சங்கிலிகள் உண்டு. இன்னும் தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறேன் என்ற நினைவுட்டுவது போல் அங்கிருந்து அழைப்பு வந்துவிட்டது.

வேலூரிலிருந்து விடு திரும்பிவதும் சொந்ததரம்மாள் சொன்ன இரண்டாவது சங்கதி அது. அவனுடைய அப்பா கௌதமியப் பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்லி வலுப்பிவிருத்தாராம் — பஸ் டிரைவர் மூலம்.

அவன் சொன்ன முதல் செங்கி நித் வாயை அடுத்த வெள்ளிக்கிழமை வாரோ திருவண்ணாமலையிலிருந்து பெண் பார்க்க

வரப் போகிறார்கள் என்பது.

“உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும் பெரியம்மா?”

“கொழாவுடியிலே தன்னி் பிடிக்கக் காத்திருக்கிற பொம்பளைகளுக்குத் தெரியாத சங்கதி இருக்காது கௌது!”

அவன் ஒன்றும் பேசவில்லை. மனத்தில் வெறுமை நிலவிவது.

“இப்ப தெரிவதா ஊர் வம் பு ஒதுவா துன்னு!”

“என்ன கொல்நீங்க பெரியம்மா?”

“ஒனக்கு வேண்டாதவங்க வாரோ ஒங்க கொண்டு பேசறயும் பாத்திருக்காங்க! நம்ம ஊரைப்பத்தி ஒனக்குத் தெரியாது.”

அவன் சொந்ததரம்மாளையே பார்த்தான்.

“கொல்ல வேண்டியவங்க கிட்டே போய் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல மாட்டாங்க. எங்கே கொல்லக் கூடாதோ அங்கே போய் மூட்டி விட்டுட்டு வேடிக்கை பார்ப்பாங்க.”

அவனுன் ஒரு சந்தேகம் திறுலாடிவது. சொந்ததரம்மாள் அதை ஊர்ஜிதம் செய்வதன்.

“துனலிங்கம் தான் இதுக்கு ஏற்பாடு பண்ணியிருக்கான் கௌது.

அவன் புருவம் சுருங்கிற்று.

காவியன்

"நிருவண்ணாமலக்காரங்க அவனுக்கு வேண்டியவர்களாம். நித்யாவோட அப்பாவை ஆள் விட்டு அதைச் சவங்க பொண்ணு பார்க்கவரலாமான்னு கேட்டிருக்கான். அந்தப் பெரியவரும் தலைவாட்டிட்டு வந்திருக்காரு."

பீஸ் மேலும் உயரத்துக்கு ஏறியபோது கீழே தரைவில் ஒரு பெரிய வயல் ஒரு பண்ணைக் கைக்குட்டையையு கருங்கிக் காட்சி வளிக்கது.

எல்லாப் பெரிய விஷயங்களும் உயரே. போகப் போகக் கருங்கி விடுகின்றன. ஒரு கட்டத்தில் புள்ளியாகச் சிறுத்து மறைந்தே போகின்றன.

இதுதான் பாரிசுவின் எல்லைமா? குளோவில் சங்கிலிகள் கூடக் கட்டுண்டு போகச் சித்தமாகிறப்பவனுக்குத்தானா? கட்டுப்பாடதவர்களுக்கு...?

அவன் பிலோயின்னாவை நினைத்துக் கொண்டான். பீஸ் இன்று முதல் துறையிலாதி விட்ட அந்த ஹைப் பெண்ணை. மனசு விக்கென்று பாய்ந்து உயிவயல்துவை விட்டுப் புறப்பட்ட சித்தார்த்தனிடம் நின்று.

இவர்கள் முற்றிலும் விடுதலையானவர்களா? இல்லைவென்று தொல்றியது. மனித சமூகம் இவர்களுக்காகக் காத்திருந்தது! காத்திருக்கிறது. அந்த காத்திருப்பு இவர்களுக்குப் புரிந்தது; புரிகிறது.

சவாசிக்கும் காற்றில், குடிக்கும் நீரில் அருகும் உணவில் மனித சமூகத்தின் காத்திருப்பு தொடிக்கு தொடி அஞ்சல் செய்வப் பட்டுக் கொண்டே இருந்தது; இருக்கிறது.

எதற்காக மனிதர்கள் காத்திருக்கிறார்கள்? பணம்? புகழ்? பதவி? வெற்றி? நினைத்தது சடறே?

எல்லாம் தாற்காலிகம். இது எல்லோருக்கும் தெரியும். மேலே மேலே இன்னும் இன்னும் என்று அவைகிறபோதும் தெரியும்.

இந்த அவலச்சம் ஓயப்போவதில்லை. அவைகிறவர்கள் அந்தணை பேருக்கும் இது சிந்தனையாவது தெரியும். இந்த ஓட்டப் பந்தயத்தில் ஒருவன் தலையை மற்றவன் மிதித்து ஓடிக்கொண்டது மிஞ்சப்போவது நீலம்பர முதலியாரின் முதலமைப் புயம்பல் கன் தான். அதுவும் கொந்ததே.

பீஸ் எதற்குக் காத்திருக்கிறார்கள்? மனிதனுள்ளிருந்து ஒரு குத்து தலை நீட்டுவது போல் பதில் எழுந்தது. அன்புத் துளிகளுக்காக உயிர்ஷயில்லாத, கைப்பட மில்லாத அன்புத் துளிகளுக்காக.

இப்போது தன்னோடு பணியுத்தம் தொடங்கிவிருக்கிற துளிகங்கத்திற்குக் கூட அதுதான் ஸ்தோனத் தெனவபோ?

அன்பின் வழியது உயிரினம் - என்ன மற்றவாக்கு!

அன்பு பந்தமல்ல; பாசமல்ல; சங்கிலி கூட அல்ல. அது மலர்வனத்தில் விழும் மழைத்துளி. பிரதிபலக் கோராத்து. சுதந்திர மானது. அது கொடை. அதன் மயிர்க்கி உகவாசமானது. கட்டுப்படாதது.

இது நித்யாவுக்குத் தெரியுமா என்று ஒரு கேள்வி எழுந்து அவன் மனசுக்குள் தின்று. அதைச் சொத்தரம்மாவிடம் கேட்பது தகாது.

"இன்னிக்கு நீ புல்மேட்டுக்குக் கொம்பு."

"நாளைக்கு வக்கில் வரச் சொல்லியிருக்காரே பெரியம்மா."

"எத்தனை மணிக்கு?"

"பத்து மணிக்கு."

"நேரா புல்மேட்டிலிருந்து அப்படியே போய்டு. இன்னிக்குப் போயி அப்பாவைப் பார்க்குட்டு வா. என்ன விஷயமோ? ஓட்டிய சரிகில்லியோ என்னமோ... பார்க்கணுமான்னு ஆள் விட்டிருக்காரான்னா ஓடவே பொறப். படறதுதான் கரைக்கு."

நித்யா? சொத்தரம்மாளுக்குகோ அல்லது நித்யாவின் பெற்றோருக்கோ கூட அவன் மனசு தெரியாது - அவனுக்குத் தெரிந்த அளவு. நித்யாவை அவன் விருப்பத்திற்கு மாறாக எவரும் திரிப்பதற்குக் குடியாது.

அவன் வழி தனி. விருப்பு வெறுப்புக்கள் தனி. திரிப்பதற்கென எதிரிக்கும் குறை களும் தனி.

பாவம் துளசிங்கம். இதைல்லாம் அவனுக்குத் தெரிந்திருக்காது. அவன் எப்படியப் பட்டவன் என்று விட்டவாபுரம் புரிந்து கொள்ள அநாவசியமாக வாய்ப்பு ஏற்படுகிற விட்டான்.

டீமாசென்று டயர் வெடித்த ஓசை

கேட்டது. டிஸ்கவரி போர்ட் ஏர்-பிரேக்ஸில் பஸ் ஒரு குழங்கு குழங்கிவது.

"என்ன மொதலானி, கதை நம்முடையது தானா?" என்று கண்டக்டர் பக்கம் பார்த்துக் கேட்டவாறே கதையைத் திறந்தார் டிஸ்கவரி.

"பொறப்பட்டுப்படுவே ஏர் செக் பண்ணி யானது கேட்டேன்... இப்ப மனை மெய்ல வந்து மொதலானிப் பட்டம் கட்டறே?" என்று கண்டக்டரும் இறங்கினான்.

ஏழெட்டுப் பயணி களுக்குப் பின் கெனத் தும் இறங்கினான். பேக்ஸிலில் கண்டக்டர் ஆசனத்துக்கு நேர், சீழே அடிட்டர் டயர் வெடித்திருந்தது.

பயணிகள் மூகத்தில் பரவிய எரிச்சலையும் அதிருப்பினையும் டிஸ்கவரி சிறிது கவாஸ்யமாகப் பார்த்தார். பின்பு அபய முத்திரை போல் கையைத் தூக்கி "கவலைப் படாதீங்க! மேயை வட்டெட்னி இருக்கு" என்றார்.

"மேயை கவறு கட்டியிலவே வைத்திருக்கும்?" என்று கற்றுச் சலிப்போடு சொன்னார் கண்டக்டர்.

"ஒன்ன ஏதச் சொல்வேனா? எதுக்கு இருக்காது நம்ப ரேர்ட் கெனதும் தவிரா தீ வண்டியிலே ஏற்றப்படுவ தெனச்சேன். கைக்குக் ஒரு ஆளு வகுத்துண்டு."

"இந்த ஐஸை வாணாம். மேயை ஏறணும். அவ்வளவுதானே...? தோ வரறேன்" என்று சொல்லியிட்டுக் குறுகிய ஏனிலில் கர்வ வலத்து பஸ்ஸின் டாப்புக்கு மேல் ஏறினான்.

பின்னாலேயே டிஸ்கவரும் இரு ஆபத் துதலிகளும் ஏறினர். கவிரமற அவிழ்த்துச் சக்கரத்தை தீயிர்த்தி. அல் துவாரங்கடிக் மீண்டும் கவறு அழைத்து மூவர் இழுத்துப் பிடித்து மெதுமெதுவாகக் கீழிறக்கி. தரை தொட்டதும் அது கின்னென்று ஒரு துள்ளு துள்ளுகிற வரை பார்த்துவிட்டு டாப்பை விட்டு இறங்கினான் கெனதம்.

வட்டெட்னி மாற்றி "பீஸ்ட்" ஆன டபரை பஸ்ஸில் ஏற்றிக் கிளம்ப வேத்தமாய் அரை மணி நேரம் தம்மதம்.

புல்மேட்டில் இறங்கும் போது இரவு மணி ஏழு. மனை ஏறிக் கணைத்துவிட்ட மாதிரி ரிபுவின் பேஸ் மின்வெளிக்கத்தில் தெரு விளக்குகள் உறங்கி வழித்தன.

"ஒரே கேள்வியேயே இண்டர்விஜுவிலே என்னை செலக்ட் பண்ணிட டாக்க!"

"என்ன கேள்வி?"

"அடுகபட்சமே உக்கனாவே எவ் வளவு தர முடியும்?"

— எல். கந்தசாஜ்.

தீவா வரநேரமாகும். அரை ஒளியில் புழுதி கிளம்பும் தெருவில். புல்மேட்டுக்கே கரீவ ஒரு விநோத மனத்தை மூச்சு முட்ட துடித்து நடப்பதில் மீண்டும் ருனோவின் சங்கிலிகள் மனசில் கலகலத்தன.

ஒவ்வொரு கீழும் ஒவ்வொரு நிரப்ப தும். ஒவ்வொரு காலடியும் சொத்த கணின் சங்கிலி களுக்கு எவ்வளவு மனையுண்டிருக் கிறோம் என்று உணர்த்தின.

விட்டில் அத்தை மட்டுமிருந்தான்.

"செனக்கியமா அத்தே?"

"யாரு?" கண்ணாடி தூக்கிப் பார்த்தான் அத்தை. "அட கெனது... யாடா கண்ணு... எப்ப வத்தே? ஆறரை வண்டியிலே வருவே வகுவேண்டு எதிர்பார்த்துட்டு அண்ணன் இப்பத்தான் கொல்லைக்குப் போனாரு."

அவன் கைகால்மூகம் கழுவி அத்தை ரோண்ட் காப்பியைக் குடித்துவிட்டுப் புறப்பட்டான்.

"கடலைக்காய் போட்டிருக்குது. காட்டுப் பண்ணி தொத்தரவு ஜால்தியாப் போச்சு. வாலுக்கு வச்ச ஆளு பொஞ்சாதி காயல். இன்னிக் த மட்டம் போட்டுட்டான். அண்ணன்தான் காவலு. சாப்பிட இங் கிலே வந்துடறியா?"

"சமையல் பண்ணிட்டியா. அத்தே?"

"தோ செத்த தானிலே முடிஞ்சது. அண்ணன் ஒளக்காமணிப்புறா அடிச்ச அழாப்ப நேஷனு கொண்டு போவிருக்காய்க்.

அப்பாவுக்கு மணிப்புறா பிடிக்கும். வேட்டை பிடிக்கும். அவநிறோடு இறைச்சி யும் தனக்குப் பிடிக்காமல் போய் விட்டதை அத்தைக்கு உணர்த்த வேண்டியதில்லை.

"எனக்குப் பசியிலவே அத்தை! சாப் பாட்டுக்கா எதுவும் பண்ணாதே!"

"இதென்னடா கத்து! நான் ஒத்துக்க மாட்டேயோ. நீ வத்து சாப்பிட்டுட்டுத்தான் போணும்."

அத்தைமைய மலிவ வைக்க முடியாது. வேசித்தான்.

"அப்பா கைக்கின்னேதானே போவிருக் காய்க்?"

"ஆமா."

"மேற்படியும் நான் கைக்கின் எடுத்துட்டு வரணும். அதுவரீக்கும் அடுப்பு மூட்டாதே என்ன, சரிதானா?"

"நீ கொவந்தியேயே கோணாது பண் றியே?"

அவன் அவனைப் பேச விடாமல் கிளம்பி விட்டான்.

அவர்கள் திவம் இருப்பது மனைல யோரம். தியிர்த்தால் தெரிவது மனையேறும் காட்டுச் சாலை. வனம் அங்கே தொடங்கு கிறது.

கடோதகஜர்கள் போல் நிற்கும் வன மரங்கள். அவற்றைத் தழுவிப் படர்ந்த

கொடிகள், மூலிகை மணம் கமக்கும் காற்று. நிழற்கொவலிமும் நிலா வெளிச்சம்.

முதல் ஏற்றம் கடத்தால் முத்துமாரி களை. நேபழம் திரப்பவழம் கைகொத்து போல் விழியும் குங்குமமும் தரித்தநிரிலும் மட்டும் நடடிக்கும். அங்குதான் அப்பா வீண் மணிப்பறாக்கள் அடைக்கலம்.

நிலத்தின் மேல் போட்டிருந்த பரண் காலை. அப்பா வேட்டைக்கு.

தனித்து ஒரு வாத் தர் விளக்கு மட்டும் காவலுக்கு எரிந்தது. அவன் பரண் மீது ஏறினான். தலையணை. கம்பளி. போர்வை. ஒரு புத்தகம்.

விளக்கு வெளிச்சத்தில் குனிந்து பெயர் படித்தான். 'மகா அவைச்சாத்தர்' விவர்தான். இதைப் படிக்கிற வயசா அவருக்கு? சட்... படிப்புக்கும் வயசுக்கும் என்ன சம்பந்தம்?

அவர் அடைபாளம் வைத்திருந்த பக்கத்தைப் பிரித்தான்.

'படைவெடுப்புக்கு முன் மன்னர் துருப் பந்தின் நிலங்களை அடகு வைத்துவிட்டுக் கொடக்கக் கடைய பொண்ணை வெய்வாய் கடன் வாங்கினார் அல்லவோ' என்றார்.

"உங்களுக்குள்ளே என்ன மிச்சம் வைத்திருக்கிறீர்கள்?" என்று சொக்கன் கேட்டான்.

"என் தம்பிக்கைகளை" என்று அவைச் சாந்தர் பதிலளித்தார்.

அவன் பக்கத்தை அடைபாளம் கலைவாயில் முடி வைத்துவிட்டுக் காட்டுச் சாலை யில் நடந்தான். முத்துமாரி களையில் நிலா வெளிச்சத்தில் மடு மிதந்தது. நடடிக்கும் நிரிலுலுத்துக்குப் பக்கத்தில் கைகள் துப் பாக்கிவெளகு அப்பாவின் தலை தெரிந்தது.

"அப்பா!"

அவர் திரும்பினார்.

"எப்படா வந்தே?"

"இப்பதான். பஸ் வேட்டு."

"கக்காரு. இன்னிக்கு என்னமோ பொறாக்களையே காணோம்." அவன் உட்கார அவர் ஒதுங்கி இடம் விட்டார்.

இரண்டு மூன்று நிமிஷம் ஒருவரையொருவர் பார்த்தவாறே உட்கார்த்திருந்தனர். அது அவர்கள் வழக்கம். பேச்சுசலிப்பு போகையில் அவர் அதிகம் உணர்ந்துவார். அவளும். அவரிடம் மட்டும்.

"ஒடம்பு தலவாறுக்குகாப்பா?"

"ஒண்ணும் தொத்தரவில்லை."

அருகில் எங்கோ காட்டுக்கோழி கத்திக் கொண்டே, ஒடிவது. சற்று திசுபதம். அதன் பின் சிலவண்டின் இடைவிடாதரீய்காரம்.

"வரசு சொன்னிங்கென்று தகவல் வந்தது."

சிறிது மெளனம்.

"ஆமா, அந்த டிரைவர் மண்டலம் என்னமோ பொலம்பினான். தொனசிங்கத் தொட தகராறு. மாசிலாணைக் கொளுத்

"மனிஷ் விவைல் சாராயத்தைப் பாவி இன் கையில் போட்டு விற்றால் மட்டும் போதாதுன்னே..."

"அப்பறம்..."

"பாஸ் பாக்கெட் மாநிரி, காவலிவ அம், சாவத்தாரும், விட்டு வாகைவெய்யை கொண்டு வந்து போடறதுக்கும் ஏற்பாடு செய்வோம்!"

— கடிதஞ்சன் தொனா பாரதிப்ரியா.

திட்டாய்க். ஆதெயப் பிடிக்கக்கூடும் போலிட்டாய்க்கண்டு.

அவன் பதில் பெலில்லை.

"வாஸ்தவமா?"

"ஆமா."

"இன்ஸ்பெக்டர் யாரு?"

"இருவராவது என்று ராமநாதபுரத்தி மேர்த்து வந்திருக்காரு."

"தேவரா?"

"தெரியாது."

இடைவெளி மெளனத்தைக் களைத் தவளைக் கூப்பாடு இட திரப்பிவது.

"ஆதெய பெலில்ல இட ராத்துக்கு முயற்சி பண்ணியோ?"

"பண்ணேன். முடியலியே."

தவளை திசுபதமாயிற்று.

இந்த டிரைவர் ஒரு தொடை நடுங்கி. வைலாவது எங்கேயாவது மெரட்டினா ஒண்ணுக்கு தாலா ஒன்றுவான்.

கொதம் காத்திருந்தான்.

"இரக்கிரந்தயா இருந்துக்கோ."

"மம்மம்."

சங்கதி அவ்வளவுதான். இதற்கு மேல் அறிவுரையோ, வீமர்சனமோ இல்லை. இரண்டு வார்த்தை. அதில் வெளிப்பட்ட பாசக் கலப்பற்ற. அசட்டு கருக்கமற்ற நலம் மட்டும்விக்கும் மண்ணாடுபாடு அவனைத் தாக்கிற்று.

"போலாமா அப்பா?" அவன் எழுத்தான்.

"பொறா?"

"நான் ஏறி சாப்பிடறதை விட்டுட்டேன்."

"ஓ!"

இருவரும் எழுந்தனர். நிலத்திற்கு இறங்கிப் பரண் மீது உட்கார்த்தனர். அவருக் காகக் கொண்டு போன பழத்தை கரித்துக் கொடுத்தான் கொதம். அவனும் சாப்பிட்டான்.

"தீ படு" என்று அவர் புத்தகத்தை விற்றார்.

படுத்தவுடன் அலைக்கலில் கண் அவர்ந்து விட்டான் கொதம்.

(தொடரும்)

• ஹவா நடனம்

ஹவா

'மிஸ்டர் இந்தியா' படத்தில் திரிவினா உடைவணித்து ஸ்ரீதேவி ஆடும் கவர்ச்சி நடனத்திற்கு, கவிதா கிருஷ்ணமூர்த்தி பாடிய 'ஹவா ஹவாய் ஹே' பாட்டுத் தெரியும். பத்து ரூபாய்க்குப் பிளாட்டிபாரத்தில் விற்கும் ஹவாய் செருப்பு தெரியும். ஆனால் ஹவாய் தீவுகள் பற்றிய என்னுடைய நூலும் புத்தகம்தான். இப்படிப்பட்ட எனக்கு ஹவாவின் தனிவருகாண ஹானனுலூவுக்குப் பணி நிமித்தம் போய்வரும் வாய்ப்புக் கிடைத்த போது, தண்பர்களும் சக ஊழியர்களும் - இலேசான பொறாமைவை மன்றக்க முயன்று படி 'ஹவா ஹவாய் ஹே' என்று வாழ்த்தி அனுப்பினார்கள்! இருக்காதோ பின்னே! பாரிசுக்கு கடற்கரையின் வடக்குப் பகுதியில் உள்ள இந்தச் சொர்க்க பூமி அமெரிக்கா, ஐப்பான் நாடுகளைச் சேர்ந்த கொழுத்த பணக்காரர்கள் மட்டுமே நாட்கூடிய இட மாயிற்றே!

ஹானனுலூ விமான நிலையத்தில், ஹவாய் அழகிகள் உல்லாசப் பயணிகளை மலர் மாலை அணிவித்து 'அலோஹா' என்று ஹவாய் மொழியில் கூனி வரவேற்றார்கள். இன்று ஹவாய் மொழி அங்கு புழக்கத்தில் இல்லாவிட்டாலும் 'அலோஹா' (ஹலோ, குட்னைப்) 'மஹோலா' (நவ்நி) போன்ற சில வார்த்தைகளை மட்டும் உற்சாக

மாக ஹவாயில் உள்ளவர்கள் உபயோகித்தார்கள்.

சுமார் நூறு தீவுகளைக் கொண்ட ஹவாய் தீவுகளில், ஏழு தீவுகளில் மட்டுமே மனிதர்கள் வசிக்கிறார்கள். ஹவாய் தீவுகளின் மொத்த துணைத்தொகை பத்து லட்சம் என்பது சதவீதம் பேர் ஹானனுலூவில் வாழ்கிறார்கள்.

கடந்த முப்பது ஆண்டுக் காலத்தில் - ஹவாய் தீவுகள் அமெரிக்காவின் ஒரு பகுதியாக மாறிவநிலிருந்து - டிரீஸம் இங்கு பிரமாதமாகத் தழைத்தோங்கியுள்ளது. அன்னாதிப்பழமும், கரும்புத் தோட்டங் கூறமே முக்கிய தொழில்களாக இருந்த ஹவாய் தீவுகளில், இன்று டிரீஸம் தான் முக்கிய தொழில். உலகிலேயே மிகவும் அழகான கடற்கரைகளைக் கொண்ட ஹானனுலூவிற்கு, வருடத்திற்கு ஐம்பது லட்சம் உல்லாசப் பயணிகள் வருகிறார்கள்!

விமான நிலையத்திலிருந்து வெளியே வந்த உடனேயே, பூத்துக் குழங்கும் செடி கொடிகளும், பச்சைப் பச்சை என்ற புல் வெளி களும், அழகிய மரங்களும் நம் கண்களைக் கவருகின்றன. மிதமான சீதோஷ்ண

நினைவொண்ட ஹான்ஸுலூயிஸ் இயற்கை அறங்கப் பாதுகாப்பதில் மிகவும் இயிரமாக உள்ளது. அமெரிக்க அரசாங்கம், வெனிஸ்ரீலிக்குத் தரும் பயனாகக் காப்பாட்டுப் பொருட்களையோ, செடி கொடிகளையோ கொண்டு வர அனுமதி கிடைவாது. சத் தேகம் ஏற்பட்டால், கண்டம்ஸ் அதிகாரிகள் நம் ஊரில் தங்கம் வைத்திருக்கிறார்களா, வி.வி.ஆர் வைத்திருக்கிறார்களா என்று சோதனை செய்வது போல், பெட்டிகளைக் குதறி எடுத்து விடுகிறார்கள்! இதற்கு இரண்டு காரணங்கள்: திருகனாக உள்ள ஹவாய்க்கென்று க்ரிய தாவரங்கள் தவிர, புதிதாக என்னவும் அங்கே பசு" சென்று, அதன்புராதமான தனித்தன்மையப்பாழ் படுத்திவிடக் கூடாது என்பது ஒன்று. மற்றொரு காரணம் உணவுப் பொருட்களுடன் கிருமிகள், செடி கொடிகளுடன் பூச்சிகள் என்று எதுபாவது கொண்டு வந்து இங்கே பசுமிப் பெருக ஹவாயின் ஆரோக்கியமான, அற்புதமான இயற்கைக் சமரீவை குணவந்து போருமோ என்ற பயம்.

இஹவாய் பெண்களின் பரம்பரிசை கூட "ஹவுஸ் கோட்" மாநிரி தோற்றமளித்

தும் 'ஸூ ஸூ' என்பது. ஆனால், பல்வேறு ஆதிரை, ஐரோப்பிய இனத்தவர் ஹவாய் பழங்குடியினருடன் கலந்து விட்டனர். இன்று ஹவாய் தாட்டின் பொன்றிற அழகிகள் மினி, கமக்ரோமினி போன்ற கவர்ச்சி ஆடைகளையே அணிவிரார்கள்.

காமேஹமேகா என்ற அரசன் ஹவாய் திருகன் எல்லாவற்றையும் தன் ஆதிக்கத்திற்குக் கொண்டு வந்து பல ஆண்டுகள் ஆட்சி புரிந்தான். இவனுடைய மருமகன் டானா நினை ஒன்று, ஹவாயில் உள்ளது. ஆண்டு தோறும் ஐதல் 11 - ஆம் தேதி காமேஹமேகா அரசனின் நினைவு நாளாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. அரசு விழுமுறை நாளான அன்று ஊர்வலம், கேளிக்கைகள் என்று ஹான்ஸுலூயிஸ் விழாக் கொண்டாட்டம் பூண்டிருந்தது.

காமேஹமேகாவிற்குப் பிறகு வந்த காலகுலா என்ற அரசன், ஐரோப்பிய அரசர்களைப் பின்பற்றி அழகிய அரசன்மனை ஒன்றைக் கட்டினான். இந்த அரசன்மனை,

ஹவாய் ஹே!

இன்று மிழனியமாக விளங்குகிறது.

வெனிதாடுகளுக்கெல்லாம் அடிக்கடி பயணம் செய்த இந்த காலகுலா அரசன்,

* எங்கு பார்த்தாலும் பகைவர்

அமெரிக்காவுடன் வர்த்தக ஒப்பந்தம் ஒன்று செய்து கொண்டாள். அதன் மூலம் ஹவாய் மண்ணில் கால் ஊன்றிக் கொண்ட அமெரிக்கா, இங்குள்ள பெரல் - ஹார்பர் என்ற துறைமுகத்தைத் தன் கப்பற்படைத் தளமாக ஆக்கிக் கொண்டது. துறைமுகத்தில் இடம்பிடித்துக் கொண்ட அமெரிக்கா, கடைசியில் ஹவாயைத் தன்னுடையே ஒரு மாகாணமாக (1959 ஆம் ஆண்டு) இணைத்துக் கொண்டது.

இரண்டாம் உலகப் போரின் பொழுது, Pearl துறைமுகத்தை ஆப்பாள் தாக்கியது. மூலாதாரம் அமெரிக்கர்கள் உயிரிழந்தனர், பல கப்பல்கள் மூழ்கின. அதில் மிகப் பெரிய கப்பலான அரிஸோனா கப்பலையும் போலியோ, நிகையாலயம் ஒன்றை இத் துறை முகத்தில் எழுப்பிவிடுக்கிறார்கள். ஹானாதுவாவிற்கு வரும் உல்லாசப் பயணிகள், அரிஸோனா மெமோரியலையும் பார்க்க காமல் திரும்புவதில்லை.

ஹானாதுவாவிலுள்ள வைகேகி, ஆலே மனோவா, கெய்லுவா போன்ற அழகான கடற்கரைகளை உலகிலே வேறெங்கும் காண முடியாது. கடற்கரைகளின் கைத்தை இயற்கணப் போல் தனது அனுபவிக்கிறவர்களையும் உலகில் வேறு எங்கும் பார்க்க முடியாது!

அமைதியை விரும்பும் உல்லாசப் பயணிகளைப் போல, ஹானாதுவாவிலேயே வசிப்பவர்களும் கூட, விடுமுறை நாட்களில் கெய்லுவா போன்ற ஒதுக்குப்புறமான கடற்கரைகளுக்குச் செவ்விறார்கள். ஒரு தூள், பசுப் பொழுது முழுவதையும் தனிப்பாகவோ, குடும்பத்து, தோகடற்கரையிலேயோ கழித்திறார்கள். இப்படி பல குடும்பங்கள் நான் முழுமையும் கடற்கரையிலேயே கழித்தாலும், ஒரு சின்ன காகிதத் துண்டைக் கூட கடற்கரையில் எறிய மாட்டார்கள்! இவ்வுதன்ன கடற்கரைகளை அப்படி துப்புரவாக வைத்துக் கொள்விறார்கள்.

வைகேகி கடற்கரையைப்போட்டிப் பல தலதாக்கித் தோட்டல்கள் உள்ளன, மாணவ வேலைகளில் இந்தத் தோட்டல்களின், திறத்த வெளி அரங்கில் தாலாய் அழகிகள், ஹாவா நடனம் ஆட, தீப்பந்தத்தில் ஒளியில் உல்லாசப் பயணிகள், உட்கார்த்து கடற்கரைக் காற்றை அனுபவித்தவாறு உணவருத் துறொர்கள், தள்ளிவு வரை ஜெஜெ என்று தியான் விளக்குகளின் ஒளியில் ஜகஜெஜெ நிபாகக் காட்சியளிக்கும் வைகேகி கடைத் தெருவில் தீவப் படங்கள், காபரே நடனங்கள், என்று பெரிய நகரங்களுக்கே உரிய எல்லாவிதமான கேளிக்கைகளும் உண்டு. ஆண்களும், பெண்களும் ஜோடி ஜோடி

முதிய சர்வதேச கிரண்டு சீலுடைய பேக்

நீங்கள் வீடுமீடும் ஒன்ற உ-மனதையும் மட்டவன ஒருநததையும் தன்னத்தே மடக்கிறது.

யாகத் தங்களை மறந்த நிலையில் இக் கடற் களையிலும், கடைவீதியிலும் உலாவுவதைப் பார்த்தால் நமக்குத்தான் கச்சமாக இருக் கும்!

கட்டுப்பாடற்ற காலங்களில் மோச மான பிஸ்வினைவுகளையும் ஹாண்ட்லர்ஸ்களில் காண முடிகிறது. வசூலிற் றோஸ்டுகளில் பலர் நடத்தாத கெட்டவர்களாகவும் இருப்ப தால் எயிட்ஸ் போன்ற பாலுறவு நோய்கள் பற்றிய அச்சம் வெகுவாகப் பரவி இருக் கிறது.

கீழை நாடுகளையும், மேற்கத்திய நாடு களையும், இணைக்கும் ஒரு பாலமாக விளங்கு கிறது. ஹாண்ட்லர்ஸ்களில் உள்ள கிழக்கு - மேற்கு மையம் (East-West Corridor). இம் மையம் நடத்திய மக்கள் தொகை தொடர்பான பட் டனையில் கலந்து கொள்ளவே நான் ஹாஸ்ப் சென்றிருந்தேன். ஆசிய நாடுகள் மற்றும் பஸிபிக் நாடுகள் சம்பந்தப்பட்ட ஆராய்ச்சிகள் செய்வதற்கு வேண்டிய வசதி கள் இங்கு உள்ளன. இந்த வாயத்திலும், ஹாஸ்ப் பல்கலைக் கழகத்திலும் ஏராளமான இந்திய மாணவர்கள் உள்ளனர். கிழக்கு - மேற்கு மையத்தைச் சேர்ந்த ஹாஸ்ப்ஸ்காலா ஹாஸ்ப் லில், கார்த்துக்கு ஒருமுறை இந்தி யாட்டி திரைப்படப்படுகிறது. காசுக்குப் போனாலும் கர்மம் தொண்டையது என்பது

போல், அங்கு போயும் தேவானந்த் - ஜேம் மாலினி ரூபட்டையம், பிரான் ஷங்குன் சின்ஹா 'ஜோம், ஜோம்' சண்டைகளை யும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். இப்படங் களை அமெரிக்க மாணவர்கள் கூட மொழி புரீயாவிட்டாலும், கொஞ்ச தெரம் வேடிக்கை பார்க்கிறார்கள். குறிப்பாக ரூபட் காட்சிகளை!

பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து நடக்கும் தொண்டலில், சென்னைவைச் சேர்ந்த ஸ்டீவ் அம்மாள் Modira Curry என்ற ஒரு கடை வைத்திருக்கிறார்கள். இந்திய சமைய லுக்கு வேண்டிய சாமான்கள் விற்பதோடு, நாலு டாலுக்கு சப்பாத்தி, சாதம், குருமா, சோஸை எல்லாமாக ரெடிமேட் சாப்பாடு வேறு விற்பனை செய்கிறார். காரசாரமான இந்த இந்திய சமையலை அமெரிக்காக்கும் வசித்துவாசிகள் சாப்பிடுகிறார்கள். சென்னையில் பள்ளிக்கூட ஆசிரியையாகப் பணிபுரிந்த ஸ்டீவ் அம்மாள், தன் குடும்பத்துடன் ஹாஸ்பில் குடியிருக்கிறார். இக் களையில் இவருக்கு உதவியாக இருக்கும் இவருடைய அமெரிக்க மாப்பிள்ளை இவரை அன்புடன் 'அம்மா' என்று அழைக்கிறார்! அலோஹா!

— ரமாமணி சுந்தர்

CHAKRA
CHAKRA
TAK TAK

உயர்வாக உயர்வாக
சுக்ரா
புதிய உயர்வாக
TAK TAK

முதலாளியம்மா

முதலாளியம்மா
முதலாளியம்மா
முதலாளியம்மா

பண்ணையாரின் அடக்குமுறை
கனகக்கு எதிராகப் பண்ணையார் போராடுவதைப் பல காலம் பார்த்துப் பார்த்து அடித்துக் கொண்டு கனகக்கு முதலாளியம்மாவும் அவள் சேவையக்களியில் மகனும் மோதுவது மாபெரும் கனவு.

கொக்கத்தில் பாத்தி அழிமுக நிகழ்ச்சிகளில் ஏற்று நிதானம் காணாததால் பிரமீளையும் கனகாவும் நேருக்கு நேர் எதிர்த்து சண்டையிட்டுச் சென்றனர். விடுவதினின்றும் குடிப் கறகமுள்ளா நேந்து விடுகிறது.

படிப்படியாக அவர்களின் பிரதிபலனம் வளர்கிறது. பந்தராயத்துத் தோட்டத்தில் தான் வெற்றி பெற்றால் பண்ணையார் பக்கமாகக் காது தள்ளிவிட மாணவரும் கடிந்துமாக அவனை வேலைக்காவிரை தன் தாயாரின் கால்களில் விழ வைப்பதாகவும், தோற்று விட்டால் கனகா விட்டே முடிப் போய் விடுவதாகவும் கனகா குணைக்க -

தன்னுடைய வெற்றியில் அளவிட முடியாத நம்பிக்கை கொண்டிருக்கும் பிரமீளா அதற்குச் சம்மதித்துப் பத்திர மொன்றில் கையெழுத்திட்டுத் தர -

குணைக்கது போகவே கனகா ஜெயித்துப் பண்ணையாரின் மகனாக்காக மாணவரும் கழுத்துமாக மண்ணெட்டையில் காத்திருந்து, வந்து அமரும் பண்ணையார் மகனைப் பார்த்து அதிர்ந்து போவது கனகாவான திருப்பமுறை.

இடைவேளைக்குப் பிறகு வரும் முதல் காட்சியில் கதாநாயகனை அறிமுகப்படுத்தும் துணிச்சல் இதுவரை யாதாக்கும் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை.

இயக்குனர் துணைக்கு இருக்கிறது! பணக்கார மிதிக்கக் கொள்ளுதலும் பண்பட்ட நட்புப் பரிசீலனையும் பணம் பாரிசைப் பண்ணாள். இளமைத் துடிப்பும் ஆற்றல் நிறைந்த கனகா கனகா கனகா கனகா பாரிசைப் பண்ணாள்.

இவர்களுடைய மோதல்களுக்கிடையே பிடித்து நிற்கும் மனோரமாவிடம் நிறையவே நன்றியுண்டிடுகிறாள். கப்பிட்டவரை கச்சுட்டம் கனகா மறக்க முறுக்கிறாள். துறையாக அருவிவாகக் கண்ணிர் சிந்துகிறாள். கனகா பந்தராயத்தின் பரிசீலனை தன் கனகாவை முதலாளியம்மா கைநீட்டி அடித்ததுடன் பொங்கிவெழுந்து சீறும். போது கண்ணாடி பாக்க கண்ணாடிப்பாலை நினைவுக்குக் கொண்டு வருகிறாள்.

எம். ஆர். பதாவின பாரிசைத் துறையாக வாசிக - முதலாளியம்மாவின் மகனாக வரும் கனகா வீரம். (முன்றாவது தளவழி)

காதல் பிரதிவாத்திகள் சமயங்களில் ஏற்று நீண்டு போய்த் தொல்லைத் தோற்று வித்தாலும் -

காதல் காட்சிக்கு வாய்ப்பில்லாமல் போய் அதனைச் சீக்கட்டக் கனகா கனகா கனகா அங்கங்கே கனகாவினாலும் -

தேவையில்லாத ஆள் மயக்கி ஆட்டம் அலட்டியாக இடைச் செருகினாலும் -

தன் மீது அபாண்டமாகப் பழி சுமத்தப் பறும் போது, வாக விக்ரம் தன் கனகாப் பிடித்து இழுத்தால் குற்றத்தை ஏற்பதாகக் கூறி, அருகே இருக்கும் அவரைப் பழி வாங்கும் வெற்றிக் களிப்புடன் கனகா கத்தி வால் குத்தி விடும் எதிர்பாரா நடவடிக்கை எல்லாவற்றையுமே கருகட்டி விடுகிறது.

— எ. ஆர். செ.

பொன்னியின் செல்வன்

அத்தியாயம் 73

விபரீத விளைவுகள்

கு

ஞானசுபரி அரண்மனைவின்
அத்தரங்க யத்திராபலாசனை
மண் பத்தில் பரந்தகக த்தர
சோழ சக்கரவர்த்தி தரிம சிங்
காதலத்தில் வீற்றிருத்தார்.

அரண்மனைப் பெண்டிர்

களில் முக்கொமாணவர்கள் அவருக்கு
இருமருங்கிலும் அமைத்திருந்தார்கள்.

சோழ நாட்டு அனாமச்சுனரும் தனபதி
களும் அரவினங் குமாரி ஊதம் சக்கரவர்த்தி
யின் முன்னிலையில் வணக்கமான பாவ
ணையில் நின்று கொண்டிருந்தார்கள்.

பெண்டிக்கமியை மூத்த வம்சிராட்டி
யான செங்கீவன்மாபதேவியும், உடைவ
ரிராட்டி கானமாபதேவியும், இளைய
விராட்டி குத்தனையும் கொடும்பாளூர் இள
வரசி வரணதியும் காணப்பட்டனர். அவர்
ஊடல் அடைந்த நிற்பதற்குத் தாய்க்கிய பூங்
குழலியும் சற்றுத்தூத்தில் காணப்பட்டாள்.

ஆடவர்கமியை பெரிய பழுபேட்டரை
யரும், சின்னப் பழுபேட்டரையரும், முதன்
மத்திரி அதிருத்தரும், சோழாபதி பெரிய
பேனாரும், மிலாண்ட வார் மலைவாழ்ந்நும்,
இளவரசர் அருள்மொழிவரமரும், புனார்
ஐன்மம் பெற்ற மதுராத்தகத் தேவாரும்,
பார்த்திபெத்திரப் பல்வவனும், முதன் மத்
திரிக்குப் பின்னால் சற்று ஒதுங்கித் திருமலை
யும் இருந்தனர்.

சக்கரவர்த்தி சபையில் கூடிவிருத்தவர்
களைக் கண்ணோட்டமாகப் பார்த்துவிட்டு,
"அழைத்தவர்கள் எல்லாரும் வந்திருக்கிறார்

களா? கடம்பூர் மன்னரைக் காணோமோ?"
என்றார்.

"சம்பவாரணியின் மகன் இப்போதுதான்
நிறம்பி வந்தான். தந்தையும் மகளும் விரை
வில் இங்கு வந்து சேருவார்கள்!" என்றான்
பார்த்திபெத்திரன்.

"ஓ! கந்தமாறன் நிறம்பி வந்து விட்
டானா? என்ன செய்தி கொண்டு வந்தான்?
தம்பி ஓடிவரக்களைப் பிடித்துக் கொண்டு
வந்து விட்டானா?" என்று கந்தர சோழர்
வினவினார்.

"இல்லை, பிரபு! அவர்களைப் பிடிக்க
முடியவில்லை. ஆனால் வந்திவந்தேவனைக்
கொண்டு விட்டதாகச் சொல்லுகிறான். இன்
னொரு சபத்திவக்காரன் அகப்படவில்லை
யா! தம்பிப் போய் விட்டானா?" என்
றான் பார்த்திபெத்திரன்.

பெ

ரிய பழுபேட்டரைவர்
இப்போது ஒரு
ஊங்காரம் செய்
தார். அவர் ஏதோ
சொல்லப் போகிறார்
என்று மற்றவர்கள்

அதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால் அவர் ஒன்றும்
சொல்லவில்லை.

சக்கரவர்த்தி, "நான் செய்த தவறினால்

அமரர் கஸ்கி

இந்தும் என்னை என வினாவுடன் நெருங்கி, நெருங்கியது! முதல் மந்திரி! என் மனத்தில் உன் எண்ணங்களை நீ நன்கு அறிந்திருக்கிறீர். எனக்கும் என் குலத்திற்கும் பிடிப்பு வேண்டியவர்தான் இப்போது அழைத்திருக்கிறேன். எத்தகைய அழைத்தேன் என்பதையும், என் கருத்தையும் நீதான் இவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். என்னைக் காட்டிலும் நெருங்கிய உறவுகள் சொல்ல முடியும் அல்லவா?" என்றார்.

"ஆதலால், சக்கரவர்த்தி!" என்று முதல் அமைச்சர் உதிர் விட்டுச் சபையோரைப் பார்த்துச் சொன்னார்:—

"பல காரணங்களினால் சக்கரவர்த்தியின் உன்னம் புலப்படவுடன்படாத தீர்க்க அணுவாகும் அறிவிக்க. அபிமானமுமாயும் ஆவாரமாயும் நன்கு விளங்கி வந்தவன் முதல் மன்னர் சபிப்பதில் நம் மன்னர் பரிசொருங்கே நேர்ந்தது. இவ்வாறே இந்தக் காரணமே இன்னமும் மர்மமாக இருந்து வருகிறது. மூன்று ஆண்டு காலமாக அந்த வித்திருமன்னன் நம் அரசர் பார்ச்சுவியை கால்களில் போன் மாணிக் கட்டி விட்டுத் தந்தையை அப்போது தங்கியிருக்கும் மேலும் என்னுடைய கிரகம் செங்கிசு மேல் செங்கிசு விடுத்தார். ஆவிலும் சக்கரவர்த்தி போக வில்லை. அதன் காரணம் தீர்க்க எவ்வாறும் அறிந்தே இத்தத் துணை மாநகரில் சக்கரவர்த்தி சின்னம் பழுவேட்டையாகிய பாலகாப்பிய இருந்து வந்தார். நானு நகரத்தில் பாலகி வந்ததின் உலாவ் வந்தன. அத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில் சக்கரவர்த்தி துணையை விட்டுச் சென்றார். பழுவேட்டையாகிய விட்டம் அவருக்கு தங்கிவை குத்தி விட்டதாக யாரெனும் என்னக் கூறும் அவ்வாறு? அத்தகைய எண்ணத்துக்கு இடம் கொடுக்கச் சக்கரவர்த்தி விருப்பவியை. நம் அரசர் சொல்வதற்குத் தங்கிக்கொண்டிருக்கிற செங்கிசு நான் வெளிப்படையாகச் சொல்கிறேன். அத்தகைய இப்போது உடையவன் மன்னர்களுத் தனவர்களை என்ன மன்னிக்க வேண்டும். நம் அரசர் காலமாகிய காலமாக உடல் நோயுற்றுக் காலவரின் சக்தியை இழந்திருந்தார். அதனால் அவர் உன்னம் தங்கித்திருந்தது. ஆனால் அந்தக் காலத்திலும் அந்நகரம் அவர் உன்னத்தைப் புலப்படுத்திய மனநோய் துன்பு இருந்தது. நோயர் பெருங்குலத்துக்கு உதர துணைவர்தாயும், பரம்பரையாக அக் குலத்துக்கு உதர புலிடலர்களாயும், இத்தப் பெரிய நோய் சான்றாய்வுத்தத் தாங்கும் கவரத் துணைவராயும் இருந்த தீர்க்க ஒருவரே கொருவர் வேற்றுமைப்பட்டுப் பண்பை புலப்படுத்தும் நம் சக்கரவர்த்தியின் உன்னம்

தன் புலப்படுத்தி உடல்நோயையும் வளர்த்து வந்தது. பாலக மேல் துணிவிற் கொள்கம் அடைந்த இராஜாதித்தரின் தனவமையில் தீர்க்க அணுவாகும் ஒருமுடிவாகத் தக்கொலப் போர்க்குளத்தில் சண்டைவிட்டார்கள். அத்தப் போர்க்களத்தில், இராஜாதித்தர் எதிர்பாராத விதமாக அடைந்த கடியமாக நோய் தாக்கம் நோய்விடிந்தது. ஆனால் உங்களுடைய வித்தினாலும் உதரவினாலும் தந்தை மரினாலும், இத்த நோய் உடல் மண்டவந்ததும் உன் மண்டவந்ததும் இருப்பக் கைப்பற்றி விட்டான். செலுர்ப் போர்க்களத்தில் பாலக வர்களை முறித்துத் துன்பு தாட்டிக் கைப்பற்றி தமது நோய் ஆளுகைக்குக் கொண்டு வந்தீர்கள். ஏழ் தாட்டிய மரித் தனைய புறங்கண்டு புலிக் கொடியை உலர்த்தினீர்கள் இவ்வளவு அருப் பெரும் காரியம் தான். தீர்க்க அணுவாகும் ஒருமுடிவாகும் நோய் சான்றாய்வுத்தத் தாங்கும் கவரத் துணைவராயும் இருந்த தீர்க்க ஒருவரே

"அத்தகைய தன்வினாவை சில ஆண்டுகளாக மாறி விட்டது. எக் காரணத்தினாலே உங்களுக்கு மன வேறுபாடு ஏற்பட்டு விட்டது. இன்னு டிசு உடல் பரிந்து விட்டார்கள். இத்தப் பிணை தீர்க்க மேலும் என்னுடைய அரசர் பெருமான் எவ்வளவோ பாடுபட்டார். தங்குப் பித்து அரசரினம் வாருகி என்பது பற்றித்தான் உங்களுக்கு வேற்றுமை என்பதை அறிந்தார். தீர்க்க யாரும் அந்த நேர்முடிவாகச் சக்கரவர்த்தியிடம் செல்லவில்லை. ஆனாலும் இன்னு வற்ற அறிவாளிகள் நம் பேரரசர் அந்நகரில் அறிந்தார் அரசரினம் விடயத்தை உங்கள் எவ்வாருடனும் கவந்து மனம் விட்டுப் பிசின் சமரமொகத் தீர்த்து வைக்க விரும்பினார். அவ்விதம் அந்தத் தீர்த்து வைத்த பிணையோ கால்கிக்குச் செல்வது என்று எண்ணி இருந்தார். சிவனான கண்ட ராதித்தப் பெருமான் இக்குகமாகுக்கே இத்தச் சான்றாய்வுத்தத் கரிமமாகக் கண்ணி இருந்தார். இதை அறிந்த கரிமனாயும் உப்புகொள்ளச் செல்வனாய் என்று தம்பி இருந்தார். அத்தகையவே கரிமனான இருக்குவதும் சொல்லி அனுப்பிக் கொண்டிருந்தார். அத்தவிடையில் எதிர்பாராத துயர் சம்பவம் தீர்த்து விட்டது. கரிமவர்க்கு மனநோய் மாணிக் கட்டிக் குருகிறார் என்று அறிந்த போது சக்கரவர்த்தி மனம் பூரித்தார். இத்த மூலம் உங்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்த வேற்றுமை தீர்ந்திடுமென்று எண்ணினார். கரிமவர்க்கு உப்புவனவரின் இருக்குமரினம் மனத்து கொண்டால் மூலம் போல் தீர்க்க அணுவாகும் ஒருமுடிவாகும்

கன் என்றும் இராஜ்ய உரிமை விஷயத்தை யும் கவரமாகத் தீர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று எண்ணினாள். நானும் அக்விதமே நினைத்தேன். உங்களைப் பலரும் அக்விதமே என்னவிரிப்பார்கள். நம் திருக்கோவலூர் மன்னர் கூட அதனாலேதான் ஆதித்த கரிகாலர் கடம்பூர் செல்வத்திற்குத் தடை கொல்லவில்லை. ஆனால் நம் எவ்வாறு உலக ஆசையும் பங்கம் உற்றது. கடம்பூர் அரசன் மன்னரில் இளவரசர் கரிகாலர் அகரண மரணம் அடைந்தார்...."

"அது எப்படி நேரித்தது என்பதைக் கண்டறியப் போகிறோமா. இல்லையா? இதைத் தெரிந்து கொண்டு மேலே தீர்க்கப் போகலு உரிமையாகிக்கும்" என்றார் திருக்கோவலூர் மன்னமரகம்.

"ஆமாம் அதைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் மேலே எந்தவொருதையும் செல்வது சாத்திய மில்லை!" என்றார் சோழநிபதி.

"வீரப் பெருமக்களே! நடத்தது நடந்து விட்டது. போனதைப் பற்றிக் கெளரிக் கொண்டிருக்க வேண்டாம் என்று சக்கர வர்த்தி எழுதுகிறார்!" என்றார் முதன் மந்திரி அறிஞ்சக்கர்.

"அது எப்படி முடிவாகும்? சோழ குலத் தின் தீர்ப்பாளனும் உலகப் பிரசித்தி யானது. இந்த ராஜ்யத்தில் ஒரு திக்கற்ற அனாதை உயிரிழந்தாலும் அது எப்படி நேரித்தது என்று விசாரிக்கப்படுகிறது. அதற்கு வாராவது வரணம் என்று ஏற்பட்ட பின் தக்க தண்டனை விதிக்கப்படுகிறது. அப்படியிருக்க, பட்டத்து இளவரசர் என்று முடிசூடிய இளங்கோவின் அகால மர ணத்தை எவ்வாறு விசாரிக்காமல் இருக்கிறார்? என்றார் சோழநிபதி பெரிய வேளார்.

சு

த்தா சோழர் பெருமூர்த்தி க விட்டு. "கொரும்பாளூர் மாமா! வேண்டுகன்! என் அருமை மகன் அகால மர ணம் அடைந்ததில் என்னை கி...த் துவரம் வேறு வாகுக் காவது இருக்க முடியுமா? தானே விசா ரணம் வேண்டாம் என்கிறேன். ஏன்? இங் குள்ள வாகும் அதற்குப் பொறுப்பாளி அகல என்று தீர்ச்சமாக அறிந்துகொண் டால் செந்த பாவத்தில் பயனாக என் மக ணைப் பறிகொடுத்தேன். அதற்குப் பிராயச் சித்தம் என்று உங்க டோ சொல்லுங்கள்! சென்று விடுகிறேன். வேறு காரணம் தேட வேண்டாம்!" என்றார்.

"பிரபு! நாம்கன் இப்படிச் சொல்லுவதி னால், குற்றத்துக்குப் பொறுப்பாளியான வானரயோ காப்பாற்ற விரும்புகிறீர்கள் என்று ஏற்படும் தாட்டு மக்கள் ஏதெனையோ

இளவரசரது மரணத்தின் காரணம் பற்றிப் பரவாறு பேசிக் கொள்கிறார்கள். உண்மை யைக் கண்டுபிடித்து வெட்ட வேளிச்சமாகிவி றிடுவதுதான் நல்லது. குற்றவாளி வாரா யிருந்தாலும் உரிய தண்டனைக்கு ஆளாக வேண்டியவதுதான்!" என்றார் சிவன்மப் பழுவேட்டசுவரர்.

தூற்றில் ஒரு வரச்த்தை! அதுதான் நேர் மனவான் இராஜரீக முறை. இந்தப் பெருங் குற்றத்தை விசாரித்துத் தண்டியா விட்டால், தாட்டு மக்களுக்கு தீவிபர்ப்பாவைத்தியேவே நம்பிக்கை குன்றிப் போய்விடும்!" என் நால் பார்த்திபேத்தினன்.

"பெரியோர்களே! இதைப் பற்றி ஏன் இங்ஙனவு போரணையும் வாதப்பிரதிவாத மும்! இந்தச் சிலவன் கூறுவது அதிகப் பிரச்சனமாக இருந்தால் மன்னித்து அருளுங் கள். குற்றவாளி தண்டிக்கப்பட்டு விட் டான்! இளவரசர் கரிகாலனைக் கொன்ற வனும் என் சகோதரியின் வாழ்க்கைமலப் பாராக்கி அவனைப் பைத்தியமாக அடித்த வனுமான பாதகன் வத்தியத்தேவனை நான் என்னை வேளால் கொன்று விட்டுத் திரும்பி யோன். இன்னும் என்னத்திற்கு விசா ரணம்?" என்றான் கத்தமாரன்.

மு

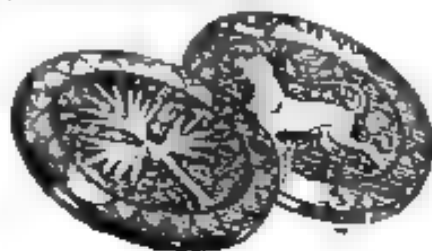
தன் மந்திரி முதலில் பேசிக் கொண்டிருந்தபோதே கத்த மாரன் அங்கே வந்து விட் டான். அவன் வந்திருந்ததை அவன் குரணங்கேட்ட பிரநு தான் மற்றவர்கள் கவனித் தார்கள்.

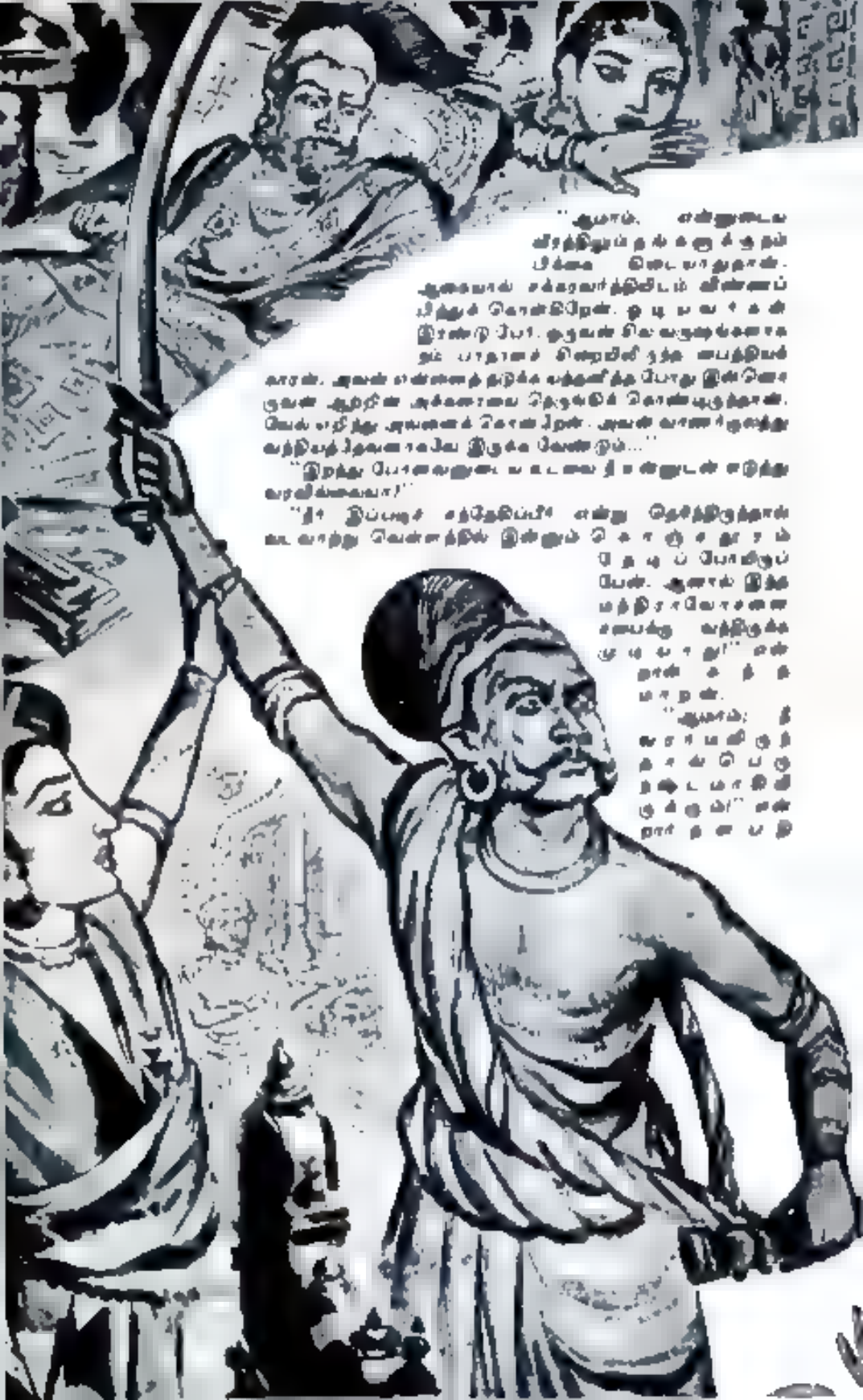
அவர்களில் பெரிய பழுவேட்டசுவரர் செவ்விய குரலில், "முடன்! தீர்முடன்! கடம்பூர் சம்பவங்களுக்கு இப்படியப்பட்ட பின்னை வந்து நேர்த்தானே!" என்று முணு முணுத்தார்.

முதன் மந்திரி அறிஞ்சக்கர் "கத்தமாரா! வத்தியத்தேவனை நீ வேல் ஏறிந்து கொண் டது உண்மையானா? அவனை நீ பார்த்த தாயா? இரவு நேரத்தில் அகலவா அவனை நீ துரத்திச் சென்றாய்?" என்றார்.

"முதன் மந்திரி! உங்களுக்கு என் பேசில் எப்போதும் நம்பிக்கை இல்லையென்பதை அறிவேன். இரவாக இருத்தினால் ஆணைத் தெரியாமல் போகுமா?"

"அவனும் வீரனாகிறதோ! உன்னுடன் சண்டை போடவில்லைவா?"

“ஆமாம். என்னுடைய
விரத்தியும் தங்களுக்கு நம்
பித்தம் தொடராததால்.
ஆகையால் சக்கரவர்த்தியிடம் விண்ணம்
பித்துக் கொள்கிறேன். ஒழுங்காக
இரண்டு ரூபாய். குழியை விவரமாகக்
கூடப் பாதாளச் சிவாயிலிக்குத் தபத்தியக்
காரம். அவன் என்னைத் தடுத்த பத்தினித் தாயோடு இன்னொரு
குழியை ஆற்றித் தக்கனாய் தெருவிக்க கொள்கிறார்.
மேல் எடுத்து அவனைக் கொல்லை. அவன் வானிலிருந்து
வந்திருக்கிறவனாகிய இரண்டு ரூபாயும்...”
“இந்தப் பொருளையெல்லாம் என்னைத் தக்கனாய் கொடுத்து
வரலிக்குவாயா?”

“ஐ! இப்போது சத்தெதிரியே என்னுடைய தெரிந்திருந்தால்
என் வரத்து வெள்ளத்தில் இன்னும் கொஞ்சம்
தெரியப் போகிறது.
மேல். ஆனால் இந்த
மத்திராயோசனை
எப்போது வந்திருக்க
முடியும்?”
“என்
தான் சத்த
மாறும்.”
“ஆமாம்: நீ
வராமலிருந்தால்
தொடர்ந்து
தொடர்ந்து
குக்குமி!”
“என்
தான் சத்த
மாறும்.”

என்னைப் பழுவேட்
டகரம்.

"நம்பி! வந்தியத்
தேவனைத் தேடிப்
பிடிப்பதில் உனக்கு
என்ன ஆக வளவு
திறந்தது?" என்று
பெரிய வேளார் பூதி
விக்கிரம் கோரி கேட்
டார்.

"இதைக் கேட்கவும்
வேண்டாம்? என்னுடைய விட்டிக்
அந்தத் துயரச் சம்பவம் தி உத் த த து.
உன்னைப் கூற்றவாளி அகப்படாவிட்
டால், என் பேரினும் என் தந்தையின்
பேரினும் நீங்கள் சந்தேகப்பட மாட்டீர்
களா?"

ச

ந்தர சோழர் தலைவிட்டு, "பிள்ளா! உத்த
மாரா! அப்படி வெல்லும் வேறு யா? சந்தே
கப்பட்டாலும் நான் சந்தேகப்பட மாட்டேன்.
உன் தந்தைக்கு என்விடமுள்ள பக்தி விசுவா
சத்தை நான் அறிவேனா? போகட்டுமா! பெரிய
செய்யுதையா எங்கே?" என்றார்.

"சக்கரவர்த்தி! எங்கள் குடும்பத்தின் அயமாளத்தை நானே
சொல்லிக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. நான் வந்தியத்
தேவனைக் கொன்றுவிட்டுத் திரும்பிவதாக என் தந்தையிடம்
சொல்லிக் கொண்டிருந்தேன். அதை என் தங்கை மணி
தேவனை கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். நான் உதிரியதை கேட்ட
தும் அவன் என்னையே கத்தியால் துத்திக் கொல்ல வந்து
விட்டான். அவனைச் சாத்தப்படுத்தி, அவனுடைய வெறி
யைத் தணிக்க என் தந்தை முயன்று கொண்டிருக்கிறார்.
வினாவிட வந்து விடுவார். இந்த மத்திராஜோகணை சபை
யில் என்ன முடிவாகிறதோ, அதைத் தாமும் ஏற்றுக்
கொள்வதாக என்விடம் சொல்லி அனுப்பினார்?" என்
தான் கத்தமாரன்.

“அப்பனே! உன் சகோதரி முத்துப்பெயை இவ்வரசரை நான்தான் கொன்றேன்!” என்று பித்துப் பிடித்தவன் பேரவச் சொல்விக் கொண்டிருந்தான் அய்யலா?!” என்றார் கிறிஸ்து மலையமான்.

“ஆம், ஆம்! வத்திவத்தேவன் செய்த குற்றத்தை மறைத்து அவனைத் தப்பிவிடப் பதிகாவே அய்யலா! அவன் சொன்னான். அப்போது அவன் முழுப் வத்திவமாவியிருக்கவில்லை. இப்போது வத்திவம் முற்றிப் போயிருக்கிறது. எங்கள் குவத்தின் தூதரிக்ஷ்டம்!” என்றான் கத்தமாரன்.

“இன்று சம்புவனையே! வத்திவத்தேவர்தான் இவ்வரசர் மிகாலரைக் கொன்றதாக அய்யலாவு நீர்மானமாய்ச் சொல்கிறீர்? அது எப்படி? நிரே மம் கண்ணால் பார்த்தீர்? அய்யலா பார்த்தவர்கள் யாரேனும் சொன்னார்களா?” என்று முதன் மத்திரி கேட்டார்.

“அய்யலா! நான் புண்ணுக்குக் கண்ணாடி வேண்டுமா? இவ்வரசர் இறந்து விடத் திட்டத்தில் அந்த வானார்குல வீரன் தான் இருந்தான். அவன் முகத்தைப் பார்த்தாலே குற்றவாளி என்று எழுதி ஒட்டியிருந்தது போல் தெரிந்தது. அதுபோல பழுது இவ்வரசரானியின் அத்தப்பும் அங்கே இவன் வேறு எத்தகாகப் போனான்? குற்றவாளியில்லா விட்டால், பாதாளச் சிறையிலிருந்து ஏன் தப்பித்து ஓடியிருக்க வேண்டும்?” என்றான் கத்தமாரன்.

“பாதாளச் சிறையிலிருந்து தப்பி ஓடியவனைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்து ஒப்புவிக்ஷம் பொறுப்பை முதன் மத்திரி ஏற்றுக் கொண்டார். அந்த இத்தச் சமயத்தில் சூரபகப்படுத்துகிறேன்” என்றான் பார்த்தி பேத்திரன்.

“பயலா! குவக்கோமகனே! நான் அய்யலா ஏற்றுக் கொண்டது உண்மையானது. ஆனால் இன்று சம்புவனையர் இவ்வீதம் நாமேத்திபுறவரி விசாரித்து முடிவு செய்து தண்டனையையும் திறைவேற்றி விடுவார் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. வத்திவத்தேவரும் பழையமான வானார்குலத்தில் கொன்றவன். இவருடைய மூதாதையர் ஒரு சமயம் பெரிய இராஜ்யத்தை ஆண்டார்கள். சோழர் குவத்துக்குப் பெண் கொடுத்து உறவு புண்டார்கள். குறுநில மன்னர் குவத்தின் வத்தவர்கள் வீது குற்றம் ஏற்பட்டால், சக்கரவர்த்தியே தீர்மானத்தில் வீற்றிருந்து விசாரித்து முடிவு செய்துவதான் மரபு!” என்றார் முதன் மத்திரி அதிருத்தப் பிரம்மராயன்.

“ஐயா! சிறையிலிருந்து தப்பி ஓடியவனை உயிருள்ளவனாகப் பிடித்து வரலாம்; அய்யலா உயிரற்றவனாகவும் பிடித்து வரலாம் என்பதும் மரபுதான்!” என்றான் பயலா! குவ வீரன் பார்த்திபேத்திரன்.

“வத்திவத்தேவனை உயிரற்றவனாகவும் இன்று சம்புவனையர் கொண்டு வரலாம் என்பே? வடவாற்று வெள்ளத்தில் விட்டு விட்டல்வயா வத்து விட்டார்?” என்றார் முதன் மத்திரி அதிருத்தர்.

சமயத்தில் பெரிய சம்புவனையர் அந்த மத்திராவே சனை மண்டபத்தில் பிரவேசிக்கவே எவ்வாருடைய கனம் அரும் அவர்பால் நிரும்பினார். அவர் முகத்தில் குடி கொண்

டிருந்த வேதனைகள் அனைவரும் கவனித்தார்கள்.

கத்தமாரன் அவர் அருகில் சென்று செல்விய குரலில், “மாளிமேகையை எப்படி இருக்கிறான்?” என்று கேட்டான்.

சம்புவனையர் “அப்படியேதான் இருக்கிறான். உன் அன்னையை அவளுக்குக் காவல் வைத்து விட்டு வத்தேன்!” என்று உரத்த குரலில், ஏற்றுக் கடுமையாகவே கூறினார்.

சக்கரவர்த்தி சம்புவனையரைப் பார்த்து, “ஐயா! தங்கள் தங்கள் செய்வக் குமாரியின் அருகில் இருப்பது அவசியமானால் அய்யலாறே செய்வலாம். தம்முடைய ஆயிர வேதனைகள் தானை வைத்துக் கொள்ளலாம்!” என்றார்.

“இங்ஙனம், பிரபுவே! அவன் அருகில் நான் இருந்து பயன் ஒன்றுமில்லை. என் குமாரன் கூட வேலினால் உயிர் துறந்த வானார்குல வீரன் வத்திவத்தேவன் மீண்டும் உயிர் பெற்று வந்தால் ஒருவேளை பயன்படலாம்!” என்றார் சம்புவனையர்.

அவர் பேச்சில் கொள்கை வேதனை திறைத்த துயரமும் மனக் கலப்பும் அந்தச் சமயத்தில் விரிந்து பரவும் கொண்டம் குடி கொள்ளும்படி செய்தது.

முதன் மத்திரி அதிருத்தர், “ஐயா! தங்கள் மாளிகையில் நடந்த விபரீதச் சம்பவத்தைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருத்தோம். இவ்வரசர் தங்கள் மாளிகையில் அகாலமரணம் அடைவ தோத்தறினான் தங்கள் உண்மை யைவய புண்பட்டுக்கிறது என்பதை நங்கள் எவ்வாறும் கணர்த்திவிடுக்கிறோம். அதற்குத் தங்களை எத்தலித்திலும் பொறுப்பாகக் சக்கரவர்த்தி விரும்பலில்லை. ஆனாலும் நாடு நகரங்களில் நானாவீதமான வத்திகள் பரவாமலிருக்கும் பொருட்டு, இவ்வரசனின் மரணம் எவ்வீதம் நேரித்தது என்று நிச்சயமாகத் தெரிந்தால் நல்லது அல்லவா? இந்தச் சமயத்தில் உடிவுள்ளவர்கள் அய்யலா ஒருவர்தான். அனைப் பற்றித் தங்கள் ஏதாவது தெரியப் படுத்துவதற்கு இருக்கிறதா? வானார்குலத்து வத்திவத்தேவனாகத்தான் இவ்வரசரின் மரணம் நேரித்தது என்று இன்று சம்புவனையர்

யர் சாதிக்கிறார். நம்முடைய கருத்து என்ன?" என்று கேட்டார்.

சம்புலனாயரின் சிறிது நேரம் திகைத்து நின்றார். பின்னர் நாலாபுறமும் பார்த்தார். அவருடைய பார்வை கத்திரைப் பேரில் விழுந்தது. "ஆம், ஆம்! இந்த மூடம் அல்லாவுதான் அன்னைக்கும் சொன்னான். அதை நான் நம்பவில்லை. இன்றும் நம்ப வில்லை. இவன் வார்த்தையைக் கேட்டு இளவரசர் கரிகாலரைக் கடம்பூர் மாளிகைக்கு வரும்படி அழைத்தேன். அதனால் இத்தனை விபரீத அனையவுகள் நேர்ந்து விட்டன. எனக்கும் என் குலத்துக்கும் என்றும் அழிபாத அபரீகதி ஏற்பட்டு விட்டது!" என்றார்.

கிழவர் மனமையமான் இரங்கிய குரலில், "சம்புலனாயரே! பதற வேண்டாம்! நடந்தது நடந்து விட்டது! தயல் என்னத்துடனெதான் தாய்கள் என் பேரப் பிரிவானவைத் தங்கள் மாளிகைக்கு அழைத்திருக்க. கரிகாலனுடைய மரணத்துக்குத் தங்களைப் பொறுப்பாக்க இங்கே யாகும் என்னவில்கலை. ஆனகவினாய்தான் உண்மையை அறிவ விருப்புகிறோம்! அதற்குத் தாய்கள் உதவி செய்தால் நலமாயிருக்கும்!" என்றார்.

"தான் என்ன உதவி செய்ய முடியும்? என் மகள் ஒன்று சொல்லுகிறாள்: அதற்கு நேர்மாறாக என் மகள் இவ்வொன்று சொல்லுகிறாள். இருவர் பேச்சையும் என்னால் நம்ப முடியவில்லை. எனக்கும் உண்மை தெரியவில்லை. உன்னைக் கட்டிக் காள்

மேலே விட்டது போல் இருக்கிறது. உண்மையில் நடந்ததை அறிவதற்கு என்னைக் காட்டிலும் தனாதிகாரி பெரிய பழுவேட்டரை யர் உதவி செய்வார்களும் அவரைக் கெளரவம்! அவர்தான் எல்லாவற்றுக்கும் மூல காரணம். அவர்தான் முதன் முதலில் மதுராத்தகத்தேவரை இரகசியமாகக் கடம்பூருக்கு அழைத்து வந்தார். என் மகளை அவருக்கு மணம் செய்து கொடுக்கும்படியும் சொன்னார். அதிலிருந்து என் குடும்பத்துக்குச் சனியல் பிடித்தது. அந்த மதுராத்தகத்தேவரை இப்போது மாயமாய் மறைத்து விட்டதாக அறிவிநேன்! பின்னர், பெரிய பழுவேட்டரை யர் மது இளைய ராணியை அழைத்துக் கொண்டு வந்தார். கால்கிலிலிருந்து இளவரசைமையும் வரப் பண்ணினார். இரண்டு பேரையும் என் மாளிகையில் விட்டு விட்டுப் போய்விட்டார். ஏன் போனார் என்று கேளுங்கள், அவருடைய இளைய ராணி இப்போது எங்கே போனார் என்று கேளுங்கள்..."

ய்விதம் சம்புலனாயர் வெறி கொண்டவர் போல எதை யெல்லாமோ பேசிக் கொண்டே போனார்.

சக்கரவர்த்தி குறுக்கிட்டு, "போதுமே! போதுமே! நிறுத்துங்கள்! இதனாலேதான் நடந்துவிட்ட காரியத்தைப் பற்றி விசாரணை ஒன்றும் வேண்

கல்கி தொழில் மலர் - '90

* கல்கித் தொழில் மலர் - படிக்கப் படிக்க அமேக்கப்பா... "தொழில்துறை பற்றி எவ்வளவு செல்விகள்! விவந்து போனவை" புதித தொழில் முறைகள் பற்றியும் தெரிந்து கொள்ள முடிந்தது. கடலே விருகைதான், தொழிலுபயர்கள் வளர்த்து பற்றிய வட்டுரைகள், துணுக்கங்கள், நோக்குகள் என்று பத்திர ரூபாயில் அசத்தினால் விட்டார்கள். போகல்கி! குழப்பமானது. ரவி கமேஷன்.

* இருபத்தி நான்கு பக்கங்களில் இரண்டாவிர்த்து நாளாளுக்கும் மேற்பட்ட செல்விகளைப் புகளெனப்பயக்கொண்ட தத்துவிட்ட தொழில் மலருக்கு வரத்தகுந்தது! சிரத்தையோடு பார்ப்பதற்குத் தயாரித்த மலர்க் குழுவிற்குக்கும் பாராட்டுக்கள்! ஊத்துக்கரை. வகி. செங்குட்டுவன்.

* கல்கி தொழில் மலரில் எவ்வளவு விவரம் விரிந்த வட்டுரை! "சென்னைத் தொழிலுமேன்! உலகமேன் உயர்மோர்!" அருமைமாய் தலைப்பு! உலக தலைநகராகும். யுனெஸ்கோ போட்டி கண்டு இத்தனை நாளும் பார்த்து பார்த்து தொழில் செந்து வரும் எனக்கு கமேஷ் கிருஷ்ணா அலர்வகில் வட்டுரை அறிவுக் கைநினைவாகத் தெரிநெறு! நம்மீகமாக விருக்கிநெறு! எவ்வளவு

சாதிக்க முடியும் என்ற எதிர்பாடு விடை தந்து. நன்றி. வல்லுரர் (முன்கூட்டி) ஜி. சிதம்பரம்.

* தொழில் துறை, பொருளாதாரம் ஆகிய அம்சங்களில் எவ்வளவு விநியோகத்தில் ஏற்பட்ட வேண்டும் என்ற உயர்ந்த நோக்கில், விவரம் சிறப்பாகத் தகவல்கள் கல்கி தொழில் மலர் புத்தகமல்ல! போகல்கி அன்!

மேலும் பொருள்பொருள் அவர் அவர் என்றாலும் படிக்கப் படிக்க உலகமேன்மையாக இருக்கிறது. படித்தவுடன் நாமும் இந்த உலகில் ஏதாவது சாதனை புரிய வேண்டும் என்ற ஒரு துடிக்கை ஏற்படுகிறது. குறுகண்ட உலகம்தான். எ. ராஜேந்திரன்.

டாம் என்று தாம் சொன்னோம். நீங்கள் வேட்கையில்லை. ஏற்கெனவே உங்களுக்குள்ளே இருக்கும் வெற்றியைப் போதாது? புதிய யுகங்கள் வேறு வேண்டுமா? சம்பவம் ஏற்படு! உங்கள் மானிடத்தில் நடத்தத்தகுந்த நீங்கள் பொறுப்பாளியாக. அதனாலே தான் உங்களை உடனே பாதாளச் சிறையில் விடுத்து விடுவீர்கள் சொன்னோம் எம்மீரப் புதல்வன் அகால மரணம் அடைந்ததற்கு என்னுடைய பழைய பாவங்கள்தான் காரணம். யார் பேசினும் குற்றம் இல்லை. நீங்கள் அதைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்ல வேண்டாம். பெரிய பழுவேட்டையையும் எதுவும் சொல்ல வேண்டியதில்லை!" என்றார்.

அப்போது பெரிய பழுவேட்டையர் சிம்ம கர்த்தவையைப் போல் தொண்டையைக் களைத்துக் கொண்டு பெருங்குரலில் பேசினார் - "சோழர்களுக்கோயானே! கருணை கூர்ந்து மன்னிக்க வேண்டும் தான் பேசாமலிருக்கலாகாது. என் மனத்தில் உன் காதலக் கூறியே ஆகியேண்டும். உண்மையை நான் அறிந்தபடி சொல்லியே ஆக வேண்டும். ஆம். பெருமாளே! உண்மையை எதிராகச் சொல்ல வேண்டும் என்றும், சொல்வாமலே என் பிரதிக்ஷையை நிறைவேற்றி விடலாம் என்றும் எண்ணியவனாகு ஒரு காலத்தில் தான் நம் வேணக்காரப் படைக்குத் தலையவனாகிருந்தேன் சோழர் குலத்தைச் சேர்த்தவர்களுக்கு ஆபத்து வரும் காலத்தில் காப்பாற்ற முடியாவிட்டால், என் தலையை நானே வெட்டிக் கொண்டு உலர் விடுவேன் என்று பிரதிக்ஷை செவ்விருந்தேன். அதித உரிசாலரைக் காப்பாற்ற என் தாள் முடியவில்லை. ஆகையால் என் பிரதிக்ஷையை நிறைவேற்றியே நீரே வேண்டும். அதற்கு முன்னால் எனக்குத் தெரிந்த உண்மையைச் சொல்லிவிட விரும்புகிறேன் இல்லாவிட்டால் விண்ண பம்பு பல சந்தேகங்கள் ஏற்பட்டு விடும் பழிகள் கெத்தப்பட்டு விடுவாகும்!"

செவ்விருக்கமாட்டார்கள்! ஆகையால், நடந்து போனதை மறந்துவிட்டு இனி நடக்க வேண்டியதைப் பற்றிப் பேசுவோம்!" என்றார்.

"இம்மைய, தயார்! நடந்து விட்டதைப் பற்றி தான் பேசியே ஆக வேண்டும் சோழர் குலத்துக்கு தான் எவ்வளவு பெரிய துரோகம் செய்வதற்கிருந்தேன் என்று கூறியே நீரே வேண்டும். தங்களுக்கும்கொள்ளும்கொண்டவர்களுக்கும் தாங்கள் அது விதம் துரோகம் நடத்தினால் அந்த அளவையே மெய்கரித்து என் காலிக்குகையைச் செலுத்தியே நீரே வேண்டும்! கருணை கூர்ந்து தான் சொல்வப் போவதைச் சொல் கொடுத்துக் கொளுத்தல்!" என்றார் பெரிய பழுவேட்டையர். அவர் பேசுவதைத் தடை செய்ய முடியாது என்று கண்ட சக்கரவர்த்தியும் கங்கா இருந்தார்.

தான், பெரிய பழுவேட்டையர் தாம் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் என்ன யோசனையில் தந்தினியைச் சந்தித்து அவன் பேசிய போகல் கொண்டது முதல் நடத்ததை

வெகுவாக ஒன்றையும் முறைக்காமல் எடுத்துச் சொன்னார் தம் சகோதரர் சின்னப் பழுவேட்டையர் அடிக்கடி எச்சரிக்கை செல்லும் தாம் பொருட்படுத்தாததைக் கூறினார். தந்தினியின் துண்டுதலினால் மதுராத்தகத் தோளுக்குச் சோழ சிங்காதனத்தை உரிமைவாக்க எண்ணியதைத் துறக்க மன்ற சிற்றரசர் வந்தும் சேர்ந்து சேதி செவ்வதையும் கூறினார் தந்தினியின் மூகுப் பக்கில் மதுராத்தகத்தை அழைத்துப் போனதைப் பற்றியும், சம்பவத்தைப் மானிடத்தில் தன்னிரையில் நடத்த கூட்டத்தைப் பற்றியும் கூறினார் முதல முதலில். வந்தியத்தேவன் காரணமாகவே தந்தினியின் பேரிக் தங்குச் சந்தேகம் உதித்தது என்றும், அதிலிருந்து பாண்டிய நாட்டுச் சகிகாரர்களால் பற்றி யோசனை தொன்றியது என்றும் தெரிவித்தார். ஆனாலும் அப்பப்போது தந்தினியின் மோகமாவிய மானம் தம் அதிமை மறைத்து வந்து என்ன துயரத்தோடு எடுத்துச் சொன்னார் ஸைசியாக, கொன்னிடத்து உடைப்பு வெள்ளத்தில் சிக்கிக் கொண்டதனால் பாண்டிய நாட்டுச் சகிகாரர்களின் திட்டம் இன்னதென்று அறிந்து கொண்டதையும் விவரத்து திரும்பிக் கட்டியுச் செவ்வதையும் கூறினார் வழியில் காளாமுக சைவரைப் போல் வேறும் பூண்டதையும், இரும்பன் காரியின் கதலினினால் இரகசிய வழியில் சென்று அந்தப்புரத்தை அடைந்ததையும், யாழக களஞ்சியத்தில் ஒளிந்திருந்து தந்தினிக்கும் இவ்வரசருக்கும் நடந்த சம்பவம்

வ்வாறு பெரிய பழுவேட்டையர் கூறி நிறுத்திய போது அந்தச் சைபில் பரிபூரண மௌனம் சூடி கொண்டிருந்தது எல்லாருடைய உள்ளமும் ஒரு கணம் ஒன்று உருவி

விட்டது.

சக்கரவர்த்தி மறுமத்த குரலில், "மாமா! சந்து யோசியுங்கள்! எத்தனாகத் தாங்கள் நடந்துபோன காரியங்களைப் பற்றிப் பேச வேண்டும்! இறந்தவர்களின் உயிர் திரும்பி வரப் போவதில்லை. தாங்கள் மனமறிந்து சோழ குலத்துக்கு எத்தனித் துரோகமும்

ண்ணை ஒட்டுக் கேட்கும் ஆர்வத்தினால் ஒரு நிமிடம் நாமதித்ததையும், அதற்குள் இளவரசர் மாண்டு விழுந்ததையும் தெரிவித்தார். அவரைத் தாங்குவதற்காகத் தாம் பாங்கு சென்ற போது விளக்கு அண்ணைத் துறையும், தம்மைப் பலர் சூழ்ந்து தாக்கியதையும், தாம் மூர்ச்சையுற்றதையும், பச்சை மணல்க் குகையில் தமக்குப் பிரக்ஞை வந்ததையும், பின்னர் திரும்பி வந்ததையும் விவரித்தார்.

“சக்கரவர்த்தி! இவ்விதம் சோழர் குலத்துக்கு நான் பெருந்துரோகம் செய்தவனானேன். பாண்டிய நாட்டுச் சதிகாரர்களுக்கு என்னுடைய அரண்மனையிலேயே இடங் கொடுத்தேன். நம்முடைய பொக்கிஷத்திலிருந்து அவர்கள் சதிக் செயலுக்கு வேண்டிய பொருள் கொண்டு போக அனுமதித்தேன். தங்களுடைய தங்கள் புதுவர்கள் இருவரையும் ஒரே சமயத்தில் கொன்று விடுவதற்கு அந்தச் சதிகாரர்கள் திட்டமிட்டார்கள். தங்களைச் செவிடும் கண்மையுமான ஒரு தெய்வப் பெண்மணி தன் உயிரைக் கொடுத்துக் காப்பாற்றியாள். பொன்னியின் செல்வரைக் கேவலம் அறிவற்ற மிருகமாகிய ஒரு யானை காப்பாற்றியது. நான் ஆதித்த கரிகாலரைக் காக்க முயன்று தோல்வியுற்றேன். அவருடைய அகால மாணத்துக்கு நானே ஆதிலிலும் நடுவிலும் முடிவிலும் காரணமானேன். ஐயா! துர்க்கா பரமேசுவரின் சத்திலில் தான் எடுத்துக் கொண்ட பிரதிக்கூலையை இதோ நிறைவேற்றுவேன்!” என்று கூறிவிட்டுத் தம் நீண்ட கரத்தில் பிடித்திருந்த வாளை விசினார். அவருடைய நோக்கத்தை அறிந்து கொண்ட அனைவரும் திடுக்கிட்டுப் பிரமித்து நின்றார்கள். சிறிது சிறிதாக அவர் அருகில் நெருங்கி வந்திருந்த பொன்னியின் செல்வர் மட்டும் சட்டென்று பாய்ந்து பெரிய பழு வேட்டையாரின் வான் ஒங்கிய கரத்தை இறுக்கிப் பிடித்துக் கொண்டார்.

“ஐயா! பொறுங்கள்! வழிவழியாகச் சோழர் தலத்து மன்னர்களின் முடிசூட்டு விழாவின் போது பழுவேட்டையார்கள் தான் கிரீடத்தை எடுத்துத் தலையில் வைப்பது வழக்கம். என் பட்டாபிஷேகத்தின் போதும் தங்கள் ஆகிவந்த கரத்தினால்தான் முடிசூட்டவேண்டும். அதற்குப்பிறகுதான் விசுப்பம்போல் செய்து கொள்ளலாம். அதுவரையில் பொறுத்திருங்கள்!” என்றார்.

இந்த வார்த்தைகள் சக்கரவர்த்தியையும் மற்ற குறுநில மன்னர்களையும் வியப்புகடலில் ஆழ்த்தின என்று சொல்ல வேண்டியதில்லைவல்லவா?

(தொடரும்)

மங்கையர் மலர்

மே '90

● ரவிக்ளை மகாத்மியம்

— அனூராதா ரமணன்

● தம் வீடு எத்தனை

பாதுகாப்பானது?

● எங்கே போறேது பணம்?

● சைனீஸ் கிபுட்

● குழந்தைகள் மலர்

— சிறப்பாக எட்டுப் பக்கங்கள்

● விடுமுறை விளையாட்டுக்கள்

* ராஜாதிதிடம் வேலங்காள்.

* கமலம்

ரூப்பைத்— தொட்டியில்— ஒரு— குழந்தை!

அந்தப் பிரதேச குழந்தை பிறந்து ஏழே நாட்கள்தான் ஆகியிருக்கும். தொப்புல் கொடி கூட இன்னும் உதிரவில்லை அனாத் பெற்றெடுத்தவளுக்கு எப்படித்தான் மனம் வந்ததோ! ஊட்டியில், துண்டிடமாட்டம் மிகுந்த பகுதியொன்றில், பொதுக் கழிப் பிடத்தையொட்டிய ரூப்பைத் தொட்டியரு வில் அனாதப் போட்டு விட்டுப் போய் விட் டாள்! குழந்தை 'வீல்' எனக் கதறிய போது அங்கிருந்தவர்கள் வலுவற்றை அரித்தது. உடம்பில் ஒரு துண்டு துண்டி கூட இல்லாமல், தரையில் விட்ட அந்தப் பெண் குழந்தைக்கு, யாரோ ஒரு பிளாட்டிபார் விளாபர் ஒரு துண்டி யைக் கொடுக்க, அந்வே குழந்தை கதறப் பட்டது.

"இது யாருடைய குழந்தை? எப்படி இங்கே வந்தது?" என்று ஒருவரையொருவர் கேட்டுக் கொண்டார்களே யொழிய, விடை

யாருக்கும் தெரியலில்லை. அடுத்து எழுந்த கேள்வி, "குழந்தையை என்ன செய்வது?"

அந்தச் சமயத்தில் அங்கே வந்து சேர்ந்தார் கதறியோ தேவி. ஊட்டியை அடுத்த நஞ்சு தாடு பன்னிக்கூடத்தில் ஆசிரியை, அவர் குழந்தையை வாங்கிக் கொண்டார். தேரே ஊட்டி காலக் நிலையத்துக்குப் போனார். இங்குப்பெட்டி பெருமான் சாயிசைக் கத் தித்து, விவரங்களை எடுத்துச் சொல்லி, குழந்தையைப் போனீசில் ஒப்படைத்தார்.

பிறகு, நடந்தது என்ன? இங்குப்பெட்டி பெருமான் சாயி கொல்லுமிறார்: "மகக் குழந்தையை என்ன செய்வது என்று புரியாமல் திகைத்தேன். அனாதைக் குழந்தைகள் இல்லம் ஒன்றுடன் தொடர்பு கொண்டு என்ன செய்வதாம் என ஆலோசனை கேட்டேன். அதே சமயம் உதவகையிலுள்ள எல்லா மகப்பேறு ஆஸ்பத்திரிகளுடனும் தொடர்பு கொண்டு, கடந்த ஒரு வார காலத்துக்குள் பிரசவித்து, மார்ச் 29ம் தேதியோ, முன் திசைமொழியுள்ள ஆன் பெண்மணிகள் பற்றிய விவரம் கேரீத்தேன். அதன் மூலம் குழந்தைமீன் தாயாளரைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. குழந்தைக்குப் பாதுகாப்புப் பராமரிக்க அரசு மருத்துவமனைக்கு அனுப்பி வைத்தேன்.

இந்தச் செய்தி காட்டுத் தீ போல் பரவி விட்டது. நான்கைத்து பேர் "குழந்தையை

* கமலாமி

நாயகன் தத்து எடுத்துக் கொள்ளுகிறோம்” என்று வத்து விட்டார்கள். இல்லொருவரை யும் தீர் விசாரித்துக் கடைசிபாகக் கொத்தலி ன் என்டெட்டிய வேலை பார்க்கும் கத்திப் பன், வேலம்மாள் தம்பதியிடம் குழந்தையை இப்படைக்கச் செய்தாள்.

“என் தாய்! சில காலம் சென்று, குழந்தை பின் திறமான தாய், குழந்தையைக் கேட்டுக் கொண்டு வந்தால் என்ன செய்வீர்கள்?” என்றோம் இன்ஸ்பெக்டரிடம். “அது போன்ற குற்றனை ஏற்பட்டால், குழந்தையைத் திருப்பிக் கொடுத்து விடுவதால் உறுதி மொழி எழுதி வரக்கூடக் கொண்டு, பின்னர் தான், அதைக் கண்ணாடியினிடம் கொண்டு இருக்கிறோம்” என்றுப் பெருமான் சாமி.

சுதந்தரவரணின் முகவரிவைப்பெற்றது
கொண்டு புறப்பட்டுமாம். கொத்திரி தமிழி
நாடு தேவனை வாரியத்தில் தேவனை பதிக
கும் வேலை பார்க்கின்ற சுதந்தரவரண, வேலை
மான் தப்பிதனை சுதந்திரதோம். நெற்றியில்
பெரிய கணம்புப் பொட்டுடன் ஒரு கிள்ள
தோளாய் பூப் போவ வேலைமான் வையில்
அந்தப் பித்த... மூகத்தில் வேலைப் பட்ட து
கனித்துக் கொண்டு கிழங்குபெய அனை
வேலைமான் மார்போடு அனைத்துக்
கொண்டு சுதந்தரவரண:

தான் கால் வீக்கம் காரணமாக அந்
காலக் கருத்துவரையில் அட்பித்
ஆகியிருந்தேன். அங்கே இந்தக் குழந்தை
பற்றின விவரம் கேள்விப்பட்டேன். ஆல்
பத்திரிக்கு அனுப்பப்பட்ட இந்தக் குழந்தை
யைப் பார்த்தபின் என்னையும் அநியாயம்
என் தாழ்ந்த உணர்ச்சி மேலிட்டது. உடனே
பேரலில் செட்டிஷனுக்குப் போய், இன்ஸ்
பெக்டரிம் குழந்தையை நான் எடுத்துக்
கொண்டு போய் டயன்க்கு ஆசைப்படுவ
தாய்க் கூறினேன்.

நான் ஏற்கெனவே தாங்கு முறை பெண் குழந்தைகளாகியே பெற்றெடுத்தேன். ஆனால் நான்குமே பிறந்த சில நாட்களில்

செய்யே திரைத் தோள் ஈட்டினா.

"இனிமேல் குழந்தை பெறும் தெம்பு என் டடம்புக்கு இல்லை என்பதால் தமக்குக் குழந்தை பாக்ஷியம் இல்லாதது என்ற முடிவுக்கு வந்து விட்டேன். இத்தியாவசிய தான் எதிர்பாராத இந்த ரிகழ்ச்சி நடந்தது" என்று அவர் தெரிவித்தார்.

“எனக்கு இவள் குழந்தையை வாங்கிக் கொண்டு வந்து விட்ட விஷயமே முதலில் தெரியாது” என்றார் கத்தப்பன்.

என் அம்மாவும், இயன்துமாய் என்னைக் கேட்காமலே எடுத்த முடிவு இது. மறுதான் இவன் பங்கே ஆய்வுபத்திரிக்குப் போன போதுதான் வியரம் தெரிந்தது. ஆனால் அத்தகை நான் வகுத்தவினையைச் சொல்லச் சொல்லும்தான்” என்றாகி கத்தியவன்.

இப்பொழுதுக்குள் குழந்தையைப் பண்ணிவிட்டுப் போலீஸில் ஒப்படைத்த டீக்காபெயரை - சத்தியா தேவி குழந்தைக்குச் சூட்டிவிடுகிறார்கள். "ஆனால் ராஜாஜி என்னுடன் கூப்பிடுவோம்" என்றுரி நினைவாள்.

“ஒருவேளையா நிஜமான தாயார் வந்து குழந்தையைக் கேட்டால், போலீஸ்க் கறுதி மொழி எழுதிச் கொடுத்துள்ளபடி குழந்தையைத் திருப்பிச் கொடுத்து விடுவார்களா” என்று கேட்டதான் தாமதம்...

"அதெப்படிங்க கொடுப்போம்...? பெத்த குழந்தையை. சரடி இரக்கவரில்லாமா போட்டுட்டுப் போனாவு நிகுமி வந்து எப்படி கேட்பா? ஆண்ட வளாய் பார்த்து, கரமாய்க் கொடுத்த புள்ளளையை விட்டுப் பிரிய எப்படிங்க எங்களுக்கு மனசு வரும்?" என்று கணகத்தி பொங்க, கரக்கபே கேட்டார் கத்தையவளின் அப்பா எவ்வளவு.

— எஸ். சந்திரமௌலி

படங்கள் : 68, 69

பிடித்த பாட்டு வகுநா... போது 'லிப்' ஆயிக்கு....!

தேவியைத் தாண்டிப் போன
நிலை திரைப் படகுகளிருந்து பாடல்
களை ஒலிபரப்பப் போவதாக அதிலிப்
பயக் கேட்டதுமே அதுவரைத்துக்கு
விடுப்பு எடுத்துக் கொண்டு விட்டேன்
என்றால் பாகுங்கள்...! அன்று முழுமையான
வரலாற்றின் அருதியேயே உட்கார்ந்து
கொண்டு. ஒரு பரட்டு விடாமல் கேட்
தேன்...

- இப்படி ஒரு ரகிசர் சென்னை
காணொலியின் வர்த்தக ஒளிபரப்புக்கு
சுமந்தம் எழுது அக்கடித்ததைத் தான் அந்நகர்
ஒளிபரப்பினார்கள்!

தொழிலை தவிர்த்தால் செலவாகிப் போய்விட்டால் போட்டி ஆயிரம் ரூபாய் வரை வசூலிக்கும் வாய்ப்பு உண்டாம். எனவே அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் தவிர்த்தால் போட்டி ஆயிரம் ரூபாய் வரை வசூலிக்கும் வாய்ப்பு உண்டாம். எனவே அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் தவிர்த்தால் போட்டி ஆயிரம் ரூபாய் வரை வசூலிக்கும் வாய்ப்பு உண்டாம்.

— **July**

மலிச்சாமி இருப்பிடம் பிடிவை
நீண்ட தூரத்துக்கு இருந்து. ஆர அமரப்
புலகையைக் கவனித்தான். அவன் இருந்த நிலை
யில் பிடிப் புலகை தூயவாதாகக் கமழ்ந்தது.
இனி அவனுக்குத் தன்பாக்கெய்திடமிருந்து
விடுதலை. எலிப் பொறியிலிருந்து அவன்
தப்பி விட்டான். அந்த இடத்துக்கு ரங்கன்
வந்து கூடகாரித்து. மலிச்சாமி இது நான்
வரை அனுப்பித்தனபெய்வாய் அனுப்பிக்
கப் போகிறான். இனிமேல் மலிச்சாமியின்
பணம் பறிபோகாது. அவனுடைய திரைப்
பைலிலும் தொப்பிக்குள்ளும் ஒ ன் ி து
வையத்த பணம் தனத்தின் கைக்குப் போகா
மல் பத்திரமாக இருக்கும். அவன் மேலும்
தூறு மில்லி இருதூறு மில்லி குடிக்கலாம்.
இங்கடம் போல் மிளகாய் பற்றி கடிக்க
லாம்.

அன்று அவன் கழக்கத்துக்கு ஒரு மணி
நேரம் முன்பாகவே ஆயிக்கு வந்து. கைத்
திக்கு எதிரே நின்றுான். தானைய மருமகன்
ரங்கன் சொர்வாய் ஒரு மூலையில் தலை
தாழ்த்தி உட்கார்ந்திருப்பது அவனுடைய
கண்ணில் படவில்லை.

"என்சப்பா மலிச்சாமி தாயே முக்கா
லுக்கே வந்துட்டே?" என்று கைத்தி கேட்
டான்.

"உன்னாலே ஒரு காரியம் ஆயினம்.
கைத்தி அம்மா!"

"எவ்வளவு தூரம் சொல்றது அம்மா
பாட்டிசெய்வாம் என்னைக் கூப்பிடப்
பட்டாய்னு? என்ன வேணும்?" அவன்
அவனை அழைக்கும் விதத்திலேயே தன்
வயது அதிகமாயி விடுவதாகக் கைத்திக்குப்
பட்டது.

"மன்னிக்கக் கூடாதுய்யே..."

கைத்திக்குக் கோபம் வந்தது. அவன்
என்ன மலிச்சாமி கொஞ்சக் கூடிய அழத்
தையா? பொறுத்துக் கொண்டான்.

"என்ன வேணும்? அதைச் சொல்லு."

"ஒரு அப்பளிகேசம்."

"எதுக்கு?"

"அட்வான்சு!"

"எதுக்கு?"

"பொண்ணு கலியாணத்துக்கு. ஆவிரம்
ருபா."

"அடப்பாவி!"

"ஏன் மிஸ்ஸர்."

"உன் பெண்ணுக்குத்தான் கலியாணம்
ஆகிடுத்தே? ஏற்கெனவே அட்வான்சு
லாக்விடுக்கியே?"

"அதைபெய்வாய் கண்டுக்காதே.
மிஸ்ஸர்."

"ரமணி கண்டிப்பா திபாரிக் செய்வ மாட்

டான்."

"அப்ப இன்னா செய்வறது?"

"பேசிற ஏதானும் காரணம் சொல்லு."

"இன்னா சொல்றது?"

"பெண்ணுக்கு வனகாப்பு, சீமந்தம்னு
சொல்லு."

"ஐயோ ஆத்தா! அது வேணாம். விடு
சிப்பேர் பண்ணன்னு எழுது" என்றான்
அவன்.

"முதலானி கொடுப்பார்க்கு என்ருத்
தோணமை."

"தீ எழுதும்மா... கூடப் அடியம்மா."

"சரி போ... தானைக்குக் காலையிலே
வந்து முதலாளியைப் பாரு. ரமணி புக்கம்
போகாதே."

"சரி மிஸ்ஸர்."

"மலி!"

"என்ன மிஸ்ஸர்?"

"ரங்கனுக்குக் கலியாணமாம். அவனும்
சொல்லுமே... நீயும் சொல்லுமே."

"இன்னத்தை அம்மா சொல்றது?
அவனும் ஒரே புடியா திக்கறான். என்
பொண்ணும் ஒரே அடியா திக்குது!"

"இது அடுக்குமா. மலி?"

"தான் இன்னா மிஸ்ஸர் செய்வேன்?
என் பொண்ணு... பொண்ணா அவ?
பேயி... வேணாம்ன்னேன்.. சரிதான்
போவாக்குது."

"ரங்கன் மாட்டிக்கிட்டான்." என்றான்
கைத்தி. பிறகு. "என்னிக்கு?" என்று கேட்
டான்.

"தயார் கைதிலும் கொல்ல வேணாம்!"

"சரி."

"இந்த பென்னிக் கிறமை."

"தாது தான்தான் முழுசா இருக்கு. ஏன்
இன்னும் தோட்டை வைக்கவே?"

"தோட்டைசெய்வாம் கெடையாது. கைத்தி
மிஸ்ஸர். தீ கூட வரத்தாலுமே."

"கடன் அபிவிருத்திக்கு மட்டும் நான்
வேணும். இவ்வே?"

மயில்சாமி சிரித்தான்.

மூன்று மணிக்கு ரமணி ரங்கனை அழைத்தான். அவன் மெனன்மாய் நின்றான்.

"வா என்டட!"

எங்கே என்று ரங்கன் கேட்கவில்லை. ரமணியைப் பின்பொடர்ந்தான்.

இருளும் தெருவுக்கு வந்தார்கள். அவர் களுடைய காரியாலயக் கட்டடத்துக்குப் பக்கத்துக் கட்டடம் ஏற்கெனவே முழுதும் இடிக்கப்பட்டு விட்டது. புதிதாக நவீன மயில் ஒன்று வரப் போகிறது. அதற்கான அஸ்திவார வேலை இன்னும் ஆரம்பமாக வில்லை. வெட்ட வெளியாகக் கிடந்தது. அங்கே ரமணி சென்றான். நிழலில் நின்றான்.

"ரங்கா!"

"சொல்லுங்க ரமணி சார்!"

"நான் உனக்கு ரொம்ப வேண்டியவன். உன் நல்லது, பொல்லாத்து எல்லாத்திலும் அக்கறை காட்டறவன். நீ என்னன்னிக்கும் குறைவில்லாம வாழணும்னு ஆசைப்படறவன்... எனக்கு என்ன உதவி எப்பத் தேவைப் பட்டாலும் செய்பத் தவாரா இருக்கிறவன்... என்ன, இதைபெல்லாம் நீ நம்பறியா?"

"சத்தியமா நம்பிறேன், ரமணி சார்!"

"அப்ப மயில்சாமி பெண் தனத்தை மறந்துரு."

"ஏன் சார்?"

"அவகிட்டே நல்ல குணம் எதுவும் கிடையாது. அப்பனோட இன்னும் மல்லுக்கு நிக்கறவ. ஊர் கத்தறதுதான் அவ வேலை."

"எனக்கு அவனைப் பிடிச்சிருக்கு."

"அதான் இப்படித் துடிக்கிறே!"

"அவனுக்கும் என்னைப் பிடிச்சிருக்கு..."

"பணத்தை நீட்டற ஏந்த ஆம்புனையை யும் தனத்துக்குப் பிடிக்கும். கண்ட. கண்ட. கண்ட. சிரித்துக் கும்மாளமடிக்கிற கழுதை அவன்."

"அவனை நான் கட்டிக்கக் கூடாதுன்னு தானே, ரமணி சார் அவனைப் பத்தி இப்படிபெல்லாம் பேசறீங்க? நீங்க சொல்ற மாதிரியே அவ இருந்திருக்கலாம்... ஆனா இப்ப அவ, என்னைப் பார்த்ததும் மாரிப் போகிருக்கா..."

"ஆமாம், நீ பெரிய மண்மதன்! மண்டயா, அவ உன்னைக் கட்டிக்கப் போறதில்லே... உன் பணத்தைக் கட்டிக்கப் போறா! உன் மாதக் பண்பாத்தை மட்டும் இப்பாணு நெனைக்காதே! நீ சேர்த்து வைச்சிருக்கிற அத்தனை பணத்தையும் முழுங்கி ஏப்பம் விடுவா! நான் சொன்னதைக் கேளு, எனக்குக் கலியாணம் பண்ணிண்டுதான் ஆகணும்னு இருந்தா, நான் ஒரு நல்ல பெண்ணாத் தேடிறேன். தனம் வேண்டாம்."

முதல் முறையாக ரங்கனுக்குக் கோபம் வந்தது. ஆனால் பாலிஸமான கோபம். கண்ணாடி பொருபித் தீர்த்தான்.

"நான் சொன்னது எதுவும் உன் காதில் ஏறிவிடுகாது?" என்றான் ரமணி.

"ரமணி சார், நீங்க தெய்வம் மாதிரி... எம்பேரிலே சாயன் போடாம என்னை வாழ்த்துங்க."

"நான் சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லிட்டேன்."

"இந்த ஒரு விஷயத்திலே உங்க பேச்சுக்கு எதிரா நடக்கிறேன்னு என்னை கங்க மனசிலேந்து ஒதுக்கிடாதீங்க, ரமணி சார்!"

"உனக்கு இப்ப பணம் தேவைப்படுது இல்லை?"

ரங்கன் மெனன்மாய் அவனைப் பார்த்தான்.

"எய்வனடி?"

"ஆமாம்."

"ஆபீசிலேத்து கடனா வாங்கித் தரேன். மாசா மாசம் அம்பது அம்பதாக் சுழிக்கிற வாங்க!"

"அப்ப...?"

"எதுக்கு இப்பவே உன் பங்கப் பணத் திலே கை வைக்கிறே... இருக்கே இருக்கு, தனம் வந்ததும்... அவ பார்த்துப்பா" என்ற ரமணி. "வா, ஆபீசுக்குப் போகலாம். ஒரு அபிவிருத்தி எழுதித் தரேன். அதிலே கையெழுத்தை மட்டும் போடு, போதும்..." என்றான்.

"சரி ரமணி சார்."

"இந்தக் கையெழுத்துக்கு அப்புறம் உன்"

பி.வி.ஆர்.

தலைவியுமுத்து எப்படி மாறப்போதுதோ?"

ரமணிவின் வார்த்தைகளை ரங்கனால் சிவத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. இருப்பினும் வலு இழந்து போயிருந்த அவன், மெனமைய அவனுடன் நடந்தான்.

1984 - டிசம்பர் 12 - வெள்ளி

கூத்தசாமி கோவிலில் பத்தே நிமிடங்கடையில் திருமணம் நடந்தது. பெண்ணும் பிள்ளையும் மாலை மாற்றிக் கொண்டார்கள். ரங்கன் மலிகள் கதிரை எடுத்தான். ரமணி அருகே சென்றாள். சாஷ்டாயக்மாக துணைகொடுத்தான். அவனுடைய கண்கள் கனத்தன.

தனபாக்கியம், முகத்தையே அடிக்கும் கதா நிறப் புடைமையிலே, பொறுமை இழந்தவளாய் ரங்கனைப் பார்த்தாள். ரமணி பார் என்று தந்தை மலிக் சாமி மூவமாக ஏற்கெனவே தெரியும். ஆனால் ரங்கன் ஏன் ரமணிவிடம் இயல்வளவு பகிர்ந்து கொடுத்த வேண்டும்?

"போய்த் தானியைக் கட்டு.. இனிமே இதை என்னால் நிறுத்த முடியாது!" என்றான் ரமணி.

ரங்கன், 'கல்யாணமானவன்' என்று நினைத்து உயர்த்தான்!

அன்று இரவு எட்டு மணிக்கு மயில்சாமி, தன் பெண்ணையும் மருமகனையும், ஓட்டலுக்கு அழைத்துச் சென்றான்.

"மருமகப் புள்ளே, இது என் செவுலு, வறிய முட்டை துண்ணு!" என்றான்.

ரங்கன் நுண்ணான். சிறிது சாப்பிடுவதற்குள் வறிய நிரம்பி விட்டதாகப் பட்டது. மயில்சாமி, யாரையும் லட்சியம் செய்வாமல் சாதத்தால் மேட்டுரி கட்டி, சாய்பார் சத்தைக் காவிரியாக்கினான்.

தனத்தால் எதுவுமே சாப்பிட முடியவில்லை. ரங்கனுக்குக் கவலைவாக இருந்தது. அன்று மத்தியானமும் அவன் சாப்பாட்டில் பற்று இல்லாமல் இருந்தான். இப்போதும் சாப்பிடாமல் இருக்கிறான். ஏன்?"

"தனம்!" என்று ரங்கன் ஆழப்பித்தான்.

"என்ன?"

"பரிக்கவல்லா?"

"பரிச்சா துன்னிக்குக் காட்டேன்? வா, நாம சூட்டுக்குப் போலாம்."

"அப்பா?"

"அது இன்னிக்கெல்லாம் துன்னிக்கிட்டே இருக்கும் தீ வா, போகலாம்."

இருவரும் விட்டை நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள்.

மயில்சாமி கண்டுகொள்ளவில்லை.

விட்டை அடைந்ததுமே தனத்துக்குக் குமட்டிக் கொண்டு வந்தது. கவரைப் பிடித்துக் கொண்டு, கண்கள் செருக நின்றான். வறியத்தில் ஏற்பட்ட பிரளயம் வாய் வழியாகக் கொண்டுவந்தது.

ஒரு காத உலக நோன்பின் பேரது பரிந்துப்பம் எத்தகையது, தாகத் துடிப்பு எப்படிப்பட்டது என்பதை வெல்லாம் அனுபவித்து உணரும்போது, பரிவாலும், தாகத்தாலும் வருத்தம் ஏழை, எளியவர்கள் மீது அன்பும், கருணையும் ஏற்படுவது இயல்பேயாகும். அவர்களின் துன்பத்தில் பங்கு கொள்ள மனம் விழுந்தது. எவ்வெதன் முல் மிடுகன் ரமணன் நோன்பு நாட்களில் ஏழை, எளியவர்களுக்கு வாரி வழங்கி

"தனம்.. தனம்.. என்னாக்க.. ஓட்டிப் சரியில்லையா.. கொல்லு, தனம்! டாக்டரைக் கூட்டியாரட்டுமா?"

அவன் "வேண்டாம்" என்று தலையாட்டி விட்டு, தீண்ட நேரம் மெனமன் சாத்தான். பிறகு -

"தீ இப்ப என் புருசன் இல்லை?"

"ஆமாம். என்ன சத்தேகம், தனம்?"

"இதைப் பெல்லாம் தன்னி ஊதித் தன்கி, தொடைக்கடறியா?"

"தீ மொதல்வே அங்கே ஓரமா உட்காரு, தனம்."

"சுலியா தொடச்சாத்தான் நாம படுக்க வாமி!"

"இதோ!"

தலையணையில் தலை விழுந்ததும் தனம் தூங்கி விட்டான். பல நடவை விரல் நடுக்கத்துடன், அவனுடைய முகத்தையும் இடைமையும் ரங்கன் நெருடினான். அவன் உடம்பு அசைவடியில்லை.

அவனுடைய முதல் இரவு இப்படியா முடிய வேண்டும்?

மியுநான் காலை எட்டு மணிக்கு மயில்சாமி வந்தான்.

"தம்பிரி!"

"என்ன மயிலு?" ரங்கனுக்கு 'மாமா' என்று அழைக்க வரவில்லை.

"தும்என் கொண்ணும் இங்கே இருக்க, நான் போறேன்."

"எங்கே போறே?" என்றான் தனம்.

"இனிமே நான் ஆய்கலேவே தங்கிக்க வாய்னு இருக்கேன்."

"துட்டு குடுத்துட்டுப் போ!"

"இதோ உன்னைக் கட்டிக்கிட்ட புருசன் இருக்கான்.. இனிமே அவன்விட்ட வாங்கித் தீ!"

சொன்ன மயில்சாமி, ஒரு சிறு பெட்டியை எடுத்தான்.

"அது எம் பொட்டி. தொடாதே" என்றான் தனம்.

"தீ புச்சா ஒண்ணு வாங்கிக்! தம்பிரி, எம்பொண்ணுக்கு நல்ல பொட்டியா வாங்கிக் கொடு, என்று கூறிய மயில்சாமி, தனக்கு இருந்த ஒரீடு துணிகளைப் பெட்டியில் அள்ளிப் போட்டுக் கொண்டான்.

"போன் மாசத்து தொடக்கலியே

மகிழ்ந்தார்கள். "நோன்புப் பெருநாளை" வேளையைத் திருநாளாகவும் கொண்டாடி மகிழ்ந்தார்கள்.

தக்கோலம் அ. முஸ்தபா.

பாக்கி!" - தனம்.

"மருமகப்பூர்னை குடுப்பான்!" என்ற மயிச்சாமி. "வாரேன் தம்பி! எம் பொண்ணை நல்லாப் பார்த்துக்க... நான் அப்பப்ப வந்து அவனைப் பார்த்துக்க வேன்!"

அவன் பொண்ணும், "போன மாசம் அறுபது ரூபா. இந்த மாசம் அறுபது ரூபா கொடக் கூலி கொடுக்கணும் என்றான் தனம்.

"கொடுத்துடலாம்."

"ஆட்டேதும்மாத்தான்னு அரிதி இல்லை... ஒரு புட்டி கில்லாவில் இல்லை... அல்லாம் வாங்கியாகணும்..."

"வாங்கலாம்."

"பணம் எவ்வளவு வைக்கட்டிடுக்கே?"

ரங்கன் கணக்குப் பேசட்டுப் பார்த்தான். ஆபீசில் கடனாக வாங்கிய ஆயிரத்தில் முப்பது ரூபாய் பாக்கிவிருந்தது. வேட்டி, புடைவை, தங்க முலாம் பூசிய பித்தளை நகைகள், மாலை மற்றும் கோவில் செலவுகள் எல்லாமாகப் பணம் குறைந்து விட்டது.

"இப்பச் செலவுக்கு எவ்வளவு வேணும், தனம்!"

"இத்தரவு கொண்டா?"

"இத்திரா?"

"ஏன் வரையைப் பொனக்கிறே? ரெண்டு வேளை நான் பொங்கிப் போடத்தாலே!"

"மாசா மாசம் இத்தரவு ஆகுமா, தனம்!"

"இன்னா சம்பளம் வாங்கறே நீ?"

"நாநூத்தம்பது கொடுக்கறாங்க."

"நெறையப் பணம் சேர்த்து வைச்சிருக்கேன்னு அப்பா சொல்லிச்சே?"

"கொஞ்சம் இருக்கு!"

"இப்ப நான் உன் பொஞ்சாதி! என்னைவிலே நீ அவ்வாம் சொல்லணும்."

"மூலாயிரம் ரூபா இருக்கு." என்ற ரங்கன். "பிச்சட் டெபாசிட்" பற்றிக் கூறவில்லை.

"அப்ப நடு ஆயிரம் எடுத்து வா, எனக்குப் பொடவை, ரயிக்கை, பாடி, பாவாடை வாங்கணும்."

"ஆயிரமா?"

"ஆமா. ஆயிரம்தான். பொண்டாட்டி வெட்டா புருசன் வாங்கித்தருவான்? ஒனக் காத்தோண வாணாம்?"

தேற்று இரவு முக்கி முன்கிய தனமா

இப்போது இப்படி முரட்டுத்தனமாகப் பேசுகிறான்? போன ஞாபிற்றுக்கிறதும் அவனுடைய உடலை வருடிவிட்ட தனமா இப்போது கண்ணத்தில் அடிப்பது போல் சாடுகிறான்.

"ஆயிஸ்வேர்த்து திரும்பி வரறப்ப கொண்டு வாரேன்."

"எப்ப பணம் எடுப்பே?"

"பன்னிரண்டு மணிக்கு."

"நான் அங்கேயே வந்து காங்கிக்கிறேன்."

"ஏன் தனம்?"

"எனக்கு இன்னிக்கே பொடவை எடுத்தாகணும்."

ரங்கனுக்கு எதிர்த்துப் பேசத் தைரியம் முனைக்கவில்லை. அவனுடைய போக்கி வேலையெ நாட்கள் சென்றால், ஒரு வேளை அவனுடைய வார்த்தைக்குத் தனம் கட்டுப்படுவான் என்ற நற்பாளை உண்டாவினது. ஆயிரம் ரூபாயை அவன் கறந்து வாங்கிக் கொண்டானாம். தனம் வஞ்சனை செய்யாமல் வீட்டுக்கு வேண்டியவற்றையெல்லாம் வாங்கிப் போட்டான். அவனுக்கு நல்ல சாப்பாடும் கிடைத்தது.

இரண்டு மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு அவன் அவனிடம் கேட்டான்.

"உனக்கு வயிறு கொஞ்சம் பெரிசா இருக்கு, இல்லை?"

"ஆமா."

"உன் அழகு இன்னும் அதிகமாத்தெரியணும்னா, உன் வயிறு குறைப்பணும். சாப்பாட்டாக குறைக்கப் பாடு."

"வயிறு தானாக குறைந்தும்."

"அப்படியா?"

"ஆமா. நீயே அசந்து பூடுவே!"

"வினக்கை அணைக்கட்டுமா?"

"இன்னும் அணைக்கவே?"

இருட்டில் அவளை அவன் அணைத்துக் கொண்ட போது, "யோய், நீ நொஞ்சானா இருக்கேய்யா... ரெண்டுமாசத்திலேநீ கொழு கொழுன்னு ஆகணும்!"

"தீபோடறசோத்திலேவலந்துகணக்கா ஆகிட மாட்டேன்?"

அவன் அவளை இறுகப் பற்றிக் கொண்டான்.

"எனக்குத் தூக்கம் வரது!"

அவன் தன் கைகளைத் தளர்த்தினான். அவன் மெல்லிய குறட்டையுடன் தூங்கிக் கொண்டிருந்த போது, ரங்கன் விழித்திருந்தான்.

ரமணி கண்ணெதிரே நோன்றினான். இவனைத் தய்யானம் செய்து கொள்ளக்கூடாது என்று ரமணி ஏன் உபதேசித்தான்?

கேள்வியே ஒரு பெரும் கனமயாக மார்வப் தாக்கியது.

(தொடரும்)

**பெண்மையோடு
கலந்துவிடுவீர்..!**

**பல கூடாப்பீய் நின்று கொண்டிருந்த
நீங்கள். எதிர்நிலையில் சென்ற ஸ்கட்
டரைப் பார்த்துத் திடுக்கிட்டாள்.**

சாட்சாத் நேரத்தான்!

கையை மலித்தி மணி மையப் பார்த்தான்.
மாலை துத்தேகாணை தெருங்கிக் கொண்
டிருந்தது. கல்லூரி முடிந்து விட்டுக்கு மா
மல், மயங்கி ரோட்டியில் எங்கே போகிறான்?
பளிச்சென்று மின்னலாய் ஏதோ கூக்
கிறது.

**ஸ்கட்டர் பின்னால் யாரோ பெண் சா
கார்த்த மாதிரியில்லை?**

அடிவாரத்திலிருந்து ஒரு கைதக் கோளம்
தெருக்கக் குழியை அடைக்க முயல். கடலின்
தரம்பு மணம் வக் கேட்கிறததை யாரோ
கூறுகிற விட்டது மாதிரி வெவ்விவ்வது.
ஸ்கட்டர் சென்ற திசையைப் பார்த்தான்.

நேரத்தான் பின்னால் ஒரு பெண்ணை
அழைத்துக் கொண்டு போகிறான்! கல்லூரி
கமீஸ் அணிந்து துப்பட்டா காற்றில் பறக்க
கவரின்மைய் அமர்த்திருத்தான். தங்க
வளர்த்தியாள் பெண் மென்று பார்த்த
மாத்திரத்திலேயே புரீந்தது.

மனம் கலங்கி விட்டுக்கு வந்து சேர்த்தான்
நீங்கள்.

"ஏம்மா, எப்படி யோ இருக்கே?" என்று
கேட்ட பூமாவிற்குப். காம் முதலாமாண்டு
படிக்கிற பெண் - பதில் சொல்லாமல்
சோபாவில் சாய்ந்து கொண்டாள். பத்தாய்
வகுப்புப் படிக்கிறவதா, முயற்சியாய் விட்டுப்
பாடம் படித்துக் கொண்டிருத்தான்.

பத்து வகுப்புகளுக்கு முன்னால் பதி
னோரு வயது நேரங்களும் எந்த வயது
பூமாவையும் குழந்தை வதானவையும் விட்டு
விட்டுக் கிவ திடீர் மானிய ஹார்ட் அப்
டாக் கில் கணவன் பளிச்சென்று குறித்து

விழுத்ததும், கணவனின் அலுவலகத்தில்
கருணைமீன் பேரில் அவளுக்கு யோனை
கொடுத்ததும்... அன்று முதல் இன்றுவரை
அவள் வாழ்க்கைமீன் ஆதாரம் நேரணல்
கவா? அவன் வளர்த்து குடும்பக் கமையை
எற்கத் தேரன் கொடுப்பானென்ற எதிர்
பார்ப்புத்தானே அவளை இயக்கிற்று?
"...இன்னும் பத்துப் பன்னிரண்டு வருஷம்,
ஒடிப் போவிடுங் நீங்கள்! நேரன் படிக்கட்டு
வேண்டியது தேர்த்துட்டானா. குடும்ப
தாத்தத்ததை எடுத்துண்டுட்டுப் போறான்!
ஹா! கதா, கல்யாணம் ஹா! ஹா! ஹா!
தடக்கும்... தங்க பெண்ணாய்ப் பார்த்து
நேரணுக்கு முடிக்கட்டு. அதுவேதான் உன்
சாபத்தியதும் குடும்ப முன்னெற்றதும்
இருக்கு..." என்று உறவினர்கன் கூறியது எல்
வதையு தெம்பாவிருத்தது!

அன்று முதல் இன்று வரை நேரணைக்
கண்ணும் கருத்துமாக வளர்த்து வருகிறான்!
கம்ப்யூட்டர் என்ஜினியரில் ஆசைப்பட்டா
மென்று. தாற்பதாமிரம் குபாணைக் கொடுத்
தது உனியார் என்ஜினியரில் கல்லூரியில்
பேர்த்தது அவன் நிர்ப்பதிக் காத்தானே?
அவனா இப்படி? சார்த்தப் பெண்! ஸ்கட்.
டர் பின்புறத்தில் சேல் உரிமை,
புடம்...? எத்தனை தாளாய்ப் பழக்கம்? இது
என்ன பழக்கம்?

வயிறு கலகலத்து அச்சம் புரண்டது.
காதல், சித்தம் என்று ஏதாவது மாயச்
கழலிக் சித்திமீதுப்பாரணோ? கடைசி
வகுஷப். பாடகை சேயத்தில் கண்ட திணை
குகன் மலத்ததை அடைக்கலித்ததாய். படிப்பு
என்ன ஆதும்!

பார்த்த சினிமாக்களும், படித்த கதை
களும் அக்கறுத்தின.

அழகாய் இருக்கிறான். என்ஜினியரில்
படிக்கிறான் என்று அத்தப் பெண் வணைத்
துப் போட்டுவிட்டதோ? அவ்வளவு பல
விண்ணா நேரன்? குடும்பப் பாத்ததை மீறி
விட முடியுமா, அவனாய்?

...தம்ப முடியாது. இந்த கயதில் பெண்
யோகம் அழகம் வளர்மை மிக்கது. இப்படிப்
பழகினான் மனம் எப்படி ஒரு திணைப்பதும்?

கல்லூரி விழாக்களில் இருத்தது. உல்
லாசப் பவணத்தில் இருத்தது என்று அவ்வப்
போது புனைப்படங்களைக் காட்டுவான்
நேரன்.

"...அம்மா இது எஸ்தர்... இவபேரு கல்
யான். இவன் ரகுதாத். சினிமா கடைரக்ட்
ரோட பவன்... இவ தர்மதா... இதோ இவ
பேரு குபா. வெரி இன்டர்விஜன்ட்..."
என்று ஒய்லொகுலாய்க் காண்பிக்கிற
போது இவன்குடில் கிவபெண்கள் நிற்பது
கண்டு உள்னாக் கலங்குவான்....
"கொஞ்சம் தன்னி நிண்ணாத்தான் என்ன?
தோனோட தோன் உரதாரப்பல திக்கணு
மா?" என்று உறுத்தும் மனத்தைக் காட்
டாமல், புன்சிரிப்புடன் புனைப்படங்களைப்

ஜெயமகன்

பார்ப்பான்.

அப்போதே தாருக்காய்த் தடை விதித் திருக்கலாமோ? சகலமாய் எடுத்துக் கொண் டது. இப்படி மூன்றிப் போய்விட்டதோ?

தான் பள்ளியில் படித்த நாட்களில் அங் வளவு கண்டிப்பாய் இருந்த காலத்திலேயே, வீடுநிலைய மனிதர்கள் இருக்கும் போதே, ஒருவரும் அறிவாமல் அடுத்தவின் மனைகக் கடைக்காரர் மகனைக் காதுவிட்டு விட்டா லிட்டு ஒடிப்போன, எதிர்ப்பிட்டு மண்பக் காரர் பெண் மாதுரிதின் நினைவு வந்ததும் தடுக்கிப் போனான் தங்கம்.

இவ்வளவு கண்டிப்பையும் மீறி ஓர் ஆணும் பெண்ணும் கவர்ந்திருக்கப்பட் டிருக்க முடியுமானால், அதைவிட தடப்பது அம்பலத்தில் விவாதிக்கப் படும் இந்தக் காலத்தில் எதுதான் சாத்தியமில்லை?

மனம் மறுகிறது.

மீரன்ஸ் மயங்கிய, நேரத்தில் கைட்டர் உள்ளே நுழையும் சத்தம் கேட்டது.

...உதவியேனில் கொஞ்சம் வேண்டு, என் பிரண்டுக்கு மாறேது செட்டியாவிருக்கு. இன்னிடேஷன் செலக்ட் பண் ணப் போகிறதென்...."

சொல்லிக் கொண்டே தனது அறைக்குச் சென்றதேனைக் கண்ணிமைக்காது பார்த் தான் தங்கம்.

இன்னிடேஷன் வாங்கப் போகிறது தானாமே? ஒரு பெண்ணுடன் கைட்டரில் போனதைக் சொல்லவில்லையே? மறைக் கிறானே? உனத்தில் கன்னம் புதுத்து லிட்டதே? அந்தப் பெண்ணைத்தான் கங் யானம் செய்து கொள்வேன் என்று பிடி வாதம் பிடிப்பானோ? படிக்கிறபோதே பைபனைக் கவர்ந்திருந்து விட்ட பெண், திருமணத்திற்குப் பிறகு தன் குடும்பத்திற்கு உழைப்பதை அனுமதிப்பானா, என்ன?

குமுறி அழுவேண்டும் போல் துக்கம் எழுந்தது.

பார்பா அவர்? என்று நெருக்கு நேர் கேட்டு விட்டால் என்ன என்று நொன் றிறது. சற்று நிதானித்தான். தடப்பனில்லாத பின்னை, தான்தான் இந்த விட்டின் மூலக் புருஷன்' என்கிற சகோயுடன் வளர்ந்திருக் கிறவன். நேருக்குநேர் கேட்டு, அவன் சகோ வையத் தாக்கி, அதனால்கிணைய ஏடாகுட மாலிவிட்டால்?

'இது மூன்றில் விழுந்ததுணி, விழாமல் எடுக்க வேண்டும்' என்று தீர்மானித்துக் கொண்டான்.

ஆனாலும் அடிவயிறு கலங்கியதைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை.

நீசுட்டன் கையால் ஒடின.

காலையில் சீக்கிரம் போவதும் மாலை யில் தாமதமாய் வருவதும் நேரன் பெரிதும் மாறிவிட்டிருந்ததாகத் தொன்றி வது தங்கத்திற்கு.

இதற்கிடையில் தகைக்கடைதில் ஒரு பெண்ணுடன் திரைகாப்பார்த்ததாக உடன் பணிபுரியும் சிதேவித் கூறியதும் தடுக்கிப் போனான். பணம் செலவு செல்லுமளவுக்கு வந்துவிட்டானா? ஒரேயின்னை கேட்டுநான் என்று கண்களாமல் பணம் கொடுத்தது இப்படிச் செலவு செய்யலா? இதற்குமேல் முற்றிவிட்டால் விபர்துறையிலிருமே? எப்படி நிறுத்துவது? எங்கே விசாரணையைத் தொடங்குவது?

ஒருதான் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது, அவன் உன் மனத்தை அறிவதற்காக, கல்லூரி மாணவ, மாணவியர் காதுவிப்பதை வண்டையால் விமர்சித்த போது, அவன் சொன்ன பதில் அவனைக் கலக்கிறது.

... காது, கல்யாணம் அப்பனங்கற கைப் பத்தினை காண்பெய்யுடையே போன ஜென ரெஷனுக்கும் இந்த ஜெனரெஷனுக்கும் அடிப் படையிலேயே நிறைய, வித்தியாசம் இருக்கு. இந்த ஜெனரெஷனோட பிரச்சனைகளை, போன ஜெனரெஷனைச் சேர்த்தவங்க ணோட அனுபவங்களாலே அளவிடறதோ, மதிப்பிடறதோ தப்பி... வெவ்வேள் ஆர் டிப்பரன்ட்...."

எவ்வளவு தெளிவாய், தீர்க்கமாய்ப் பேசி னான்? அந்த அளவுக்கு மாற்றியிருக்கிறானா அந்தப் பெண்?

முகம் தெரிவாத அந்தப் பெண் மீது குரோ தம் எழுந்தது.

...அம்மா, அண்ணா யாரோ ஒரு பொண்ணோட கைட்டரிலே வரான்... என்று வதா சொன்னதும், வாரிக்கருட்டிக் கொண்டு எழுந்தான் தங்கம்.

... இவ்வளவு தூரம் வந்துவிட்டதா? விட்டத்தே அமைத்துவரத்துணித்து விட் டானா?

...அம்மா... இவ் பேரு எஸ்தர். என் கிளாஸ்மேட்...

தேரன் அறிமுகப்படுத்தியதும், முகத்தில் எத்த பாவமுமில்லாமல் தலைவணைத்தான். பூமாதான் சீர்த்து வரவேற்றான்.

சிறிதுதேர் அசைக்கரமால மெனனத்

அமரர் கல்வி நினைவுச்
சிறுகதைப் போட்டி - 1990

முடியு தேதி: ஜூன் 15

விவரங்களுக்குச் சென்றவாரக்
கல்வி இதழைப் பாருங்கள்.
அவ்வது அடுத்த வாரக் கல்வி
இதழைக்காகக் காத்திருங்கள்.

நிற்குப்பின் "தாரை சொல்லுக்குமா?" என்று திரை அந்தப் பெண்ணிடம் கேட்கவும், "வேண்டாம் திரை... தாரை சொல்லிடுறேன்" என்று திணுங்கிய எந்தையர் அழமையப் பார்த்தான் தங்கம். எரிமலை வாய் வெடிக்கத் தக்க தருணம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

".....ஆண்டி! ஒரு ரீக்யெண்ட்... அடுத்த மாசம் எனக்குக் கல்யாணம். என் 'வுட்டி'க்கு ஒரு சஸ்பைரி செட் ப்ரெசென்ட் பண்ணலாமனு இருக்கேன்... தங்கம் கவரா செலக்ட் பண்ணுமாம்... அதுக்காக ஊப்பிடுப் போகலாமனு திரைணக் கூப்பிட்டா. கரமான்டுக்குறான் ஆண்டி! திரைக்கு எக்ஸ்யெண்ட் கவர் செல்ஸ் உண்டு... ஹைலி சன்டடித்... என் கல்யாணப்பதினிக் செலக்ட் பண்ணிக் குடுக்கது திரைந்தான்... மாரகுவெல் துணை... எல்லாரும் ரொம்ப அப்சிடி யெட் பண்ணினாங்க... வெட்டிங் தெவெல் ஒண்ணு செலக்ட் பண்ணிக் குடுத்தான் பாரங்க... சிம்பிள் ஸ்பன்டாஸ்டிக்!... அதுனாலேகப்பிட்டா, ரொம்ப அபுட்ரான். பர்டீசை இருக்காம். படிக்காமெயே சென்டம் வாய்குவான்... பனீன் கரத் சொல்லுங்க ஆண்டி..."

சின்னக் குழந்தையானிக் கண்கள் பிடித்துக் கொண்டு அந்தப் பெண் கெஞ்சக் கெஞ்ச, பிரசிப்பின் உச்சத்தை விரைவாய் எட்டவானான் தங்கம்.

"....அம்மா, தான் சொல்றதைக் கேளு... இவனுனி செலக்ட் பண்ண ஆறு மணி நேரம் ஆறும். துறு கடை ஏறி எறங்குவான்... எனக்கு தெக்குட்டிக் 'எம்டெக்' என்ட்ரான் எக்ஸாம் இருக்கு. தெறையப் படிக்கணும். ஏத்கெனவே இனிவிடேனுக்கு ஒரு மணி நேரம் அடிட்ட!... அப்பறம் தங்க செலக்ட் பண்ண தாறு மணி நேரம் க்ளோஸ்! எலினிக் பஜார் பக்கம் தான் போனாலே அடிப்பாங்கெனு தெணைக் கெறன்... அகலுக்கு அங்க கல்யாணம் ருக் கியம். எனக்கு என் படிப்பு ருக்கியம். இனிமே ஒரு நிமிஷம் கூட வேண்டி பண்ண முடியாது. என்னாலே.... நீ சொன்னாத தான் தான் கேட்பென்னு, உன் சிபாரிசுக்கு வந்திருக்கான்..."

திரை சொல்வத் சொல்வ, மனத்தது இருக்கிய சத்தெக் எட்டுக்ககி தெறித்து விழுந்தது. அலாநியான நிம்மதி அவனை ஆட்கொள்ள, மனத்தினி பணிய தலை முறை அழுக்குகள் கரைந்து, உருசி, மறைந்து போனது.

".....கல்யாணம்னு சொல்றான்... போலிட்ட ருவா திரை. தானைக்குப் படிக்கக்களாம்..." என்று கண்ணெக்கத் தங்கம் கூறிவதும், எட்டை விரைவ உயர்த்தி திரைணைப் பார்த்துக் கண் சிமிட்டினான் எந்தர்.

அந்தச் சிமிட்டல் இதுவானிருந்தது தங்கத் திந்து.

அருள்வாக்கு

இத்தனை பாவம் பண்ணி விட்டோமே என்று அழவே வேண்டாம். பரபந்தை ஒரே சுண்ணத்தில் தவறாமல் பண்ணும் வந்து இருக்கிறது. அதை எங்கேயோ போய்த் தேடிப் பெற வேண்டியதில்லை. "தாரை உண்டு பண்ணிக் கொண்டு விடலாம். கஷ்டமே இல்லை. இரண்டே எழுத்து. தேவத்தில் உயிர் போகவும், கோவிலில் ஸ்தலானிக் கம் போகவும் வேதங்களின மத்தினிக் ஸ்ரீரத்தனமாகிருக்கும் அதை தாம் என்ன பண்ண வேண்டும்? பெரிசாகத் திரை வம் செத்து அபிஷேகம் பண்ணுமா? திணுக் திணுசன் கதவேதம் சொல்லுமா? மானவசன், தககன் சாத்த ணுமா? ஒன்றும் வேண்டாம். ஒவாமல் வேண்டாத விஷயங்களில் புரண்டு கொண்டிருக்கிற தாக்கைக் கொஞ்சம் அந்தவாய் புரட்டினாகப் போலும்.

பரமேசுவர கங்குபந்தை தாம் பார்த்த முடியுமா? விச்சுறமாக வயத்தாகூட எப்போதும் பார்த்த முடியுமா? இந்த தாமா இருக்கிறதே இதுவும் வாகுசாத் அலனெதான். இதை நினைத்த மாதிரித் திக் தம்மிடம் வரும்படி பண்ணிக் கொண்டு விடலாம்.

அதனால் எப்பொழுதெப்பொழுது குடித்தாறும் 'சிவ' என்ற இரண்டு அஷ்டககணைச் சொல்லி நொக்கமெல் வாம் சிவம், மகனாம், கல்யாணம் தழைக் க் சொல்ல வேண்டும்.

— துக்கரூகு காலுசி காமமோடி ஸ்ரீ சத்திரகோசேத்திர சரஸ்வதி சக்கராகச்சாரி கவாயிகள்.

தியாகராஜர்!

தில்லை,
திட்டிரர்..!

ரம்பராக

மாவும்

"இப்போ தியாகராஜர் கிருதி ஒன்று பாடுவார் பாருங்கள்!" என்பார் பாகவதரடன் அத்திலொன்யமாகப் பழகும் விரிதி.

"ஒரு திட்டிரி கிருதி பாடுவார் என்று நினைக்கிறேன்!" என்பார் இன்னொரு அபிமானி. "ஊறு... கார்த்தாவதான் வித்தானைப் பார்த்துப் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். இந்தத் தியாகராஜர் கிருதியைப் பாடச் சொன்னேன். நீதான் இதைப் பாடலாய்க்கு என்றுமே... கரணத்தில் எப்படி ஸ்வரம் கொட்டப் போகிறது பாருங்கள்!" என்பார் முன்னவர்.

இரண்டும் பாடாமல் வேறு ஏதோ பாட்டைப் பாடுவார் பாகவதர்.

"ஆகா பிரமாதம்! இவர் இதைப் பாடி நான் கேட்டதே இல்லை. நான்தான் 'புது கருப்படியாக' ஏதாவது பாடுங்க சார்னு கார்த்தாவ கேட்டுண்டேன்." என்று பினைட்டைத் திருப்பிப் போடுவார் ரசிகள்.

பாடகரின் இந்த விசிறிகள் வயலின் வித் வான் வாலிக்கும் போது எதைப்போ பறி கொடுத்துப் போல் உட்கார்த்திருப்பார்கள். அல்லது வாய் ஒயாமல் பேசுவார்கள். ஆனால் பாடகர் பாடும் போது இவர்கள் போடுகிற ஆணாவுக்கும் ஆணாணாவுக்கும் ஒரு அளவே இராது.

எல்லா ரசிகர்களிலும் மோசமான ரகம். கொஞ்சம் பாடத் தெரிந்த ரகம்தான். தன் இருக்கையிலேயே உட்கார்த்து கொண்டு, மாருக்கும் கேட்காது என்று நினைப்பீர். அல்லது பலருக்கும் கேட்க வேண்டும் என்பதற்காகவே ஒரு குட்டிக் கச்சேரியே செய்து விடுவார். இவ்வாவது தொலையட்டும். ஏதோ தாளத்தில் பெரிய குரர் என்று நினைத்துக் கொண்டு, கூட்டே தாளம் போட்டுக் கொண்டு வருவாரே அவர் இன்னும் மோசம். இடது கள்ளங்கையில், வலது கையால் ஒங்கி ஒங்கி அடித்துத்தான் போட்டு அல்லது அடித்து விடுவார் பேர்வழி.

இன்னொரு ரகம் இருக்கிறது. இவர் கூடும் பேசிப் பேசிக் கழுத்தறுப்பார்கள். ஆனால் இவர்கள் குறிப்பிட்ட பாகவதரின் கிரோதிகள்! "தோடி, வைரவி, கம்போதினைத் தவிர வேறு ஏதாவது இவர் பாடிக் கேட்டிருக்கிறீர்களோ?" என்பார் ஒருவர்

கிண்டலாக.

"அதுக்கே அபகுத்த ஒரு ஷோட்டுக் கொடுக்கணும். இதைவே எவத்துக் கொண்டு இத்தனை வருஷம் தள்ளியிருக்கிறாரே. ஒரு கூட்டம் நுணர்ச்சல் இல்லா

முதலிலேயே எகையைத் திட்டியிருந்தா இந்த அபவ்யதயியிருந்து கம்பாத்தியிருக்கவாடி!

மலர்" என்பார் இன்னொருவர், ஏன்னை
மாக.

இதற்குள் பாடல் வரையில் பிராணன்
பொகிற மாதிரி அபிநயித்து, கையை,
கழுத்தை வளைத்து, கூட்டத்திலிருந்து
எப்படியோ ஓர் அபிநாய வாக்வி விடுவார்.

"பஸ்... இதுக்குத்தான்! இதுக்கு,
முன்னாலேயே கையைத் தட்டித்
தொலைத்து, மறுபடியும் படுகிற அலையை
விவிருத்து காப்பாற்றிவிடுக்கலாம்!" என்று
அதற்குள் ஒரு கமிஷன் எழும்!

நீண்டகாலமாக ஒரு ரகம் இருக்கிறது.
ஒரே அழுக்கமான ரகம். வாயைத் திறக்
காது. வாயில் வெற்றிவைையைப் போட்டுத்
குதப்பிக் குதப்பி, எப்போது பாகவதர்
கொஞ்சம் 'அறுக்க' ஆரம்பிக்கிறாரோ
அப்போது, பாதி வரிசையில் நுத்து எழுந்து,
உமார் இருபது பிளாடி முழங்கால் முட்டி
களையும் தட்டி இடித்துக் கொண்டே
கடைசி வரை போய் 'புனிச்சென்று
வெளிபே துயிர் விட்டு, சோடாவால்
வானைக் கழுவிக்கொப்பித்து உயிற்று
விட்டு, வெளிபே நிற்கிற அத்தனை பேரின்
வானையும் கிண்டி விட்டு, மறுபடி எல்லார்
முட்டிகளையும் தட்டி விட்டுக் கொண்டே
வந்து இடத்தில் உட்கார்வார். பிறகென்ன?
வெற்றிவைப் பெட்டியைத் திறந்து, பாகவத
னுக்கிக் கையில் வைத்துக் கொண்டு,
வெற்றிவைையைப் பரம கிரத்தையுடன்
பிளந்து, உண்ணாமு தடவி, மடித்துச்
சுருட்டி, வாயில் திணித்துக் கொண்டே,
பாகவதரின் உவரப் பிரமதாரங்களை ரசிப்
பதை விட, நான் வெற்றிவைப் போடும்
அழக்களத்தைத் தாமத ரசிக்கிற மாதிரி
தவையைத் தவையை ஆட்டிக் கொண்டு
வார். அந்த வரிசை ரசிக்களுக்கு, அடுத்த
பந்தாவது நிமிடம் இந்த மனிதர் மறுபடி
முட்டியைத் தட்ட வந்து விடுவாரே என்ற
உவரையதான் இருக்குமே தவிர, பாட்டைக்
கேட்கவே தோன்றாது!

அடுத்த ரகத்தான் பத்திரிகை விமரிசை
கள். மேடையில் பாடும் வித்துவான்கள்
எத்தனை சாகவதமோ, அத்தனை சாகவதம்
இந்த விமரிசைகளுக்கு! உண்மையைச்
சொல்ல இவர்கள் தொழில் ஒரு 'நாலும்
இடம் கொடாது.' இன்றைக்குப் பரவரையில்
எவையோ! ஆனால் இவர் இன்னும் தன்நாகப்
பாடி நாயை கேட்டிருக்கிறேன்!" என்பார்

என். இவர்களுக்கு ததிலிய் மாட்டிக் கொண்
டர்க்கனோ, தொலைநீர்கள். காலமான்,
காலாவதியான வித்துவான்களில்
தொடங்கி, இன்றைக்கு இருக்கிற பாடாவதி
வித்துவான்களின் அத்தரங்க வாழ்க்கை
வரை பேசி, உங்கள் செவிசாவித் திணித்துத்
தங்கள் விடுவார்கள்!

உன்னைதான் நிம்மதியாகக் கேட்க
முடியவில்லை என்று வெளியில் அமைதி
வாகப் பாட்டுக் கேட்கவந்து நின்றால், ஒரு
கும்பலே அங்கே கூட்டமடித்துக் கொண்
டிருக்கும் ஜூனியர், எப்-ஜூனியர் வித்து
வான்கள், ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட வித்து
வான்கள். இதை விதப்பணர்கள் போடத்
தெரியாமல் இசைவின் இலக்கணம் மட்டும்
தெரிந்தவர்கள் என்று ஒரு கும்பல். இவர்
கள் விமரிசைத்ததை விட இன்னும் மேலா
மாகப் போட்டுக் கொடுக்கிற வித என்று கிழித்து
விடுவார்கள் - பேச்சில்.

"...பாகவதர் சபா கேர்டரிவைச்
சென்ட பாக்கெட்டியை வைத்திருக்கிறார். நம்
பாட்டைப் பற்றி என்ன கவலை அலகுக்கு!"
என்பார் ஒரு ஜூனியர்.

"இந்த வகுஷம் காவன்னாவுக்கு சேவத்
தரக் கச்சேரிக்கு ஏடுமான் ஆகியிருக்
கிறது... போன வருஷம் இவர் பாகுன
கட்டைம் ரூபகம் இருக்கிறதோ?... இந்த
வகுஷம்... - இதைச் சொல்லி முடிப்பதற்
குள் சபா காரியதரிசி அத்தப் பக்கமாய்
வருவார். எல்லாரும் போரசாக நமஸ்காரம்
சொல்லி, பஸ்கைக் காட்டுவார்கள்.

அவர் தவையறைத்ததும் "நீங்கள் சொல்
லியே போண்டாம். எனக்கே தெரியும்! சபா
கெட்டரிவின் பெண்ணுக்கு அவர்தானே
பூஷன்!"

இப்படியே வெராதாவில் பேசுக்
கச்சேரி தொடரும்.

ஏதோ ஒரு விதத்தில் பொருளைப்
போக்க வரும் இவர்களால், கச்சேரி கேட்க
வரும் ஏதோ கொஞ்சம் பேருக்கும் பற்சம்
ஏற்பட்டு வருகிறது.

— எஸ். வி. கே.

தமிழில்: சாகுமேசி

Laugh with SVK
அல்வன்கள் வெளிக்கு,
346, ஆர். கே. மடம் சாலை,
சென்னை - 600 004.

சுருட்டுவதற்கு உபயோகப்படுத்தக்கூடியது

"சகமயஸ்தரைக்கு உங்களையும் ஒரு
சீப்பெனிலே ரும் இருக்கே. எங்கு...!"

"ஆறு, குழம்பத்தோடு மாயாபட்டுகிற
வங்களுக்கு சரி...!"

— காகுதான் தெய்வ பாததி பரிபா.

அலங்கார் A/c

12-30 P.M.

அனூகா A/c

4 காட்சிகள் 1.4.7.10 P.M.

மஹாராணி

கிருஷ்ணவேணி

3 காட்சிகள்

வசந்தி A/c

பகல் காட்சி

மற்றும்

தமிழகமேங்கும்

இயக்குநர்
இ.நாயராஜா
இயக்கியவர்

விவேக் சித்ரா

பொண்டாட்டி தேவை!

இப்படித்த

R.பார்த்தசாரதி

தயாரிப்பு

A சுந்தரம்

ELEGANT

எண்ணெய், பருப்பு விலை உயர்ந்து விட்டதே?

* எம். மாறன், மேல்பட்டி.

1 'குடே' கூட கமிஷன்தான். மு. க. ஆனந்த பத்திரிகை என்று குறிப்பிட்டுள்ளதே?

1 'தி. மு. க. எதிர்ப்புப் பத்திரிகை கமிஷன்' என்று கொப்பப்படுவோர் தயவு செய்து கவனிக்க!

* எம். இராஜசேகரன், கொம்பப்பாடு.

1 'பத்திரிகைகள் ஒடுக்குவிடு விவசயத்தில் எம். ஜி. ஆர். கத்துக்குட்டி: சுருணாநிதி எக்ஸ்ப்ரீட்' என்விறாரே. சேர்?

1 கத்துக்குட்டியோ, எக்ஸ்ப்ரீட்டோ யாரா னாலும் அப்பம் சாவாது! பத்திரிகைகள் அப்படி ஒன்றும் நடுங்கி ஒடுங்கிப் போவதா எக் காரணாம். அவை, சொல்ல வேண்டிய வதைக் கூற வேண்டிய நேரத்தில், சொல்லிக் கொண்டுதான் இருக்கின்றன.

* இல. மணிமுத்தி, கல்விடைக்குறிச்சி.

1 என்னை, பருப்பு முதலியவற்றின் விலை உயர்ந்து விட்டதே?

1 பட்டினத்தின் விவசாயக் கிணவாசிக் கூயரும் என்பது - கமிஷன் தவறியதே. உள்பட - அனைத்துப் பத்திரிகைகளாலும் கட்டிக்காட்டப்பட்டதுதான். இப்போது, 'விவசாயிக் குறைவ என்ன அதிரடி நடவடிக்கை எடுக்கலாம்?' என்று மத்திய அமைச்சரவை கூடி விவாதிக்கிறது. துணைப் பிட்டு பிட்டு வானைப் பிடிக்கிற கதைதான்.

* அ. முஸ்தபா, தக்கோவன்.

1 ஒவ்வொரு ஆண்டுக் கே முதல் தேதியைப் பார்த்தும் போது என்ன நினைவு வரும்?

1 தொழிலாளர் தினமாக மே முதல் தேதியை அறிவித்த அமெரிக்காவின் உணவற்றிலை; அப்படி அந்நாடு உயர்ந்ததற்கான காரணங்கள் - இரண்டும்தான்.

* கே. பாலமுருகன், வேங்கடகோய்.

1 பிரேமதாசா - பிரபாகரன் சந்திப்பு பற்றி....?

சென்னை

1 அவருடைய உண்மை நிலை இவருக்குத் தெரியும். இவரது உண்மை நிலை அவருக்குத் தெரியும். ஒளிவு மறைவில்லி இருவரும் பேசப் போவதில்லை என்பது அனைவருக்கும் தெரியும்.

* வெ. சீனிவாசன், கிண்டல்.

1 சாம்பிரேட்டாவை அமைச்சர் உன்னி கிருஷ்ணன் கடுமையாக விமர்சித்து வருகிறாரே?

1 அதனால்தானோ என்னமோ, 'வாய்க் குப்பா மார்ட்டர்' என்று அந்தத் துறையி லிருந்து உன்னி கிருஷ்ணனைக் கழற்றி விட்டு வேறு துறையில் இணைத்து விட்டு விட்டார் பிரதமர்.

* ஜென்னி ஜாதன், அலங்கலம்.

1 சொன்ற இஷ்ட பதில்கள் பகுதியில் கிகரெட்டுக்கு எதிராக அரசு பிரசாரம் நடத்துவதுதான் சரியான வழி என்றும் மற்றொரு பகுதியில் மதுவிலைய் ஏற்படும் தீமைகள் பற்றிப் பிரசாரம் செய்யத் தமிழக அரசு ஒத்துக் கொடுக்க தயார் என் பதைக் குறை கூறியும் உன்னீர்களே, ஏன் இந்த முரண்பாடு?

1 அட ஆண்டவனே, இப்படியும் ஒரு கேள் விவா? 'மலிவு விலை கிகரெட்டை மத்திய அரசு உற்பத்தி செய்து, விநியோகிக்க வேண்டும்' என்று எழுதினால் ஒருவேளை முரண்பாடு இல்லை என்று மகிழ்ச்சி அடைவீர்களோ என்னமோ! கிகரெட், மது இரண்டும் மக்களுக்குத் தீமைமே, கிகரெட் டுக்கு இன்று தடைபிள்ளை, ஆனால் மத்திய திவி அமைச்சர் கிகரெட்டுக்கு வாரி அதி உரித்து அதன் மூலம் கிகரெட் பிடிக்கும் தீய

பழக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடியும் என்று எண்ணுகிறார். இது நடக்காத காரியம் என்கிறோம். சிகரெட்டைத் தடை செயல் முடியவில்லைவெனில் சிகரெட் விலைப்பரங்களை வாவது தடை செய்யுங்கள்; புதை பிடிப்பதில் தீவிரத்தை எடுத்துரைத்துப் பிரசாரம் செய்யுங்கள் என்கிறோம். தமிழ் நாட்டைப் பொருத்தமட்டில் மதுவிலக்கு ஏற்கெனவே அமுலில் இருந்தது. அதைத் தீவிரமாக அமுல்படுத்துவதற்குப் பதில், முதுகவர் கருணாநிதி, மலிவு விலை சாராவத்தை அரசே தயாரித்து விநியோகிக்க முடிவெடுத்து, பிறகு, மதுவின் தீவிர பற்றிய பிரசாரத்துக்கு அரசு நிதி ஒதுக்கத் தயார் என்கிறார். இது மக்களின் கண்ணை அரசே குருடாக்கிய பிறகு, குரிய நமஸ்காரத்தின் சிறப்பை அவர்களிடையே பிரசாரம் செய்வதற்கு ஒப்பாகும் என்கிறோம். இந்த நிலைகளில் முரண்பாடு இருப்பதாக நீங்கள் கருதினால் உங்களுக்குக் கருத்துப்படுவது தவிர, வேறு ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை.

* என். வி. உச்சியாகாணி, தஞ்சை.

? "சத்திரசேகரரப் பிரதமராகக் கை விரல் - துணைதான் கட்டணி ஆட்டி" - கப்பிரமணிய கவாமியின் பேரவை பற்றி?

! இதுபோன்ற ராஜ் நாராயணத்தனங்கள் இன்று செல்லுபடியாகாது.

* டி. சீனிவாசன், சென்னை.

? இந்திய அமைதியில் ஸ்திரீகாத்த பிங்கும இடம் பெற்றுள்ளதைக் கவனித்தீரா?

! அமைதியில் இடம் பெற்றதில் சந்தோஷம். ரசிகர் மனத்தில் நீங்காத இடம்பெறும் அளவுக்கு வெகுத்து வாய்க்கினால் இன்னும் சந்தோஷம்! அந்நிலையும் கைகூட வாழ்த்து வோம்.

* சாத்தன், கடலூர்.

? சமீபத்தில் நீங்களை எரிச்சல் அடைவவைத் தெரிவிக்கிறேன்...

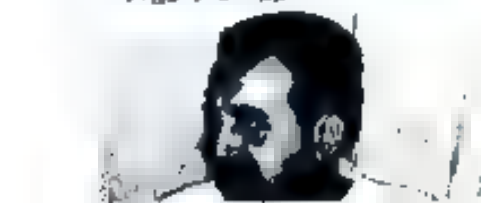
! காவிரிப் பிரச்சனையில் தடுவர் குழு

* ...பற்றி?

* சத்திரசேகரரப்

* சத்திரசேகரரப்

* கு. 10 பக்க பெறுபவர்:

அ. முத்துசாமி.

14/8, ராஜகோட்டை தெரு,
தஞ்சை - 611 151.

அமைக்க வேண்டும் என்று பிரதமரைக் கேட்டுக் கொள்ளத் தமிழக எம். பி.கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து போகாமல், கட்சிக் கண்ணோட்டத்துடன் தனித்தனியே சென்று எரிச்சலைத் தான் தந்தது. பொதுவான பிரச்சனையில் கருத்து மாறுபாடு இல்லாத போது, ஒருமித்த குரலை எழுப்பிவிருக்க வேண்டாமா? இதற்கு முட்டுக்கட்டை போட்ட அ. தி. மு. க. தலைமையும் இ. காமகிரஸ் தலைமையும் கண்டனத்துக்குரியவராகின்றன.

* கே. ரமேஷ்வரம், செங்குந்தம்.

? "தாட்சுன் ஒன்றுமாவைக் காக்க என் உயிரையும் கொடுக்கத் தயார்" என்ற வி. பி. சிங் பேச்சைப் பற்றி?

! இப்படி உணர்ச்சிவசப்பட்டு பேசுவதில் மட்டும் பிரச்சனை தீர்த்து விடாது. முன்னுணர்வால்தான் எடுக்க வேண்டும். பாகிஸ்தானில் உள்ள பலங்கரவாதிகள் பறிந்தி முகாம்களை மட்டும் குறிவைத்து நமது விமானப்படைத் தாக்குதல் நடத்தி, அதனைத் "தற்கொப்புக்காக" என்று நியாயப்படுத்துவோம். சண்டிகர் பிரச்சனை, கால்வாய் பிரச்சனை போன்ற பல பிரச்சனைகளில் பஞ்சாபியருக்கு நியாயம் கிடைக்கச் செய்யலாம். "இந்தியா என்ற மாபெரும் தேசமே உங்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கும் போது சின்னஞ்சிறு காஷ்மீர் அல்லது பஞ்சாபுக்கு மட்டும் ஏன் ஆசைப்படுகிறீர்கள்?" என்பது போன்ற வறுவான பிரசார யுக்திகளைக் கையாள்வோம். மான் போன்ற செய்வாக்களிடமிருந்துகளை இடம் கண்டு கொள்ள, அவர்கள் உதவியுடன், விவரலிபுள்ளிகள் நடத்தவும் அரசியல் தீர்வு காணவும் முயற்சி செய்யலாம். பிரதமர் மட்டுமல்லாமல் யோசித்து சிறப்பாகச் செயல்படும் என்று தானே எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

* எம். விஜயச. கையூர்.

? "துணை தனக் கட்டினில் பதவிக்குப் போட்டிவிட மாட்டேன்" சத்திரசேகர் உறுதியைத் தெரிவித்த பற்றி?

! ஆமாம். பதவி என்று இருந்தால் பொறுப்பு இருக்கிறேன். இப்போது மாநில ஆட்டம் போட முடியாதே!

தீங்கள் கேட்டவரை

புதுப் பாடகை! இவ்வே புதுவையும்

காரணம்: பாடகனையும் காரணம். தலைப்பாகக் கண்டு வந்தால் எங்கே கைய கொண்டு போனால் தலைவிடைத்துக் கொண்டு இருப்ப வேண்டியதுதான்.

மேலும், பாடு, வினையாடு என்று வினையாடு இப்படத்துக்குப் பாய்த்து தரக்க வாய்த்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தடைய விஜயவை மறந்து விட்டால் என்ன? அந்தச் சோக சாகஸம் காவாய் பிழிந்து கொடுத்திருக்கிறார் என்பதை ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். ஒரு ஓயிப்பிட்ட கட்டம்:

புது மனமகனான தன் தங்கை, புருஷ

இங்கு ஏதோ ஆயத்தம்; உடனே வர வேண்டும் என்று கடிதம் எழுத. அவசரமாய்ப் புறப்பட்டுச் சென்றவர், தங்கையில் கணவனை மீட்டும் தெருக்கையில் ஆறு மாதச் சினைவாசம் அனுபவித்து விட்டு, ஆகச் சூகசவாசக் காதலியைக் காணத் திருப்பினால் - இடைமீல் நேரிட்ட குணது படியில் காதலி மாற்றான் மனைவியாகி, வளர்க்க அண்ணன் அண்ணியிடம் விடை பெற்றுப் பணக்காரக் கணவனுடன் பணப் பட்டயுருப்பதைப் பார்க்க நேரிடுகிறது. இந்த இடத்தில் அந்தக் கிராமத்தில் காதலியின் மனைவியாகியோ, ரிளக்கையோ இப்படியான இடங்களும்? விஜயவாத்தத் தப்பியவை; ஸார்சுக்குக்கு எட்டிவிடவை.

அது சரி, அதுவாவுக்கு என்ன ஆகிக் ஓடுவாயடியால் இப்படி வத்ததும் தெர்த்தது மாயம்...! பிடிவாதமாய்ச் சொந்தக் குறையில் பேசிப் பால் மாரக் கார்ப்பி ஸிட்டார். கூடை மயிலினாகையைக் கொள்ளா விடக் கமந்து அவர் காட்டும் காதல் கவகல்வையக் காட்டும் அவர் வெள்ளைப் புறாவால் வேகனை கமந்து அவர் விடும் மெனவைக் கண்ணீரில் மனக்கூண்டு இறங்குகிறார்.

டாக்டர் மர்மணார் ராதாரவி, "அந்த மன நோவாசிக்காக கண்ணைக் கொஞ்சிக் கேட்டுக்கொள்ளேன் அம்மா. ஏதே ஒரு தடவை அவன் நுண்ணாவழியும் பொட்டுமாவா. என்னதும் தரக்க முடியுமாம்," "தெய்வமே, என்னை ஏன் இப்படிச் சொதிக்கிறே?" என்று தூணிலே தெற்றியை மோதிக் கொண்டு திருப்ப, டாக்டர் புண்ணைத்து, "அந்தத் தெய்வமே உனக்கு உத்தரவு கொடுத்திருக்க, நீயே கண்ணாடியிலே உன் முகத்தைப் பாசு," என்றதும் அவர் கண்ணாடி பார்க்க, மோதிக் கொண்டதில் தெற்றியில் டாக்டர் அங்கம் ஒன்றுப் பொட்டுப்

பொன் தலைக்குலுது தலம்.

சத்திரசேகர் - ராஜஸ்க்கி தாய்ப்பாய் பட்டு குடுவப்பாங்கு. விஜயவாத்த வாய்க்கை வெற்றிச்சோடியப் போனது தன்னாலையோ என்ற வேதனையால் சத்திரசேகர் தையடி மீட்டும் தூடி படிவாய்க் காட்டி தூடியு முத்திரை குத்திவிடுகிறார்.

மேலே - வாய்க்கு மீறின பேசுக்கப் பேசும் வழக்கமான வினியாக் குழந்தைதான் என்றதாம், தூடியு முத்திரை படுவமாய்த் தெரியுமாயே என்னவோ அதிகம் எரிச்சல் குடிக் கிடுகிறது.

மதுமகன் வந்த வேளை தன் மனைவியை யும் அடுத்த மனைவியும் வளரிக் கொடுக்க தேர்த்துத் தன் பிழி போடாமல், அவள் திணைக்கு இரங்கிப் பாகம் காட்டுவதும் காதலியை மனைவியைவாகக் குணப்படுத்தப் பாடுபடுவதும் ராதாரவியை எங்கேயோ வந்தி விடுகிறது.

இத்தனை வளம் கொழிக்கும் வண்ணத் தோர்ணங்களைப் பும் தாருகின்றனே யுமி இது சத்திரசேகர் அப்பப்பா! தென்றல் அன்னு இரந்து அதே மனம் தீ மீறின கதி என்னு இடுவோடு பார்க்கும் போது. ஏதோ கத்தி போடுவது ஒரு சம்பிரதாயமாம் - பாட்டா கத்தியாகித் தீ பச்சை சத்தம் பரிமாறி பத்தி காட்டுகிறார்கள் பாடுங்கள்! ஓடா தங்கைகளை வைப்பா. மீடியுக்கும் டட்டனும். கொடுரன் கணக்கு ஏதிராகக் குரல் கொடுப்பதென தால் கூட அவற்றைக் காட்ட வேண்டிய அவசியம் இல்லைவியே!

கணைப் புல் தயாரிப்பாம். அம்மா! - விஜய் ஆரம்பக் காதல் பாலினிதில் கலை தெறிக்கிறார் அப்பதம் புதி புருத்து கத்திக் கைசு - ரணக்கைசு ஆக்கிப் பொட்டுக் கிட்டுப் பொல் விடுகிறது.

"பாக்கெட் சாராயத்தை எதிர்த்துப் போராட்டங்கள், மதுசிலக்குதான் உங்க கொள்கையா?"

"அது இல்லையங்க, பாக்கெட்டுல கொடுத்தா பத்தாது, பாக்கெட்டுல கொண்டு வந்து கேட்டுறோம்!"

— நெ அப்புகெழியம்.

ஆகிரியர்: வரலாறு சோம்பேறித்தனம் ஊர்ல ரெயம்ப ஜாஸ்தியாப் போச்சு!

துணை ஆகிரியர்: ஏன் இப்படி அனுத்துக்கறீங்க?

ஆகிரியர்: பின்னே, பழைய கதை கணைக் காப்பியடிக்க எழுதி அனுப்பிச்சிட்டிருந்த எழுத்தாளர், இப்ப, ஜெராக்ஸ் எடுத்தல்வலா அனுப்புகிறார்!

— லலிதா செல்வப்பா.

"உனக்கு வேலை கொடுத்தாய் என்ன சொல்வோ? கொடுக்காட்டி என்ன சொல்வோ?"

"வேலை விடைச்சா, 'முதல் சம்பளம் வாங்கினதும் நிரும்பித் தரவேண்டுமோ'ன்ன சொல்வோ! ஓரூ ரூபா கடன் கேட்போம்: இவ்வாட்டி ஊருக்குத் திரும்பிப் போக, செலவுக்கு ஐம்பது ரூபா கேட்போம்!"

— வி. ரேவதி.

"அவசரமாகத் தெலுங்கு கத்துக்கிறியே, ஏன்?"

"பக்கத்துப் போர்ஷனில் ஆந்திராவிலிருந்து தம்பதிகள் குடிவந்திருக்கானே, என்வன் — மகனாவி என்வனடையப் புரிஞ்சுக்கிட்டு ரெக்கத்தாங்க!"

— லலிதா செல்வப்பா.

மாமனேஜர்: எனக்கு ஒரு சத்தியம் பண்ணிக் குடுங்க!

கொள்கை: என்னன்னு, சார்?

மாமனேஜர்: என்னை, விட... 'அதிசுமா...?' லாங்க மாட்டங்கன்னு...!

— ஆர். அப்துல் சலாம்.

சிகர்டு பூக்கத்துக்குச் சுனிமாவும் கரணம்!

* இன்றைய அரசு எப்படி பாளையம் கருத்துக்கு
டம் செயல்பட்டு, தெருவு கருத்துக்களைத் தனித்து.
முன்னேற்றப் பாதையை மக்களை அழைத்துச் செல்வ
வென்றும் எவ்வளவு விளக்கிய தகவல்களும் விதி
வாசகமாக கோணத்தில் நிறுப்பாக அமைந்திருந்தது.
மென்மை - 17, ஏ. எம். 34ஆம்.

* கால்குமேட்டரைத் தேர்ந்தெடுத்தும் ஸ்ரீவிவாச
வாசுதேவன் திரைமயம் ஸ்ரீவிவாச ராமநாதனார்
வாசுதேவன் போன்ற அறிவுமிக்க நெருங்கிய
அரசோர் அல்லது கல்வி நிறுவனங்களோ தத்தெடுத்த
துக் கொண்டு படிக்கவும் ஆராய்ச்சி செய்வதும் உதவு
வென்றது.

ஸ்ரீதேவன், குறிஞ்சியார்.

* வரதட்சணை வேண்டாம் என்று சொன்ன பொரு
கூறியது நின்ற மூர்த்தியின் நாப்பின்மை. விதிவ
முடந்த ஆவததின் புறகுத்தாரணத்திற்கு அறிவ
முது பற்றியைச் செவடி செவயச் சொன்ன இடத்தில்
யும டட்டித் தவிர்த்து விட்டார் முது அருமையான
பொருளை எவ்வளவுதான், ஆனால் எவ்வளவுதான்
சொன்ன விருத்தித் தவிர ஸ்ரீவிவாசனின் 'வரத'
சுண்டா பணம்.
நிடுப்பாருக்குறும், டி. செ. கம்பீரமணிமன்.

* 'வரதட்சணைப் பணம்' என்ற கதைமீது, மாப்
பின்மை வரதட்சணை வேண்டாம் என்று எல்லாம்
மிக தவறு கொள்ளுதலாம். ஆனால் பற்றிப்படி
கொள்கையில் புதுப்பிக்க மனப்பொருளையின் தகப்ப
வரதட்சணை பணம் கொடுக்க வேண்டுமா?
மாப்பின்மையும் தம் (வருங்குக் கொடுக்க
பணம் போட்டிருக்கலாம் அல்லவா?)
மென்மை - 17, ஏ. எம். கத்திராமன்.

* 'என்றும் இளமையாம் நிரப்பது எப்படி?'
இவ்வாறு இளமைய இளம்பு வளமேன் படிக்கப்
படிக்கப் பத்து வயது குறைந்ததே போல், மிகுந்த
தன்மைமிகைமைவாட்டும் விளக்கம் இருந்தது.
நிடுக்கி - 18, ஜே. ஜே. கத்திராமன்.

* அமெரிக்கப் பற்றிய என்னுடைய 'சத்தியாசாஸம்'
என்று தத்து வெளியிடுவது பட்டப் பற்றி பாராளுமன்றத்தின்
வில் போட்டி முடியும்...! என்னும் இளமையாம் நிரப்ப
து எப்படி? என்ற இளமைய இளம்பு முடியும்...!
சத்தியாசாஸம் சத்தியாசாஸம் தான்!
மென்பட்டி, ஏ. எம். கத்திராமன்.

* இன்றைய இளம் தம்பதிகளின் இயற்கை வரதட்ச
ணையின் விளையாட ஏற்படும் கருத்து மேதகவகை
வும், அவற்றைத் தொடர்ந்து வரும் பச்சையிடு தேர்வு
வகையும் மிக வரதட்சணை தடைமீது எடுத்துவைத்
திருத்தார் 'மீண்டும் ஒருமுறை' கத்திராமன்! அக்
கதை படித்து வரதட்சணை மிகவும் விளங்குதல்.
புறம், ஏ. எம். கத்திராமன்.

* 'பாட்டினின் பாட்டினி எத்தனை குழப்பம்' படித்து
வித்தபடி அந்தக்கை கார்ட்டூனும் பார்த்த போது

தாம் ஒன்றைத் தட்டாத்தின் குழப்பம் பரிந்து, பரவல்
பட்டி! கார்ட்டூனையும் என்னுடைய அறிவு கவனி
குது காரணப்படுத்தக் கொடுத்திருந்தார்!
மிகுந்தவது 4, ஜே. கத்திராமன்.

* புனை பிடிப்பது தற்காலகாலத்துச் சமாளம் என்ன
வகையில் இவ்வாறு இதை அட்டைப்படம் வெளியிட்டப்
பட்டுவந்து அதுமே! இத்தகைய எச்சரிக்கைகட்டு
வதாம் தொடர்புடும்.
புறம் - 7, ஏ. எம். கத்திராமன்.

* 'குழப்பமாவின்' இவ்வாறு பக்கம் - 'குறைந்த
இரண்டு பக்கங்களையாவதும், குறைந்த நினை
வினை உணர்வுவதாய் அமைந்திருந்தது. கத்தி
விச்சரிப்பது போல் படிக்கும் குழப்பத்தால் இராமன்
கவிதும் படிப்பு வகையை பரவலாக விடும்!
புறம் - 1, பிரபாகர் பச்சையன்.

* 'கொடுதல் அறிக்கை' விதமான காவதத்து
விளம்பர விதமானதும் டட்டிமே காரணமில்லை.
விதிமுறையில் காவது கத்திராமன் தன்மையாக
கொடுதல்' பிடிப்பாருது பார்த்து மையமே, அறிக்கை
படிப்பறிவிக்காத ரகிக்சன் அந்தத் திவ படிக்கத்
துக்கு ஆரவரி விடுகின்றன. விட்டில் பரிவாய்க்கும்
கத்திராமன் புனைபிடிப்பதால் குழப்பத்தைக்கு அந்த
வகையில் பரிவாய்க்கும் பரிவாய்க்கும், தகவல்களும்
பாடுமுதல் தகவல்களும் கவனத்தின் கருவடி செய்கும்
கவிதும் கவறு என்று மனம் ஒன்று கொள்ளுதல்.
அறிபொருள், இளமைகளையாவது, வகையாகப் படிக்கப்
பாடுதல் பார்த்தும், அவர்களுடைய செலிக்குப் படித்து
இருந்தப் படிக்கத்தக் கவறு, கத்திராமன் கொள்கிறார்.
கொடுதல்கள்தான் கத்திராமன் குறைந்தவகையான
வகைத்துக் கொள்ளும் உதவி, 'கொடுதல்' என்று வேண்ட
பட்டம் என்று கத்திராமன் கொள்கும் படிக்கத்தக்
வகையாகத் தான்.
மென்மை - 17, பாகி 4, தெருவச்சியன்.

* 'தாம் இளமும் கத்திராமன் செவ்வும் கவிதில்,
மெனவினதுள்ள விருவர்களின் இளமையைப் பார்ப்ப
பென் கத்திராமன் குழப்பத்தைமெனவரும் கவிதின்மீது
விளையாடக் கொண்டுபுகுதல், கத்திராமன் இளமையும்
படித்துடல்தான் அவர்களின் கவிதின் இளமையை
கவிதின் கவிதையாக என்று கத்திராமன் அடைத்
தின.
விளையாடுதல், கத்திராமன்.

* 33.4.30 தனிமேல், கத்திராமன் வெளியிடுவதன்
- 'என்றதும் துண்டாய்? என்ன விபராதத் துண்டாய்?'
என்ற உடனடிவகையாக படித்துப் பார்த்ததேன். 33.4.30
அன்று தான் அரசு அந்த அந்த குழப்பத்தைப் பரவ
மீட்டி இளமையிடுதல் செய்து பரிவாய்க்கிடு, விளைய
வகைத் தட்டிடுதல். இன்று பாகி வெளியிடுதல்
அறிமுகம் செய்திருக்கிறது அதுமிக் கத்திராமன் அது போல்
பட்டு விட்டது எவ்வளவுத் தெரிவித்துக் கொள்
கின்றேன்.

* விடுதி அமைந்திருக்கத் தட்டும் கவிவாருக்குச்
கொத்தமையாக வகையாகத் தட்டும், விட்டு வகையாகத்
கட்டுவதா தட்டிதின் விடு, செவ்வை கவனிட்ட
ஆட்டித் தகவல்கள் இவ் தட்டித்தான் பரிவாய்க்கிடு
இளமையிடுதல் குழப்பத்திருக்கிறார், அக் தட்டித்தின்
கவிதும் பற்றி திவமும் தத்தின் கத்திராமன் தடை பற்றிடுதல்.
இந்த திவமில் பரிவாய்க்கிடு ஆட்டித் தகவல்களின்
தொட்டிடு கொண்டு பரிவாய்க்கிடு 33.4.30 பரிவாய்க்கிடு
யும் அத்திராமன் குறையு எடுக்க இளமையும் இளமையான
பரிவாய்க்கிடு கத்திராமன் கவனமாகத் தட்டுபவது
தத்திராமன் இளமையாக விடுகிறது.

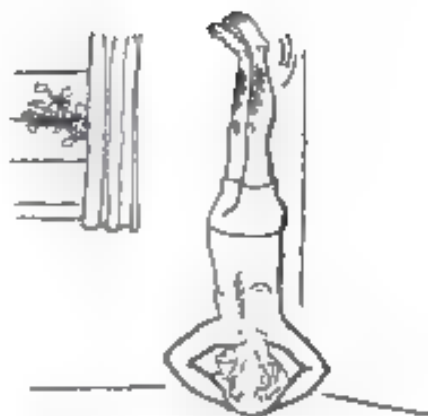
மென்மை - 35, இரா. வரதட்சணை
(சத்தியாசாஸம் இளமையும்).

யோகாசனங்களின் மதிமையை நம்மவரிட மேய்தாட்டார் தந்தாக உணர்த்தி இருக்கிறார்கள்! பங்கலைக் கழகங்களில் அதற்கான தனிப்பிரிவு ஏற்படுத்தி, விஞ்ஞானபூர்வமாக ஆராய்ந்து முடிவுகளை வெளியிடுகிறார்கள். மருத்துவக் கழகங்களில் விவாதிக்கிறார்கள். ஆரோக்கியக் கேத்திரங்களில் கற்றுத் தருகிறார்கள். 'தம் நாட்டில் இந்த நான் என்று வருமோ?' என்று ஏங்கத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. யோகா சனப்பயிற்சிபெற்றதிபுணர்களைப்பள்ளிக் கூடங்களில் சிறுவர் சிறுமியருக்கு ஆசனம் போடக் கற்றுத்தர நியமித்தால், பேசுபேசாக அரசு மருத்துவமனைகளில் கூட்டம் கணிசமாகக் குறைந்துவிடும்!

தம் நாட்டிலேயே யோகாசன மதிமையை அறிந்த பிரபலஸ்தர்கள் கொள் இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்களில் நெருத்தி ஒருவர். ஸர். ஐ. பி. ராமகலாமி அவ்வர் மந்திரோருவர்.

விண்ணர் கோமகளைத் தெரிவுமா? காதலிக்காக பிரிட்டிஷ் காம்ராஜ்யத்தையே விட்டுக் கொடுத்து, தமது தம்பி, ஆறாம் ஜார்ஜ் அரசராகப் பதவி ஏறிக் அனுமதித்தவர் அவர். அவரும் அவரது காதல் மனைவியும் தான் தவறாமல் யோகாசனம் பயின்றார்கள்.

இந்த எடுத்துக்காட்டுக்களைக் கூறினால், 'அவர்களைப் போல நானும் பழக வேண்டும்' என்று எண்ணம் ஏற்படும் அல்லவா? அதற்காகச் சொன்னேன். "ஐ. முன்னுரை யாகவே பல விஷயங்களைக் கூறிக்கொண்டு போகிறீர்களே. விஷயத்துக்கு வாரியர்கள். யோகாசனங்கள் பழகக் கற்றுக் கொடுங்கள்" என்று வெவ்வேசாகச் முணுமுணுக்கலாம். அதற்காகத்தான் சொந்த வாரம் பத்மாசனம் பற்றி எழுதினேன்.

இரட்டிப்புப் பலன் பெற

ஆனால், முன்னுரை விஷயங்கள் - அனாதைமாக வளர்த்த போதிலும் - அவசியம் தான். அவற்றைப் பற்றித் தெள்ளாளமல் ஆசனம் பழக ஆரம்பிக்கக் கூடாது.

உதாரணமாக ஆசனங்களை நான் எந்த வரிசைப்படி எழுதி வருகிறேனோ, அந்த வரிசைப்படிதான் செய்துலா வேண்டும், வரிசை மாறிப் பழகக் கூடாது. இது ரொம்ப முக்கியமான அம்சம். அப்படி ஆசனங்களை எப்போது செய்வது, எந்தச் சூழ்நிலையில் செய்வது என்பது போன்ற விஷயங்கள். எனவே, இந்தத் தொடரில் எழுதப்படும் ஒவ்வொரு வரியும் உங்கள் கவனத்தைக் கவர வேண்டிய அத்தியாவசியமான அம்சங்கள் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்.

இப்படிச் சொன்ன உடனே, "அவ்வளவு

**உதயசூரியனோ
வணக்கம்**

கூட்டமாகவும் நமக்கு வேண்டாம்." என்று சொல்லுவது உடனே நிகழும். இது தவறு. முக்கியமான விஷயம் என்றாலும் எல்லாவிடங்களிலும் எளிதான அம்சங்களாகவும், மறந்து விடாமல் கவனமாக இருக்க வேண்டும் என்பது தவிர, வேறு ஏனும் இல்லை.

ஆசனம் பற்றும் அரை சுற்றோட்டமாகவும் உத்தமாவும் இருக்க வேண்டும். இடையே துரி இன்றி உத்தமாவைப் பெருக்கித் துண்டாக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் கணைத் திறந்து வைக்க வேண்டும். அக்கம்பக்கத்தில் யாராவது பார்க்கிறார்கள் என்று உச்சமாக இருந்தால் கீழ்ப் பகுதி ஆனால் கணை மட்டும் மூடி மெல் ஆனால் கணைத் திறந்து வைக்கலாம். மொட்டை மடல் இடையில், அப்படி செய்வதாம்.

மெத்தவிரித்துக்கொண்டு யோகாசனம் செய்கிற கூடாது. மிகுதுவாக கைமாற ஒரு விரிப்பு இருந்தால் போதும் - படுக்கை கற்றுக் கொள்ளும் போல, அல்லது ஒரு பெரிய பெட்டி மீட்டை நான்காக மாற்றுவிரித்துக் கொள்ளலாம். ஆனால், உடனடி மூடி கைமாறியால் மூடி அணித்து கொள்ள வேண்டும். ரொம்ப இறுக்கமும் கூடாது; தொன கொள்ளுவதும் இருக்கலாகாது. கல்லிப்பிடித்து போல் சரியான ஆசனம் இருக்க வேண்டும். பெண்கள் ஸபாஸா, குத்தா போன்ற கை அணிவதாம். இந்த இரு பெட்டிகளாக இருந்தால் டிஸ்கவரேஷன் அணிந்தபடியே கூடச் செய்யலாம்!

ஆசனங்களை அதிகாலையில் செய்வது தவறு. காலைக் கூட்களை முடித்த பிறகு, வலியு காலியாக இருக்கும் போது செய்வ வேண்டும். கிணக்குக் காலையில் செய்வ முடியாமல் தூது மணி விடீயா. ஆறு மணி விடீயப் என்று ஒரு வேண்டியிருக்கும். அவர்கள் மாணவியில் செய்வதாம். ஆனால் வலியு காலியாக இருக்க வேண்டும். ஆசனம் செய்வார்கள் எப்போதுமே மிகமாக உணவருந்த வேண்டும். உணவருத்தி குறைந்தபட்சம் தூது மணி நேரத்துக்குப் பிறகு ஆசனம் பழகலாம். காப்பி, உ போன்ற வற்றைத் தவிர்த்து, பால் அல்லது தேர் அருந்தலாம். சிவகெட்டி மூலியோன்றியோகைப் போருக்களை நெருக்கியே விடக்கூடாது. இவற்றுக்கு ஏற்கெனவே அடிசையான கைகள் அந்த அடிசையத்திலிருந்து வர, மிகோபலத்தையும் கூடச் உறுதியையும் ஆசனங்கள் மூலம் பெற முடியும். பாஸோ, மோரோ தோகாரோ காப்பிட்டிருந்தால் குறைந்தபட்சம், இரண்டு மணி நேரத்துக்குப் பிறகு ஆசனம் செய்யலாம்.

இவை உடனடிப் பற்றிய விஷயங்கள்.

இனி மனம். "மனம் ஒரு தூக்கு" என்பது ரொம்ப சரி. அது இங்கும் அங்கும் அலைபாய்ந்து கொண்டிருக்கும். வேண்டாத சித்தனை வந்து செரும். கோபதாபச் சித்தனை கள். பொறாமை உணர்வுகள் முதலிய வற்றை ஒதுக்க வேண்டும். ஆசனம் ஏதாவது நடத்திடுக்கும். "அவன் என்னைக் கெடுத்து விட்டான்? கவித்து விட்டான்!" என்று நோக்கும். அல்லது விளிமையில் பார்த்த குபெட் காட்டுகிறோ. கைப் பின்பு நான்கு நினைவுக்கு வரும். இவைமெல் மாய சிவ சித்தனைகள். உடனடியும் கணைத் திறந்து கெடுக்கும் போசனைகள். யோகாசனம் பற்றும் போது சிவ சித்தனைகளிலிருந்து கிழிதனை பெற்றதாம் பழக வேண்டும். அப்போது யோகாசனம் பழகாத மறநேரம் கவிதும் மனத்துய்மையுடன், அமைதியான சாத்த நினைவில் விளங்க நமக்கு இயல்பாகவே சக்தி பிறந்து விடும்!

யோகாசனம் பற்றும் போது வேண்டாத சித்தனைகளை எப்படி ஒதுக்குவது? தவறு சித்தனைகளை வரவழைத்துக் கொள்வதும் மூலமாக! உதாரணமாக, சென்ற வாரம் துரிப்பிடி பதமாகசத்தில் பந்து நிமிஷமோ, தூது நிமிஷமோ இருப்பதாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அந்த தூது நிமிஷமும் உங்களுக்குப் போயோகனை மறுத்துவிட்ட மெலகிகாரியைச் சரிப்பதிசேவிய கவித்திரிசென்றால் பதமாகசத்தினால் ஒரு பவனு மில்லை! அந்த தூது நிமிஷங்களும் கூட வுணத் திவாசிப்பதில் கெலவிட்டால் பதமாகசத்தின் பயன் இரட்டிக்கொளும்! கூடதுடன் கன்னமும் தூய்மை பெறும்; மூலம் பெறும். கன்னமே மூடி, தீவன் எத்தக் கோயிலுக்குப் போகிறீர்களோ அந்தக் கோயில் சத்திநினை மனக்கண் முன் கொண்டு வந்து நிறுத்துங்கள். உங்களுக்குத் தெரிந்த கோயில்களைத் தானமாக மனக்கண் உறுங்கள். மெளனமாகத் திருப்புகத் தவறு நேவாரம் சொல்லுங்கள் நப்பித் தவறு தீவன் கூடவுன் தம்பிக்கை இல்லாதவரையில் உதவாது நீயின் எழிலை மனத்தினுள் பார்த்து ரசிக்கலாம். "ஆதவனோ! எல்லா உயிர்களுக்கும் ஆதி காரணமானவனோ! உனக்கு வணக்கம்!" என்று கூறி உரையா. மாய. மனவகன், ஆறுகள் என்று சித்தித்து இவற்றை வழிபாடு நடத்தலாம். மனவகன் மனப்பாடம் செய்வ வேண்டிய செய்கும் பகுதிகளைச் சொல்லிப் பார்த்துக் கொள்ளலாம். மனம் தவறு விஷயங்களில் கவிக்க வேண்டும் என்பதே முக்கியம்.

யோகாசனம் உடனடி வசப்படுத்துவது மூலம் தவறு; மனத்தையும் வறுப்படுத்தி இருக்க ஆசனங்கியும் அளிப்பதற்கும்.

(தொடரும்)

கவிதைக்குள் ஒரு கவிதை

வெண்பா கவிதைத் மணிமாலை பெரியோர் ஏன்?

வெண்பா என்ற இளைஞரான தலைவன் தனது பணிகளை முடித்துக் கொண்டு மணிகள் பூட்டிய தேரில் தனது காதல் தலைவியை எண்ணியவாறு நிக லினரலாகத் திணைச் செலுத்தி வந்தான். வழியில் இருபது கிழியும் பூச் செடி கள் நாய் மலர் கள் பூத்துக் குழங்குகின்றன. அம் மலர் களில் வண்டிகள் தத்தல் காதல் திறந்த பெண் வண்டிகளுடன் உல்லாசமாய் அமர்ந்து செல் குடி க்கின்றன. இதைக் கண்ணுற்ற தலைவன் நெய் திறத்தினான். அவன் மனம் கருணை கொண்டது. பிற கவிதைக்கு எவ்வழியிலும் தீங்கிழைக்க இணைக்காத பெருந்தன்மையான பணம்.

தெனா திறத்தி. திதில் கள்ள ஒய்வொரு மணியின் தாக்கையும் பிற பிற கவிதைகள் கட்டுவொன். மணியின் தா அணையாது நின்றது. பின் இருபதிறுதலகாயத் தேர் ஏறி, தன் காதலியை தாடிச் சென்றான்.

தெனா திறத்தி மணிகளைக் கட்டியது ஏன்? என்ற கேள்விக்குப் புலவர் துற வினக்கம்: "சத்தமெழுப்பும் மணியினால் வண்டிகள் ஈர்த்து ஓடக்கூடும்: எனவே.

அவைகளுக்குக் கூட இடம் விண்ணலிக்க திணைக்காத தலைவன் மணியின் தாக்கு களைக் கட்டினான்."

எவ்வளவு அருமைமயான தித்தனை! அப்பெரு மகனின் கருணைதான் எவ்வளவு உயர்ந்தது!

"பூத்த பொக்கர் துணையோடு வதித்த தாதுன் பறவை பேதுறல் அஞ்சி மணி தா வார்த்த மாண்வினைத் தேரன்

உலக்கான் தோன்றும்"

இதையவன் கருணையைப் பெற விரும் பும் ஒய்வொருவரும் பிற கவிதைகளுக்குக் கருணை காட்டி. வேண்டும் என்ற ஒப்பற்ற கருத்தை. அழகிய கருத்துக்கார்டுடன் தாய்கே வர்க்கில் அடக்கிய அற்புதமான ஓர் அகநானூற்றுப் பாடல் இது.

— ஏரல், எஸ். யோகா, சென்னை - 81.

அதிர்ச்சியை வெற்றியாக மாற்றியவர்

பலாதி தீர்வாக இயல் கல்யாணியில் பவின்று வெளியே வந்து, அப்போதுதான் ரவி எம். டி. பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருந்தார். முதலில் கேரளத்திலுள்ள விற்பனையாளர் ஒருவரைச் சந்திக்கத் தயி. உதவியாளருடன் போனார். விற்பனையாளருக்கோ ஏகப்பட்ட குறைகள், ரவியுடைய எம். ஆர். எஃப். நிறுவனம் மீது, ரவிக்கு முன்னால் கொட்டித் தீர்த்து விட்டார்.

ரவி அதிர்ச்சி அடைந்து மௌனமாக எல்லாவற்றையும் கேட்டுக் கொண்டார். விவரம்: ஒட்டல் அறைக்குத் திரும்பி விட்டார். ரவி: "ரவியேன் வந்த உதவியாளர், விற்பனையாளரிடம், "என் இப்படிப் பேசினீர்கள்? அவர் எங்கள் எம்.டி. உரிமைவாசியின் மகன். அவர் மனம் நேரக. அவர் கம்பெனியைப் பற்றியே பேசினால் எப்படி இழுக்கப் -டிவாருக்கு?" என்று கேட்டாராம்.

அவர் எங்கள் கம்பெனி அதிகாரிகளில் ஒருவர். எவ்வளவுதான் நிறைத்தேன்! அவர் நான் எங்கள் முதலாளியா? நொம்ப சாரி... அவர் எங்கே தங்கியிருக்கிறார்? நான் போய் அவரிடம் மன்னிப்புக் கேட்கிறேன்!" என்றார் விற்பனையாளர்.

ஆனால் அதற்கு அவசியம் ஏற்பா. வில்லை. மாறாக ரவி, அந்த விற்பனையாளருக்கு நலி செய்துத்தொடர், "நீங்கள் மனம்

விட்டுப் பேசியதால்தான் எனக்கு இந்த நிறுவனத்தின் இயக்கத்தில் உள்ள சில குறைபாடுகள் தெரிய வந்துள்ளன. அவற்றைச் சரி செய்வதும் இனி சாத்தியமாகும். நான் கவனிக்கிறேன்" என்றார்.

ரவியின் குணம் அதுதான்! பொறுமையுடன் உண்மையை அறியும் சபாவும்தான். அதுதான் இன்றைக்கு எம். ஆர். எஃப்.ைப் முதல்தர நிறுவனங்களுள் ஒன்றாக உயர்த்தி விருக்கிறது.

ரவி மம்மன் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட போது எம். ஆர். எஃப். தடுமாறிக் கொண்டிருந்திருந்தது. அதனை நிலை பெறச் செய்துடன் மேலும் வளர்த்துக் காட்டியவர் ரவி. இதற்கு அவருடைய நிர்வாக ஆற்றலும் உற்பத்தி விற்பனாகத்தில் புதிய அறிவுகுளுைகளைக் கையாண்டு பார்த்ததும். ஒரு காரணம்.

மற்றொன்று! ஒரு சமுதாயப் பணியையே தொம்பம் பிரபலமடைய வைத்து, அதன் மூலமே நிறுவனம் பெரும் புகழும் பெறச் செய்ய முடியும்; அதுவே விற்பனை அளிகரிக்கவும் உதவும் என்று நினைத்துக் காட்டினார் ரவி.

கிரிக்கெட்டில் இந்தியாவில் உள்ள மத்தியதர வரிக்கம் முழுமையுக்கும் சுடுபாடு இடப்பதை உணர்ந்தார். மனோதத்துவ ரீதியாக இந்த சுடுபாட்டைத் தமது நிறுவனத்துக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டார். எப்படி? அதிலேயே பந்து வீச்சாளர் அதிகம் போ! இல்லை என்பது நானே இந்திய அணியில் உள்ள குறை? அனைத்திவர்த்திப்போய் என்று. "எம். ஆர். எஃப். பன் பவுண்டேஷன் நிறுவனார். டி. வில் வில்லியை நமது இளைஞர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்க அழைத்து வந்தார். அதற்கு ஏகப்பட்ட பப்ளிரிட்டி கிடைத்தது. அத்தனைபுறம் எம். ஆர். எஃப். நிறுவனத்துக்கு விளம்பரமாகவும் மாறியது. நிறுவனத்தின் தற்பணிமினால் மக்களுக்கு ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சி, விற்பனை பெருக உதவியது.

இவை போன்ற நூதன சிந்தனைகளும்துத்திகளும். செயல்திறனும் இன்னையும் போதுதான் வளர்ச்சி வேகம் பெறுகிறது என்பதற்கு முப்பத்து ஒன்பது ஆண்டுகளே வாழ்ந்தபோதிலும் வெற்றிகளைக் குவித்த ரவி மம்மன் ஓர் எடுத்துக்காட்டு.

— கித்தார்த்.

மேடையில் ஒரு பேச்சாளர் முழுவனினார்: "குறைகளைத் தீர்க்கச் சொல்லி பஸ் மறியல் செய்து - போராடுவதற்காகவாவது, எங்கள் ஊருக்கு ஒரு பஸ் விநிம்படி, ஆன் பவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்!" - கரடி குளம் ஹெயர் பாரதி ப்ரியா

தஞ்சாவூர் கருணைத் தெய்வம்

பரமாச்சாரியார், பீடாதிபதியான சிவ காவத்துக்குள்ளாகவே, பூர்வாசிரம ஊரான இண்டியனத்துக்குச் செல்ல சத்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. ஊர் எல்லையில் பூர்வா குடும்பத்துடன் காத்திருந்தவர்களில் முறுக்குப் பாட்டிவும் ஒருவர்.

"முறுக்குப் பாட்டி"க்கு ஒரே படபடப்பு: தடுக்கம், பரமாச்சாரியார் வந்து பூர்வா குடும்ப மரிவாதையை ஏற்றுக் கொண்ட போது முறுக்குப் பாட்டியின் கண்களிலே நீர் முட்டி ஒள்ளங்களில் வழிந்தது.

பெரியவானின் வருகையைக் கவனிப்போருக்கும் ஏற்பட்டதைக் காட்டிலும் முறுக்குப் பாட்டிக்கு அதிகமான உணர்ச்சிப்பெருக்கு ஏற்படக் காரணம் இருந்தது.

பூர்வாசிரமத்தில், இவர் முறுக்குப் பாட்டி வீட்டுக்கு அடிக்கடி போய், முறுக்கு கேட்டு வாங்கித் தின்பார். ஒருநாள் ஒரு முறுக்கு, இரண்டாவது முறுக்கு, மூன்றாவது முறுக்கையும் சாப்பிட்டு விட்டு, அடுத்து ஒன்று கேட்ட போது பாட்டி கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்லி விட்ட, இவர் அடம்பிடித்த படி, "தீ முறுக்கு கொடுக்கா விட்டால், நான் உன் வீட்டுக்கே வர மாட்டேன்" என்று பொய்ச் கோபத்துடன் கூறிய போது, பாட்டி சொன்னாள்: "தீ வரவிட்டால் பொய்யென்! உன்னைப் பூர்வாகுடும்பத்துடன் வரவேற்க நான் காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்பேன்?"

அந்த நினைவுகள் தெஞ்சில் மோத, முறுக்குப் பாட்டி உருகி நின்றார். பரமாச்சாரியாரோ அருள் கலந்த புன்னகையுடன் பூர்வாகுடும்ப மரிவாதையை ஏற்றார்.

பீடாதிபதியான கையோடு, பரமாச்சாரியார் முதல் முறையாகத் தம்பிகொண்டம் மடத்தில் பிரவசனம் செய்வதிருந்தார். சபை நிறைய பக்தர்கள் கூடிவிருந்தனர். பதிக மூன்றே வயதான பாவ சன்னியாசி, தங்கு

தட்டலின் திச் சரணமாய்ப் பிரவசனம் செய் தாக. உட்டம் மெய்சினிர்ந்துப் போய், பிரவசனத்தில் வலித்தது. இறுதியில், அந்த ஆழமான அமைதியைக் கிழித்துக் கொண்டு ஒரு முதியவரின் குரல் ஒலித்தது.

"இந்தக் குழந்தை இத்தனை அற்புதமான பிரவசனம் செய்கிறதே! எனக்கு வயசா விடுத்தே! இந்தக் குழந்தையோட 'பிரவசனத்தை ரொம்ப நாள் கேட்கிற பாக்கியம் இன்னாம போயிடுத்தே!' என்று நூத்தலு தழுக்கக் கூறிக் கொண்டே சாஷ்டாங்க மாயப் பரமாச்சாரியாரின் பாதங்களில் விழுந்து துணைகரித்தார் அந்த முதியவர்."

பரமாச்சாரியார் வடக்கே முகாமிட் டிருந்த போது, ஒரு நாள் திடீரென பிணை

"அந்த வாய்ப் கொண்ட பிணை - இம்முகை."

"பரம சன்னியாசி..."

பி.ஜெயராஜம்.

உலக தலையகாத விவர விஷயங்கள் காத்து...

(ஆகாரம்) எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருந்து விட்டார். மறுநாள், மூன்றாம் நாள், நான் காம் நான் என உபவாசம் தொடர்ந்தது. உடனிருந்தவர்களுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. "நாங்க ஏதாவது தப்பு செய்திருந்தால், பெரியவான் மன்னித்து விடணும்; பெரியவான் பிணை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்; பெரியவான் உபவாசமிருப்பது எங்கள் எல்லாருக்கும் ஜொம்பவும் மனக் கஷ்டமாய் இருக்கிறது" என்று கூறிய போது, "இங்கன் யாரும் ஒரு தப்பும் பண்ண விடே! என் உபவாசத்துக்குத் தீங்கதான் காரணம் என யார் சொன்னது? இங்கே யந்த மூதல் தாக்கிருந்து தொடர்ந்து தினமும் பிணைலில் ஒரு கிணர் சொத்திருந்தீர்கள். மூன்று நாளும் தொடர்ந்து அந்தக் காப்பிட்ட போது, எனக்கே அந்தக் கிணர் கணவராய் இருக்கிறாற் போல, ஒரு வேளை உணர்வு ஏற்பட்டு விட்டது. அதற்குத்தான் நான் தான் உபவாசம்" என்று விளக்கமளித்தார் பரமாச்சாரியார்.

பரமாச்சாரியார் கணவர்க்காக உணவு அருந்துவதை நிறுத்தி எத்தனையோ காலமாகி விட்டது என்பதை நன்றி உணர்ந்த அவரது சீடர்கள், அவர் தமது உபவாசத்

அவர்களான ஒன்று நோம்.

தின் ஆலம். இந்த உலக விஷயங்களுக்கு, அடிமைப்பட்டு விடக் கூடாது என்று தங்களுக்கு உணர்த்தியதாகவே எடுத்துக் கொண்டார்கள்.

பரமாச்சாரியாரைக் காண யந்த ஒருவர், "எனக்குப் புரையசராய்ப்

பிரமோஷன் விடைத்திருக்கிறது..." என்று கொஞ்சம் கர்வமும், சந்தோஷமும் கலந்த குரலில் தெரிவித்தார். அப்போது பரமாத் சாரியார் கூறிய இரண்டே வார்த்தைகள்: "என்ன படிச்சிண்டிருக்கே?" எத்தனை பெரிய அறிஞர்கள் என்றாலும் கூட கற்றது கை மண்ணைவதான் என்பதைப் பரமாத் சாரியார் தம்மைச் சந்திக்க வந்தவருக்கு உணர்த்திய சம்பவம் இது!

இரு வேத பண்டிதர் பரமாத் சாரியா ரிடம் வந்து, "வித்வான்கள் கூடும் ஒரு சபை யில் ராமாயண உபந்யாசம் பண்ணும் பேறு விடைத்துள்ளது. ரொம்ப சிறப்பாச் சொல்லி, கடைசியாய்ப் பட்டாபிஷேகம் சொல்லப் போறேன். அதையும் எந்தவிதக் குறையும் இல்லாமல் சொல்லி, அவப்பெயர் ஏதும் இல்லாமல் நல்லபடியாய் முடிக்கப் பெரியவான் ஆசீர்வாதம் பண்ண வேண் டும்" என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

அதைக் கேட்டுக் கொண்ட பரமாத் சாரி யார், "அபகீர்த்தி ஒண்ணும் வராது: நல்லபடியா முடியும். ஆனால் ஒண்ணு மட்டும் ஞாபகம் வைக்கக்கோ! சபையிலே மாலை போட்டுக் கௌரவம் பண்ணுவா; சன்மானம் தருவா; புகழ்ச்சியா நாலு வார்த்தை சொல்லுவா, அந்தச் சமயத்துல, கொஞ்சம் கர்வம் தலைதுக்கும்! அதை மட்டும் எழும்ப விடாமல், அடக்கி வை. ஷேமமாய் இருப்பாய்" என்று ஆசீர்வதித் தார்.

அந்த இரண்டு வரி அறிவுரையில் ஓர் உபந்யாசத்தின் காராம்சமே அடங்கியிருப் பதை நினைத்துச் சிவிர்த்துப் போனார் அந்த உபந்யாசகர்.

இன்னும் அதிகாலை பஞ்சாங்கம் படிப்பது என்று ஒன்று உண்டு. பஞ்சாங்கத் தில் அன்றைய திவந்துக்குள்ளதை ஒருவர் பரமாத் சாரியாருக்குப் படித்துக் காட்டுவார். ஒருமுறை வடக்கே முகாமிட்டிருந்த போது, ஏதோ காரணமாய், பஞ்சாங்கம் படிப்பது

* குருவே சரணம்! ஸ்ரீ ஜெயந்திர சரண்கு லொளின் பித்தொடச.....

இரண்டொரு திமிடம் தாமதமான போது பரமாத் சாரியார், "கிடுகிடுவென அன்றைக் குரியனவற்றைச் சொல்லி, இன்றைக்கு இதுதானே போட்டிருக்கு?" என்று கேட் டார்! இதன் மூலம் தேரத்தோடு எதையும் செய்ய வேண்டும் என்பதை உணர்த்தினார். அதோடு அறிவு முதிர்ச்சி காரணமாக சில விஷயங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர்களாகி விட்டாலும் அவரவருக்கு ஏற்பட்ட கர்மாக்களைச் செய்து வர வேண்டும் என்பதையும் எடுத்துக் காட்டினார்.

விஷ்ணுபுரம் என்ற ஊரில் முகாம், பரமாத் சாரியார் ஒரு கொட்டணையில் நங்க

●● விக்கரை, புகழ்பம் ஏதுமில்லாமல் பரமாத் சாரியார் மாணசிக பூஷை செல்வது கங்கென் றாக் காட்டு. கற்றுப்பூற நடவடிக்கைகளால் பாதிப்பு எதுவுமின்றி அவர் பூஷை செல்வதைப் பார்ப்பது நன்கு கெய்சினிக்கும் அனுபவம்.

●● வெகு காலமாகவே பெரியவாளுக்குப் பொறுதான் ஆகாரம். இப்போது அதையும் விட்டாவிற்று, வானுக்காலில் தயாரித்த மாவு தான்.

●● பரமாத் சாரியார் துயில்கிறது அருக்கு இரண் டரை அளவிலான பங்குக்கு. இதை வேணா என்பர். அதனை முடிவாக மீன், காற்றுப் போக ருறு லுதி உண்டு. அய்யனவருதான்.

संस्कृतम् சமஸ்கிருதம்

தபால் மூலம் 8 வார கால தமிழ்/ஆங்கில வாகிலாக சிறப்புப் பதிற்சி
SANSKRIT THROUGH CORRESPONDENCE

சமஸ்கிருத மொழியை இப்பொழுது நீங்களும் தபால்மூலம் ஆரே மாதங்களில் பேச, எழுத, படிக்க கற்றுக் கொள்ளலாம்.

தேர்ச்சிபெற்ற சமஸ்கிருத பண்டிதர்களால் எவிய முறையில் இவற்றைப் பட்ட பாடங்கள் மாதம் ஒருமுறை தபால் மூலம் அனுப்பப்படும். பரிநிலையில் தேர்வு பெற்றவர்களுக்கு Parichaya சான்றிதழ் அளிக்கப்படும்.

இலவச பதிற்சி

ஆங்கிலம்

இலவச பதிற்சி !!!

சமஸ்கிருதம் பரிநிலை அடைவதற்கும் ஆங்கிலம் இலக்கண மற்றும் 4.வரவாடற் பரிநிலை இலவசமாக தபால் மூலம் அளிக்கப்படும். ஆங்கில பதிற்சி தொழில்நுட்பவாதொருக்கு சமஸ்கிருத புத்தகங்கள், பதிற்சி பாடங்களின் தகவிர, இலவசமாக அனுப்பப்படும்.

இக் கல்விச் சாலைக்கு பழைய ஆரம்ப வயத்களுக்கு மட்டுமே !

இலவச கல்விச் சாலை : Program Officer
INDIANA SANSKRIT ACADEMY
The Indiana Academy of Management Sciences
Post Box 1104, No. 1983, Mullapuzha Road, COIMBATORE - 641 003, Tamil Nadu

ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. இரவு பகற் கள் தரிசனம் முடிந்தபின், கூட இருந்த உள்நூற்ப் பிரமுகர் ஒருவரை அழைத்து, "நீயும் இவ்விடத்திலேயே படுத்துக் கொள்" என்றார் பரமாச்சாரியார். ஒரே திகைப்பு அந்தப் பிரமுகருக்கு. பரமாச்சாரியாரே சொல்லி விட்டதால் தட்ட முடியாமல் 'சரி' என்று சொல்லி விட்டுக் கொட்டகையில் படுத்துக் கொண்டார். சிறிது நேரம் கூட அப்பாரக் கண்ணை மூட விடாதபடி கொக்க கடி. போதாக்குறைக்கு எழும்பும் உண்ணியும் வேறு தொல்லைப்படுத்தின! ஆனால் பக்கத்திலே பரமாச்சாரியாரே, எந்தவித சுவனமுமின்றி, அடிமதியாய்க் கண்மூடி தூங்கிக் கொண்டிருந்தார். கொக்க தொல் லையும், எழும்புக்கடியும் தாங்க முடியாமல், எழுந்து உட்கார்த்து கொண்டு, பரமாச்சாரி யாரை உற்றுப் பார்த்தார் அந்தப் பிரமுகர். அடுத்த விநாடியே பரமாச்சாரியாரும் கண் விழித்து, அவரை நோக்கி, "என்ன கொக்க கடிக்கிறதா? எழும்பு கடிக்கிறதா? உண்ணி கடிக்கிறதா?" என்று கவிவுடன் விசாரித்து

விட்டுக் கூறினார்: "சொற சொறப்பான பாறாங்கல்லையும் பட்டு மெத்தைகளையும் ஒன்றாய்ப் பாவிக்கிற மனசு வேண்டும். நாம் இத்திரியங்களை அடக்கி வைக்கணுமே யொழிய, அவற்றுக்கு நாம் அடிமைவாகி விடக் கூடாது!"

இப்படிச் சொன்னதோடு அல்லாமல், "சரி! நீ உன் அகத்துக்குப் போய்ப் படுத்துத் தூங்க!" என்று அந்தப் பிரமுகருக்குக் கவிவுடன் உத்தரவு வழங்கி விட்டுத் தாம் மட்டும் அதே இடத்தில் நித்திரையில் ஆழந்தார் பரமாச்சாரியார்!

(பரமாச்சாரியாரின் அணுக்கத் தொண் டர்கள் கூறக் கேட்டுத் தொகுத்தவர் நமது நிருபர்.)

மேஸ்டை மற்றும் லுண்டாவது அட்டையில் உள்ள வண்ணப்படங்கள்:

விக்கேன்ஸ் ஃபோட்டோ ஸ்டூடியோ.

பரதம் அச்சத்தில் அச்சிடுபவர்: வி. முரளி. பரதம் பப்ளிகேஷன்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட் சார்பாக வெளியிடுபவர்: வி. வைத்திலாதன், ஆலிபுர், டி. ராஜேந்திரன். முகவரி: ரெய்மேன்ஸ் சாலை, மீனாடி, சென்னை - 600 032. போன்: ஹிஸ்கக் வாரியாவம்: 431543, 434157; 434190. ஆலிபுர் குழு அலுவலகம்: 434145. ஆண்டுச் சந்தா - உத்தரா: ரூ. 130/-; வெளிநாடு: ரூ.200/-; விவரணத் தபால் ரூ. 700/-, ஆறு மாதச் சந்தா - உத்தரா: ரூ. 65/-; வெளிநாடு: ரூ.150/-; விவரணத் தபால் ரூ. 350/-.

இலகூ சாறிமுகம்

முற்றும் புதிய

‘ஃப்ரூட்ஸ் ஸலாட் உணவு’

ஃபரெக்ஸ் - ஃப்ரூட்ஸ் இது கோதுமை மற்றும் பானை ஐட்டர்ததுகளுடன் முன்கூட்டிய பக்குவம் செய்த ஆப்பிள், மாப்பழம் மற்றும் காமழப்பழத்தின் கலவையாக உள்ளது.

ஃபரெக்ஸ்-ஃப்ரூட்ஸ்
சுவையுடன் வளமும் வழி.

500 கிராம் பேக்!
ஒழுமை பேக்கைவிட 100 கிராம் அதிகம்!